

Juliol-Agost 2005
Número 301

PREU 1,90

Delta

LLOBREGAT
ANY XXVIII

EL PERIÒDIC INDEPENDENT D'EL PRAT

CONTESTA DELS VEINS

"Sempre que s'han fet obres han sortit esquerdes per tot arreu"

La Rambla ja tremola pel túnel de la línia 9 del metro

ESTIU 2005

L'Ajuntament planteja soterrar en un tram molt estret, rodalies, l'AVE i el metro

Polèmica al Ple pel camp de golf

Explosió d'un artefacte a un concessionari de Fiat

Plan
Tour

VIAJES AM10

¡¡ESTAMOS DE CELEBRACIÓN!!

Inauguramos nuestra agencia y por eso queremos celebrarlo contigo
Pásate por la calle Barcelona, 29
 Sólo por venir a visitarnos **Un magnífico viaje puede ser para ti**
¡¡VEN Y VIAJA!!

PNEUMÀTICS
PUIG

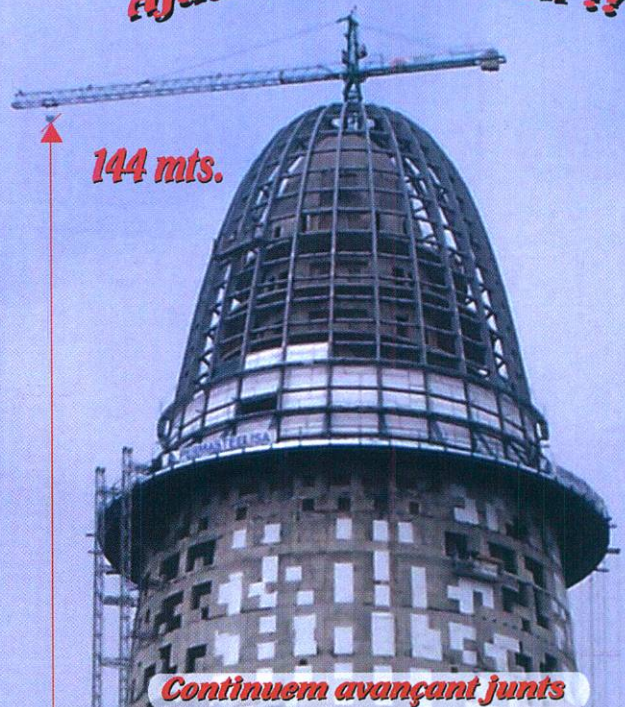
C. Madoz, 11 • Telf. 93 379 13 98 • EL PRAT DE LLOBREGAT

Anys 2000, 01, 02, 03 fem país...

15 Anys d'experiència
 Ajudem a fer...
 País!!!
 Polítics!!!
 GRUPRAT, S.A.
 C/ DE LAS MORERAS Nº 13 POL. IND. CAN STRUCH 08820 EL PRAT DE LLOBREGAT (BARCELONA)
 TEL: 93 379 90 01 - 93 379 84 74 - 93 379 93 21 E-MAIL: GRUASTORRE@GRUPRATSA.COM

Anys, 2005, 06, 07, etc...
Ajudem a fer Ciutat !!

Anys 2004 ...
Amb la Indústria !!

El futur es aquest.
(Ploma Abadís)

El motor de l'Economia

Recomendada per la Ley de Riesgos Laborales

1^a en Catalunya y España

GRUPRAT S.A.

C/MORERAS Nº 13 POL IND. CAN STRUCH 08820 EL PRAT

☎ **902.370.901** EMAIL: GRUASTORRE@GRUPRATSA.COM

El metro fa tremolar

Ni tan sols el secretisme característic de l'equip de govern municipal ha pogut evitar que trascendeixi una decisió ben polèmica: ICV vol proposar l'entrada de la línia L9 de metro ni més ni menys que per l'avinguda de Josep Anselm Clavé, coneguda per tothom com la Rambla. La feble cimentació i l'antiguitat de les cases d'aquest i d'altres carrers del casc antic han fet sorgir la por entre els veïns. El teixit associatiu del nucli antic ha despertat per començar a organitzar-se contra la proposta, quan aquesta encara no s'ha donat a conèixer oficialment.

La idea d'una màquina tuneladora perforant a menys de 10 metres de profunditat sota el nucli antic és, com a mínim, inquietant. El terra és fangós i inestable, els ciments de les cases estan assentats sobre aquest terra i, a més, a pocs metres i en paral·lel, es faran dos túnels més per soterrar les vies de l'AVE i dels trens de rodalies. És a dir, si s'aprova l'entrada del metro, els veïns de la Rambla poden patir les sotregades per tots dos costats i l'impacte de les obres podria ser pitjor –tot i que sembli impossible– que el que patiran els habitants del carrer Nicolau Maria Urgoiti, a l'altre costat de les vies.

L'arribada del metro i l'AVE al Prat està fregant la irracionalitat. Costa de creure que un equip de tècnics qualificats puguin arribar a proposar una obra amb un risc tan elevat. Hi ha informes tècnics d'empreses que desaconsellen totalment aquesta opció, i defensen una altra més lògica: que el metro entri per sota de l'avinguda Verge de Montserrat. És més segur i econòmic, diuen. En canvi, desviar la línia L9 des de la Zona Franca suposa un allargament i un sobrecostruccions innecessaris (igual que fer arribar l'AVE al Prat, en comptes d'anar directe a l'aeroport). Tot plegat, sembla que l'entrada del metro pel nucli antic sigui una proposta per justificar com sigui la necessitat –que només els polítics es creuen– d'una estació intermodal de l'AVE al Prat. Si, finalment, el metro passa per la Rambla, es demostrarà que les Administracions van mancades de problemes i sobrades de diners.

EL TEMA

5 i 7 La Rambla tremola davant el metro

LA POLÍTICA

15 El regidor Francisco Villena renuncia als càrrecs

L'URBANISME

26 El galimaties dels accessos al Prat

LA GENT D'EL PRAT

29 Joan Sunyol, tota una vida dedicada al ciclisme

LA CULTURA

35 La Capsa reflexiona sobre el seu futur

ELS ESPORTS

43 L'AE Prat començarà la lliga enfrontant-se amb el Girona

47 Record Guinness del Club Escola Rítmica Prat

Delta
LLOBREGAT

ASSOCIACIÓ CULTURAL DELTA DEL LLOBREGAT

Redacció i Administració: Castella, 5 baixos.

Telèfons: 93 379 05 33 - 93 370 69 12 Fax: 93 379 05 33 • periodicdelta@yahoo.es

CONSELL EDITORIAL

President

Jaume Monés

Vice-Presidents

Alfredo García

Josep Maria Canalias

Secretari

Pere Manuel Azuara

Director: Josep Maria Canalias

Director Adjunt: Vicenç Tierra

La crònica de la ciutat i cultura: Neus Macías, Javier Martínez, Raúl Quesada, Mariano Martínez, Azahara Palomares, Alicia Castañeda, Agustín Morales • Esports: Toni Espigares, Iván Álvarez, Manolo Gol, Marta Buceta, Lalo González, Elisenda Gálvez, Juan Carlos Cebrían, Jaume Monés Feu, Jaume Vilà Fotos: Aurelio Poyato • Publicitat: Marta Raventós Maquetació: Mariano Martínez

ACPC

Associació Catalana de la Premsa Comarcal

MEMBRE FUNDADOR

Dipòsit Legal B.48419-1977

Tallers gràfics: La Impremta Frederic Soler, 81-83 • El Prat de Llobregat

PREMI TASIS-TORRENT 1996

Delta, el periòdic del Prat, no es fa responsable de l'opinió expressada en els articles signats. La línia del diari queda recollida en la pàgina editorial

Piera

Asesorías y Servicios

ASESORAMIENTO INTEGRAL:

- Laboral
- Fiscal
- Contable
- Financiero

Avda. Verge de Montserrat, 114 1º 1ª • Apartado de Correos: 97
08820 EL PRAT DE LLOBREGAT (Barcelona)
Tel. 93 379 57 04 • Fax 93 370 05 60
www.asesoriapiera.com - E-mail: piera@tuasesor.net

C. Penedès 117 (Cantonada de Montserrat)
Av. Verge • EL PRAT
08820

*Clinica
Pediàtrica i Familiar*

Dr. Nevot - Dra. Casas

☎ 93 370 12 53

- PEDIATRIA I ADOLESCÈNCIA
- ANÀLISIS CLÍNICS
- AL·LÈRGIA I APARELL RESPIRATORI
- ENDOCRINOLOGIA INFANTIL
- PSICOLOGIA I LOGOPÈDIA
- HOMEOPATIA
- OFTALMOLOGIA
- EXPLORACIONS: proves funcionals respiratòries, electrocardiogrames
- MEDICINA FAMILIAR
- CIRURGIA INFANTIL
- OTORRINOLARINGOLOGIA (O.R.L.)
- TRAUMATOLOGIA I ORTOPÈDIA

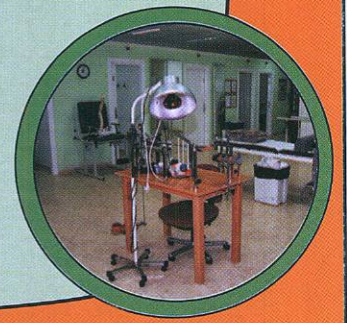
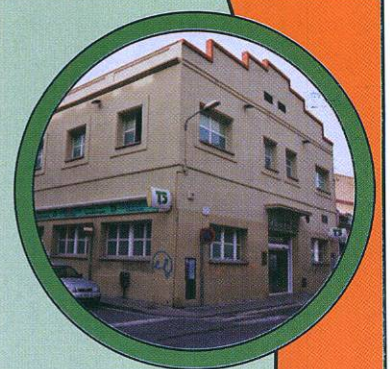
CLINICA DE DIA

Assistencial Prat
Trauma Salut

- *Mútues mèdiques i particulars*
- *Accidents de tràfic*
- *Revisions*
- *Certificats*
- *Disposem de 24 especialitats mèdiques*
- *Servei de Densimetria, Ecografia i Radiologia*

LA MEDICINA PRIVADA AL SEU ABAST

**URGÈNCIES:
93 478 05 05**

**C/ Enric Morera, 20
(cantonada Pau Casals)
EL PRAT**

'La Rambla' tremola davant el metro

Els veïns del nucli antic s'oposen a què la línia L9 entri per Josep Anselm Clavé

JAVIER MARTÍNEZ / Excavar tres túnels paral·lels en un tram tan curt és una obra massa perillosa. Així ho pensen els veïns del nucli antic i en concret els qui viuen a *la Rambla*. Fer entrar la línia L9 de metro per aquesta coneguda avinguda, una de les entrades principals al Prat, comportaria l'excavació d'un túnel en un terreny fangós i inestable. Un túnel que s'afegiria al que hi ha previst d'una banda per a l'AVE i d'altra per a les línies de trens de rodalies. "Això multiplicarà les vibracions, i la gent està molt espantada", afirma Irene Pallerès, presidenta de l'AV del Nucli Antic. "Hi ha gent del casc antic que haurà de marxar de casa seva amb tot el tema de l'AVE. Ara, a sobre, l'ajuntament fa la proposta del metro sense comptar per res amb els veïns. És increïble; fa quatre dies els polítics deien que al Prat no es podia soterrar res i ara ho fiquen tot de cop", es queixa la presidenta. La primera mesura dels veïns ha estat iniciar una campanya de recollida de signatures que, segons la presidenta, presentaran a l'ajuntament.

"Aquí, sempre que s'hi han fet obres han sortir esquerdes per tot arreu, com quan es va arreglar el paviment, l'any 93", recorda una veïna que viu a *la Rambla*. Juan Manuel Muñoz, director tècnic d'una empresa especialitzada en l'anàlisi del terra per a infraestructures, troba fora de lògica l'arribada del metro per Josep Anselm Clavé. "El metro passaria només a 5 metres de profunditat i, per tant, l'afectació dels ciments pot ser important. Hem de tenir en compte que parlem de cases molt antigues que tenen una cimentació no gaire profunda, i el terra sobre el qual s'assenten presenta fangs a només 4 o 5 metres", argumenta el tècnic. Muñoz defensa com a opció més adient la conducció del metro per sota l'avinguda Verge de Montserrat, fins arribar a la plaça de Catalunya. "Fins i tot així parlem d'una obra molt complexa. No és que sigui impossible portar el metro per sota el nucli antic, però crec que els tècnics de l'ajuntament no han tingut en compte que els costos i la complexitat tècnica es multipliquen enormement". Muñoz té clar que, davant qualsevol actuació d'aquest tipus, les cases de *la Rambla* pitiran moviments.

Recolzament polític

Felip-Neri Gordi té una doble implicació en tot aquest rebombori: per una banda, com a portaveu municipal de Convergència i Unió, una formació especialment sensibilitzada amb els efectes col·laterals de l'AVE sobre el casc antic; per l'altra, senzillament com a veí de la zona. Una zona a la qual, segons el

La preocupació ha tornat al teixit veïnal del nucli antic després que s'hagi conegut de manera no oficial que l'ajuntament proposa l'entrada de la línia L9 de metro per l'avinguda de Josep Anselm Clavé, més coneguda com *la Rambla*. La cafeteria del mateix nom, ubicada a l'avinguda, va ser l'escenari d'una reunió en la qual el teixit associatiu cridava a "plantar cara" a un projecte que podria afectar seriosament a les vivendes de la zona.

La possibilitat de que el metro passés per la Rambla ha alarmat a tots els veïns. El passat 28 de juny, l'Associació de veïns del Nucli Antic va convocar una reunió informativa al Cafè de la Rambla (foto superior) que va tenir una assistència massiva. La presidenta de l'Associació va insistir en la mobilització dels veïns per fer front comú.

"El metro passaria només a 4 o 5 metres de profunditat i, per tant, l'afectació dels ciments podria ser important"

polític, "és absurd anomenar-la 'eixample', ja que el que faran és remodelar completament la seva identitat; per què es diu ara que segurament desapareixeran tres illes de cases, si als primers plànols que vam veure sobre les obres es conservaven?". Gordi es queixa del "secretisme amb què ha actuat l'ajuntament per no haver comptat amb els veïns ni haver-los informat". El convergent

Continua a la pàgina 7 ▶

**MARMOLES
UTILLIAS**

**CUINES
BANYS
FAÇANES
ESCALES
PAVIMENTS
DECORACIÓ**

MARBRES, PEDRES I GRANITS

PENEDÈS, 66
POL. IND. FONDO D'EN PEIXO

TELÉFONO: 93 370 15 14 - FAX: 93 370 18 61
08820 EL PRAT DE LLOBREGAT (Barcelona)

¡LO TENEMOS TODO PARA SU AUTOMÓVIL

**AUTO
SONIDO**

VEGA

¡Venga a vermos!

Accesorios y recambios para el automóvil

RADIO CD MP3
100 EUROS

· AUTORADIOS

· ALARMAS

· TELEFONIA MOVIL

CONJUNTO
RADIO CASSETTE CD
150 EUROS INSTALADO

Manos libres instalado
99 euros IVA incluido

Caldetas, 5 - Tel. y fax: 93 478 37 09 - El Prat de Llobregat

INSTALACIÓN DE NEONES

OFERTA: Radiocassette con frontal extraíble 30 euros

**MONTAJE Y
REPARACIÓN**

Más de 30 años
de experiencia

**INSTALACIÓN Y ADAPTACIÓN
DE NUEVOS CANALES LOCALES**

- CANALES DIGITALES TERRESTRES
- CANALES DIGITALES

INSTALACIÓN Y PREPARACIÓN DE PORTEROS AUTOMÁTICOS

INFÓRMESE SIN COMPROMISO
DE NUESTRAS OFERTAS
93 379 18 29

DISTRIBUIDOR E
INSTALADOR DE

CANAL+

Pje Arús, 9 • Telf. 93 478 14 55 • El Prat de Ll.
Av. Verge de Montserrat, 233-235 • Telf. 93 379 18 29 • El Prat de Ll.

Reciclatges de Ferralles i Metalls
i deballestament en general

J.J. MERCÉ, S.L.

Joan Roch

Gestor de Residus nº E-774.02

Transportista Autoritzat

Oficines:

Juan Maragall, 51
08820 El Prat de Llobregat

Magatzem:

Tres Rieres, Nau 7
08292 Esparraguera

Telf. 93 379 36 75 — Mòbil 687 407 041 — Fax. 93 478 36 91

**POTA SUD
POTA SUD**

**MATERIALS DE
CONSTRUCCIÓ
POTA SUD S.L.**

CONSTRUCCIONS PITARCH

- Albañilería en general
- Sustitución de bajantes
- Sustitución de claraboyas
- Construcción de cubiertas
- Tratamientos antigraffiti
- Tabiques pluviales
- Pinturas exteriores e interiores
- Casas unifamiliares
- Carpintería de madera

- Rehabilitaciones de fachadas
- Consolidación de obra vista
- Vestíbulos de escalera
- Aseos y baños
- Reformas de cocinas
- Electricidad y fontanería
- Calefacción y aire acondicionado
- Carpintería de aluminio
- Falsos techos

C. Jaume Casanovas, 1 • 08820 El Prat de Llobregat (Barcelona) • Telf. 93 370 06 55 / Fax. 93 370 23 54 • Móvil 615 57 86 84 / 615 83 28 70

Telefonos

93 658 21 33 • 93 658 21 37

Fax

93 659 40 97

C. Andorra, 63-65 Viladecans
e-mail: transportespratscc@telefonica.net

SEUPRAT

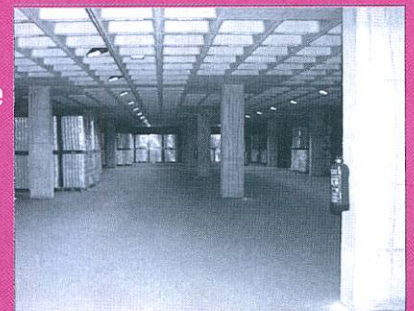
ALMACENAJE Y DISTRIBUCIÓN

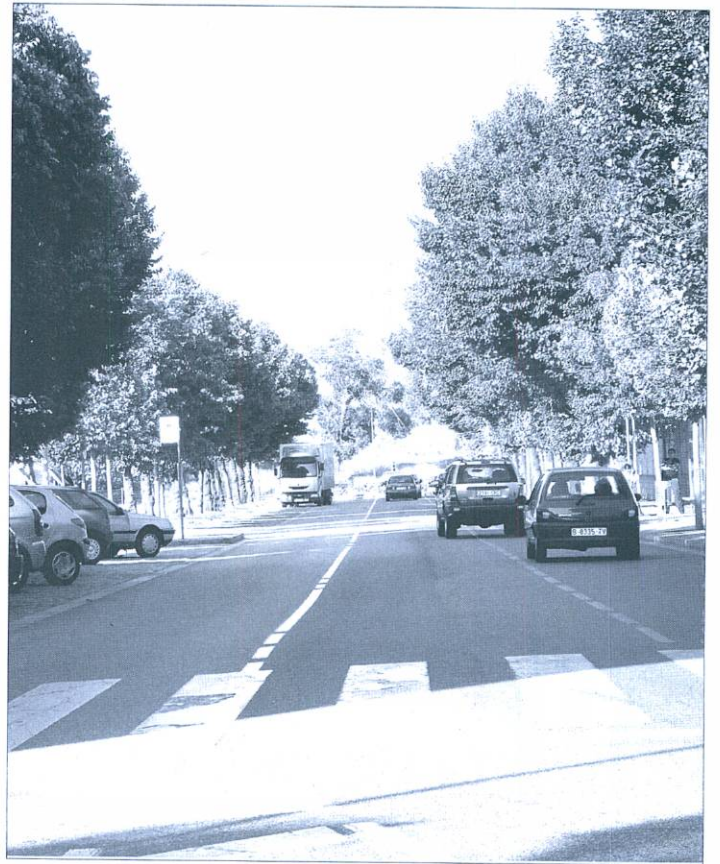
Tel. / Fax.: 93 659 40 97

e-mail: seupratlogistic@telefonica.net

Nos hemos
trasladado a la nave
del Poligono
Can Calderón de
Viladecans

Dues imatges de l'actual Rambla. Moltes dades parlen en contra de la concreció d'aquest projecte impulsat des del consistori local

coincideix amb el tècnic en anàlisi del sòl en considerar més lògica l'arribada del metro per Verge de Montserrat. "Portant-lo per la Rambla, estan allargant innecessàriament la línia L9 un quilòmetre sobre el traçat previst", explica el convergent.

Gordi assegura que, a partir del setembre CiU presentarà al·legacions tècniques a la proposta feta des de l'ajuntament. "La combatrem frontalment; per a nosaltres és un 'no' definitiu", promet.

El convergent assegura que exigirà l'aixecament d'actes notariais per comprovar l'estat de les cases abans que comencin les obres. "Així veurem si aquestes generen esquerdes". Gordi considera que els tècnics municipals no estan a l'alçada d'un projecte com aquest i que patim un cop més un procés urbanístic

"És increïble; fa quatre dies els polítics deien que al Prat no es podia soterrar res i ara ho fiquen tot de cop"

irresponsable. El portaveu de CiU no s'amaga a l'hora de lloar el plantejament de l'alcalde de l'Hospitalet, el socialista Celestino Corbacho. "És un exemple de com fer progressar una ciutat i a l'hora conservar-la", assegura.

Obres dures

Mentre la proposta del metro queda més en l'aire, el que sí és segur és que d'aquí pocs mesos, a l'altre costat de les vies, començaran les primeres excavacions relacionades amb l'AVE. Els veïns del carrer Nicolau Maria Urgoiti hauran de patir la presència de les màquines gairebé al pati de casa seva. Tot i així, Muñoz creu que el túnel de l'AVE és molt més viable tècnicament. "Per l'AVE es farà un túnel a cel obert, o el que es coneix com 'calaix'; és a dir, s'aixequen dos murs en paral·lel i després es cobreixen". El túnel del metro, en canvi s'excavaria amb màquina tuneladora, "i els efectes són molt menys controlables", explica el tècnic. ■

ADMINISTRADOR DE FINQUES

Asesoria Técnica Laboral

LABORAL • FISCAL • CONTABLE • ADM. DE FINCAS • SEGUROS

Juzgados de los Social • S.M.A.C (Conciliaciones) • Alta empresas en Seguridad Social • Seguros Sociales • Nóminas • Contratos de trabajo • Autónomos • Pensiones • Inspección de Trabajo

I.A.E. - I.V.A • Declaraciones de Renta • Impuestos de Sociedades • Contabilidades • Constitución y Legalización de Sociedades y Cooperativas • Cuentas anuales y Registro Mercantil

Vehículos • Multiriesgos del Hogar • Multiriesgo comercio • Comunidades • Vida • Planes de pensiones • Enfermedad • Accidentes • Incendio

Administración de comunidades, pisos y locales • Alquiler de pisos y locales • Traspasos locales de negocio • Contratos arrendamiento • Tramitación cédulas de habitabilidad • Informes registro de la propiedad

Francesc Balcells, 10 (entrada por C. Lleida) • Telf. 93 379 59 99 • Fax. 93 478 81 07 El Prat de Llobregat

**SERVICIO
OFICIAL**

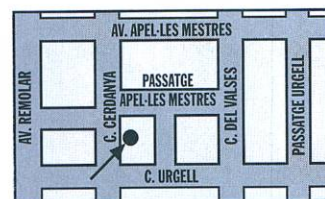
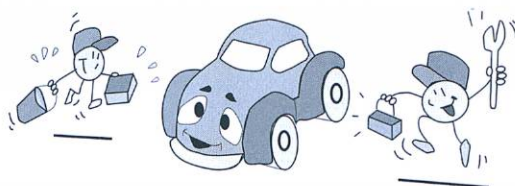
TALLERES J.GARCÍA

CITROËN

C. CATALUNYA, 59-61 • EL PRAT DE LLOBREGAT • TELF. 93 379 16 55 - 93 379 32 23

TOT AUTO PRAT

- ▶ Mecànica General de l'Automòbil
- ▶ Electricitat
- ▶ Revisió pre ITV
- ▶ Neteja Integral de l'Automòbil a mà
- ▶ Carroceria
- ▶ Interiors
- ▶ Motor
- ▶ Centre de Greixatge

Cerdanya, 89-91
El Prat de Llobregat
Telf. 93 370 08 11

• **SERVEI INTEGRAL DE L'AUTOMÒBIL** •

SUEPRAT

C. Ribes de Freser, 7
08820 EL PRAT DE LLOBREGAT (BARCELONA)

DISTRIBUÏDORS DE LES PRINCIPALS MARQUES
DE MATERIAL ELÈCTRIC I DE FONTANERIA

**OSRAM
SIEMENS
SIMON**

Telf. 93 370 83 11 • Fax. 93 370 43 42

Fontaneria

C. Castilla, 38 • El Prat

Iluminació

C. Indústria, 90 • El Prat

C. Consejo de Ciento, 245 • Barcelona
Telf. 93 451 59 52

Carrer de l'Amor, 19-21 • Igualada

José Alonso Abad, fundador de l'Associació Musical del Prat, director de la coral del personal de la Caixa i compositor

«La rivalitat entre bandes de música ha creat un bon clima de competitivitat»

JAVIER MARTÍNEZ / Fa dues dècades, en José Alonso va fundar l'Associació Musical del Prat i en va ser el seu primer director. La música de tots els temps i estils fascina en Alonso. La seva àmplia formació en aquest terreny l'ha ajudat a comprendre la música com quelcom estretament relacionat amb l'evolució social del ésser humà.

—*La música s'ha anat tornant superficial igual que les persones?*

—La història de la música és la història de la Humanitat. Sempre trobaràs correspondència entre totes les arts de tots els temps i la música. Hi ha hagut música barroca, impressionista, expressionista... És cert que la música clàssica ha quedat com un referent irreplicable, però al llarg dels segles han anat sorgint gèneres més superficials i més lligats al ball o les celebracions: els valsos, la música nordamericana dels anys trenta, els ritmes cubans, el fenomen dels Beatles als anys 60...

—*Potser s'ha perdut del tot la profunditat de la música clàssica.*

—Bé, però fora de la profunditat també es pot fer bona música. A més, totes les formes musicals s'esgoten i cal crear nous estils. I cada cop costa més crear quelcom nou, per més que es provenen de barrejar estils que de vegades no tenen res a veure.

—*Cap a on creu que va, doncs, la música?*

—No se sap. El que sí observo és que hi ha una globalització i una banalització general de la música. Jo viatjo bastant per l'estranger, i a tot arreu se sent el mateix «boom, boom» als cotxes. Al final, arribes a la conclusió que no pots dir «això és bo o dolent». Tot es resumeix en «t'agrada o no t'agrada». Ara bé, està clar que hi han estils que agraden i han marcat, com la música clàssica o els Beatles.

—*Pel que ens toca de prop, aquí al Prat es va consolidant l'estil de banda clàssica?*

El «Beatle» Potablava

José Alonso Abad (El Prat, 1946) comença a trastejar de ben petit amb la guitarra, però finalment es deixa seduir per un altre instrument de corda: el piano. Als 14 anys comença a estudiar música i va acabar fent 12 anys d'estudis de piano. D'entre les seves moltes passions musicals en destaquen dues: Bach i els Beatles. El piano de casa seva està ben acostumat a les versions de *Penny Lane*, *Yesterday* o *Michelle*. En Alonso reproduceix qualsevol cançó del quartet britànic. D'altres vegades, les ànimes de Mozart o Chopin ressonen a la llarga caixa de l'instrument. Alonso ha treballat en piano-bars, ha acompanyat cantants, ha format grups de *swing* i ha compost música per a poetes. Actualment, és el director de la coral de l'associació del personal de la Caixa.

«Quan aconseguixes que 25 veus cantin, respirin i pensin com una sola, tens una gran sensació»

—Sí. Al Prat sempre hi ha hagut tradició musical. Per això ens vam decidir a fundar l'associació, amb l'escola de música i la banda.

—*Fa pocs anys va haver-hi una crisi i una posterior divisió de la banda de música. Com creu que va afectar això?*

—Doncs, mirant amb perspectiva, crec que ha acabat afectant de forma molt positiva. Ara tenim dues bandes, dues escoles i totes dues són bones. S'ha creat un clima de competitivitat sana que ha

contribuït a millorar la qualitat del conjunt de la música de banda que es fa al Prat. Fins i tot seria prudent a l'hora de parlar de competència, perquè crec que hi ha suficient demanda tant per una associació musical com per l'altra, amb la qual cosa no arriben a ser del tot «competidores».

—*Però el ressentiment d'aquella crisi interna va durar mesos, i crec que encara els hi dura, a alguns?*

—Si això ho comparem amb les conseqüències positives que he esmentat, la crisi i el mal rotllo d'aquell moment queden com un fet anecdòtic.

—Amb anys d'estudis i de pràctica, vostè ha aconseguit dominar el piano. Però, com es domina una coral, que no és un instrument que un té al davant?

—Igual que el piano el fas teu, has de fer teus els membres de la coral. Dirigir-los implica fer-te respectar, i de vegades això és difícil perquè les corals tenen una vessant més lúdica que no pas professional. Per dominar una coral has de tractar-la com si fos una criatura amb 25 caps, 25 cossos i 25 veus. Quan aconseguixes que tots respirin, cantin i pensin com si fossin només un, tens una gran sensació, perquè el seu so t'arriba i t'omple, a tu i al públic.

—*Perquè no va continuar vostè a la banda?*

—Perquè jo sempre he buscat nous reptes. Quan al cap de quatre o cinc anys vaig veure que l'associació anava pel bon camí, vaig considerar que la meua funció ja estava feta.

—*Parlant de nous reptes, diuen que de cara a l'any que ve prepararà vostè una de ben grossa...*

—L'any que ve es compleixen 40 anys de l'actuació dels Beatles a Barcelona, 250 anys del naixement de Mozart i 75 anys de la coral de la Caixa. O sigui, que muntarem un *show* que estigui a l'alçada de tants aniversaris. ■

Dr. TEOFILO DEZA ALLODI
(Odontólogo)

Les atende en la
CLÍNICA IBÉRICA

C/ Dr. Gallart i Monés, 9-11, 1º, 3ª
Teléfono 93 370 43 77
EL PRAT DE LLOBREGAT

AGÈNCIA DE TRANSPORTS
SALVADOR S.L.

ESPECIALITAT EN:
Camions grua i transports en
general per a tota la Unió Europea

Polígon Industrial Can Estruch
C/ Lo Gaiter del Llobregat, 129
EL PRAT DE LLOBREGAT
Fax: (93) 370 70 56

Tels.: (93) 379 40 06
(93) 379 21 18
(Part.) (93) 370 73 88

 Ferram

Fusteria i decoració

Ens trobareu a les noves oficines de
l'Avinguda Josep Anselm Clavé, 86-88

Telèfon: 93 479 18 70 • Fax: 93 479 10 45 • e-mail: carpinteria@ferram.com

GRUP 3 ASSESSORS
Gabinet comptable, fiscal i laboral

✓ ADMINISTRACIÓ I GESTIÓ
DE PERSONAL
Nòmines i Assegurances Socials
Contractació
Selecció de Personal

✓ ÀREA MERCANTIL
Tramitació Constitució de Societat

✓ ORGANITZACIÓ I PLANIFICACIÓ
COMPTABLE
Comptabilitat de Societats
Confeció i Dipòsit Comptes Anuals

✓ GESTIÓ I LIQUIDACIÓ D'IMPOSTOS
Impost de Societats
Impost sobre la Renda i Patrimoni
IVA
Successions i Donacions
Transmissions Patrimonials

OFICINES AL CARRER CASTELLA, nº 9 • Telf. 93 379 85 66
El Prat de Llobregat (Barcelona)

DOMINGO PITARCH ESCRIBANO
Arquitecto Técnico

Informes y valoraciones
Asumes y dirección de obras
Estudios básicos de seguridad
Células de habitabilidad
ITV de edificios

Oficina: C. Jaume Casanovas, 1 Tel. 615 57 86 54 • 93 370 06 55
08820 El Prat de Llobregat Fax: 93 370 23 54

flors

company

Madoz, 4 • Tel. 93 379 02 70 • El Prat de Llobregat

TRIF TORRENTS® S.L.

Construcciones Metálicas
Puertas - Automatismos
Cerrajería

Lloret de Mar, 9
Teléfono. 93 379 40 95 EL PRAT DE LLOBREGAT
Fax. 93 379 31 18 (Barcelona)

cuibany

CUINES I BANYS

CADA REFORMA UNA CREACIÓ
Moquetes, parquets i paviments plàstics

Coronel Sanfeliu, 34
Telèfon 93 379 52 48

EL PRAT DE
LLOBREGAT

Amb la dimissió de l' alcalde de Gavà Dídac Pestaña, el passat mes de Juny, l' alcaldia del Prat queda com la mes antiga del Baix Llobregat. Si a les properes eleccions torna a presentar-se Lluís Tejedor, podria obtenir el record Guinness com l' alcalde mes antic del món mundial. Deu n'hi do.

La Agrupació política local Ciutadans pel Canvi, liderada per Pere Serra, està a punt de canviar de rumb, la falta de entesa amb els companys socialistes i la absència de càrrecs remunerats dins de la política, han precipitat la fugida d'alguns membres i per tant, quasi estem al final d' aquesta etapa.

Com sempre, si no hi ha estímul econòmic la cosa no funciona.

Que nadie se mueva porque sino no saldrá en la foto. Dicen que el alcalde aprovecha las vacaciones para reflexionar y remodelar algunas tenencias de alcaldia, para relanzar unas y disminuir otras, con el fin de reactivar la ilusión de los ciudadanos de cara a las proximas elecciones municipales. Sus señorías que se vayan tranquilos estas vacaciones porque la remodelación es para después de la fiesta mayor.

El govern de Jordi Pujol mai no va estar

d' acord en inaugurar l' hotel de entitats, situat als baixos de la antiga Càmera Agrària. Ara, Pasqual Maragall sembla que tampoc està interessat en que obrin les portes i el local porta ja sis anys llogat i tancat. L' Ajuntament tampoc diu res de L' Artesà i poc a poc el casc antic de la ciutat, troba a faltar -cada vegada més - aquest tipus de equipaments. Serà altra cop promesa electoral?

Jaume Ribas de cal Natros, president del canal de la Dreta del Llobregat, ha

dictat una ordre en el sentit de que el pagès que no estigui al corrent del pagament de l' aigua, se li taponi amb formigó la entrada d' aigua a les seves terres . S' acabat que quatre pagesos de Sant Boi i El Prat facin la viu-viu i vagin vivint del cuento. La mesura, en un any de sequera, ha estat ben rebuda per la resta de pagesos. Ja saben que la jurisprudència sobre regadius té a València el Tribunal de les Aigües. Aquí, Jaume Ribas és tot un magistrat.

Hay quien opina que la propuesta de "salvar" la autovía de Castelldefels por arriba, elevando la calle Mayor, es un proyecto tan innovador, tan sofisti-

cado, que marca un antes y un después de la performance de los técnicos municipales de urbanismo. Pero los más escépticos no las tienen todas consigo y piensan que pasar de proyectar "pipicans" a diseñar una obra de mayor enjundia tiene su peligro. No sea que la cag...

Les llegendes urbanes sobre la regidoria d'Urbanisme, valgui la redundància, segueixen succeïnt-se. Ara ens arriba una relacionada amb el soroll dels avions, que sembla que molesta més que abans a la part final de la Carretera de la Marina. Diu una veu autoritzada que un veí va trucar diverses vegades a "can Alegre" per demanar-hi explicacions. Després de diversos i prolongats "silencis administratius", la veu més autoritzada de la regidoria li va respondre: "Home, és que els problemes s'han de repartir una mica". Surrealista.

No nos hemos olvidado. Seguimos investigando cuáles pudieron ser las razones que impulsaron al concejal Alegre a recomendar un psicólogo a una vecina del Prat Nord. Les mantendremos informados.

LA TIRA

Estatut i galliner

Si una cosa he pogut observar quan a la reforma que s'està duent a terme del nou Estatut d'Autonomia de Catalunya ha estat la poca sintonia que ha hagut entre la classe política i la ciutadania. Per tant no m'estranya que els catalans hagin seguit aquest procés des de la distància i amb molt poc entusiasme.

Una vegada més els partits polítics no han sabut connectar amb la ciutadania i a mesura que el treball de la ponència ha anat avançant en el temps, les diverses formacions polítiques s'han anat despreocupant d'explicar als receptors les conseqüències dels possibles canvis proposats, així com la seva posició davant les diverses propostes existents de la reforma estatutària. Això m'ha recordat una mica la total desinformació que varen viure, fa uns mesos, amb l'aprovació de la Constitució Europea que va donar com a resultat una minsa participació de l'electorat.

Ara, al límit de la votació de la ponència observo un grapat de polèmiques que em desorienten encara més. Veig discrepàncies entre PSC, ERC i ICV, per un costat, i CIU, per un altre, forçant gratuïtament i per enveja el debat per posicionar-se com els millors i els més bonics de la pel·lícula però, sabent que qualsevol reglament del nou Estatut que s'aparti dels marges de la Constitució no serà aprovat en el seu tràmit parlamentari espanyol.

A aquestes alçades tothom sap que la constitucionalitat del text estatutari que surti de Catalunya cap a les Corts Espanyoles és la garantia de ser aprovat. A què està jugant, doncs, aquesta coalició nacionalista?

Finalment i, pel que fa al PP català poca cosa puc dir ja què, des de un principi, no han cregut convenient canviar ni una coma del l'Estatut vigent. Ells continuen en el seu particular aïllament sotmès, només, a les directrius dels seus socis espanyols.

En definitiva i per resumir: contemplant amb pena un excés de dividisme i posicions particulars interessades, en detriment de posicions responsables i unificades que podrien ser de gran utilitat per evitar la imatge de galliner que davant de l'estat espanyol estem donant.

MÀXIM PUJADÉ

L'alcalde està molt satisfet

Llegeixo en la pàgina quinze del Delta del mes passat que l'alcalde està "molt satisfet per la sensibilitat" -sic- que la companyia aèria Iberia ha demostrat al donar-li el nom de Delta del Llobregat a un dels seus nous avions, en concret a un Airbús 321. Té pebrots.

Pel que sembla, ens emocionem i portem la qüestió al ple municipal quan ens diuen que batejaran un avió amb el nom del territori on vivim, i, en canvi, ens quedem tan amples -vull dir tan insensibles- quan fan desaparèixer quinze mil pins de la nostra pineda en una operació de "vist i no vist". I sense que aquest impacte fos discutit ni presentat (que jo sàpiga) a cap sessió plenària del nostre ajuntament.

Ja te raó en Joan Manel Serrat en aquella cançó que diu que el món està ben girat. I en El Prat en tenim, malauradament, molts exemples d'això.

M'agradarà veure on son las sensibilitats dels qui ens governen en un assumpte com la nova requalificació i urbanització de l'anomenat Prat Nord on sembla que resultaran afectats veïns que viuen a la zona, i que no volen marxar.

Si finalment en resultessin perjudicats, les nostres autoritats ho podrien arreglar donant els seus noms als carrers i les places que si faran.

Tot plegat, molt emocionant i ple de sensibilitat.

Ferran P. Robert

Zona peatonal insegura

Casi me atropellan en una zona peatonal. Hubiera tenido guasa la cosa, si se hubiera producido el incidente.

Los hechos sucedieron hace unos días en la calle Ferran Puig, cuando un par de ciclistas irrumpieron súbitamente en la vía procedentes de la plaza de la Vila -por mi retaguardia- a una velocidad que me pareció exagerada. Parecía que hacían una carrera muy competida entre ambos.

Eran la siete de la tarde y la calle estaba muy concurrida, pero ello no fue obstáculo para que los mencionados ciclistas pasaran un par de veces más por el mismo lugar, haciendo caso omiso a las recomendaciones (y a algún que otro improperio) de algunos peatones, que les gritaban que no fueran tan deprisa. Eran dos adolescentes, con capacidad suficiente para saber que circulando a aquella velocidad podían hacer y/o hacerse daño. Y incluso cabe la posibilidad de que hubieran asistido a alguna de esas clases de seguridad vial que de vez en cuando se imparte en los colegios.

Totes les cartes adreçades a la 'Bústia' del periòdic "Delta" -encara que es publiquin amb inicials- han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat. Així mateix, cal que siguin escrites a doble espai i que no superin les vint-i-cinc línies d'extensió. "Delta" es reserva el dret a escurçar-les. En cap cas es mantindrà correspondència sobre les cartes adreçades i no publicades ni s'atendran trucades telefòniques. Es poden enviar per correu, per fax o a l'adreça electrònica del periòdic "Delta": periodicdelta@yahoo.es

Afortunadamente no sucedió nada, pude esquivar el impacto dando un salto a mi izquierda, pero de no haber tenido estos reflejos como mínimo hubiéramos sufrido magulladuras, ellos y yo.

Pienso que estos hechos no son aislados ni banales y que el ayuntamiento debería tomar cartas en el asunto con el fin de evitar males mayores. Si algún día se produce un percance solo nos lamentaremos, pero no habremos hecho nada para evitarlo. La presencia de algún agente de la guardia urbana en la zona -la tan cacareada policía de barrio- podría ser, como mínimo, disuasoria de acciones tan incívicas como ésta.

Francisco Fernández

Vorerres perilloses

Vull posar en coneixement de tots el perill que suposa caminar per determinats carrers en dies de pluja. En concret, a l'avinguda Verge de Montserrat, a l'alçada de la Zonilla, hi ha encara parts de vorera fetes amb un material molt relliscós, i fins i tot rebaixades amb pendent per tal de facilitar el creuament d'un pas de vianants. Quan el terra està mullat, en més d'una ocasió he vist relliscades de gent gran que podrien haver tingut conseqüències greus. Crec que, per evitar al màxim el risc d'aquest tipus d'accidents, les voreres, i molt especialment les parts que fan pendent, haurien d'estar fetes amb materials més rugosos.

Marta Fernández Ribas

Enhorabuena

Me dirijo a ustedes en esta ocasión para felicitarles por el cambio de imagen efectuado en la revista y muy especialmente por su nº 299 de mayo, por el acierto que tuvieron al seleccionar las cartas para confeccionar la sección "La bústia". Sus contenidos me parecieron muy interesantes.

Deseo hacer extensiva también mi felicitación a todas y cada una de las personas que con sus cartas, redactadas con claridad y sencillez, la hicieran posible. No me cabe la menor duda de que, al ser una revista local, esta sección es una de las más interesantes y leídas, por tocar temas de interés general que, de una u otra forma, nos afectan a todos.

Animo desde aquí a todos los lectores de Delta para que continúen enviando sus cartas con denuncias, opiniones y sugerencias, con el convencimiento y la ilusión de que, poco a poco y entre todos, conseguiremos hacer nuestra ciudad más humana y habitable. Enhorabuena.

José Martínez Calvo

Alguien debería responsabilizarse del desastre de la playa

En el último Delta leí con gran sorpresa «El Port de Barcelona repone arena en la playa», también he leído en la prensa Barcelonesa que el Tte. de Alcalde responsable de Urbanismo, Territorio y Medio Ambiente, Sr. Sergi Alegre, con una alegría preocupante, exige que se traigan un millón de metros cúbicos de arena, cuando van a traer poco mas de cincuenta mil, es decir veinte veces menos.

El desastre de la falta de arena en nuestra playa, era ya un tema de actualidad antes de que el puerto y el desvío del río fuera una realidad. Estaba cantado que la construcción de más escolleras provocaría la desaparición de la arena de nuestra playa. Ahora el problema se ha agravado y empezando por la Agencia Catalana del Agua, Ajuntament de El Prat y Port de Barcelona, todos han contribuido a que el desastre fuera mayor.

Porque la Agencia Catalana del Agua, se gastó miles de euros en contratar a unos ingenieros mediocres, que afirmaron que la arena depositada en la playa de los carabinieri, la corriente marina las depositaría en la playa de Can Camins. No ha sido así y ahora estos técnicos deberían devolver el dinero del coste de aquel estudio.

El Ayuntamiento de El Prat, también contrató mas técnicos mediocres para hacer el seguimiento de las obras, y ya ven los resultados. Ahora los responsable políticos municipales son coparticipes del coste de una ingente cantidad de euros de las arcas públicas que no han servido para nada. El seguimiento municipal del Pla Delta ha servido de muy poco y ahora todo son lamentaciones.

Y al Port de Barcelona, porque les importa un pito lo que pase a la playa de El Prat, ellos ya han conseguido lo que querían con la ampliación de sus instalaciones.

No es trayendo arena de otro enclave, la solución de la playa de El Prat.

Aquí se ha roto el equilibrio natural del Delta y la solución será muy difícil. Los políticos municipales deberían hacer una cura de humildad y reconocer que les han metido no un gol, sino un saco de goles y que la playa de El Prat en cuanto aparezcan los temporales de otoño, puede desaparecer.

Hace unos días, recibí del ayuntamiento un panfleto, recomendando que fuéramos a la playa. ¿Para qué? ¿Para ver el desastre?. Bien, fui a la playa y me encontré al Tte. de Alcalde Sergi Alegre con su familia, tomando el sol en la arena.

No sé si le obligó como se le hizo a Fraga Iribarne en Palomares, o fue iniciativa propia, porque jamás he visto a otro político municipal en nuestra playa.

Faltan dos años para las próximas elecciones municipales y ya han comenzado a correr listas de posibles sustitutos. Pueden ir poniendo imaginación para seguir engañándonos con proyectos fantasmas, para convertir la ciudad en un enclave idílico. Pero en las elecciones dentro de poco, cada uno encontrará la respuesta ciudadana a sus errores.

Juan Miñarro

Iniciativa acertada

Quiero agradecer al ayuntamiento por su iniciativa de hacer llegar a los domicilios una campaña organizada contra el abandono de trastos viejos en las calles. Este problema viene dando desde hace años un aspecto vergonzoso a muchas de nuestras calles, y creo que se debe empezar a combatir de forma seria. El reparto masivo de imanes, folletos y cartas es un excelente primer paso para resolver el problema. Es

un buen recordatorio para aquellos que intentamos ensuciar lo menos posible, y espero que sea un buen mensaje para aquellos que acostumbran a dejar sillas, colchones y lavabos en mitad de la acera. No estaría de más, sin embargo, que la medida fuese acompañada de un segundo paso, quizá menos agradable: la persecución y sanción sistemática de toda persona a la que se pille in fraganti abandonando escombros sin control.

Clara Martín Ferrer

Amb l'aigua al coll

Toca qui toca

Aquest mes de juliol va començar força malament, amb l'atemptat del dia 7 a Londres. Després, un artefacte a l'Institut Italià de Cultura i, avui mateix, divendres 15, quan escric aquestes ratlles, n'ha explotat un altre, al Prat.

M'ha semblat que no podia deixar de parlar d'aquest tema. No és nou al nostre país perquè l'atemptat d'ETA a l'Hipercor va ser a l'estil d'aquests d'ara. Els morts i ferits eren treballadors i clients, d'un divendres a les 4 de la tarda.

Però just ara que sembla que es vol intentar la negociació i que veiem una mica d'esperança en aquesta llarga i sagnant història, els atemptats terroristes han passat a ser la marca del segle XXI.

L'11 de setembre de 2001 ens va commoure fortíssimament. Però, sens dubte, ens va sacsejar encara més l'11 de març de 2004 a Madrid. Pel mig, o una mica abans, n'hi ha hagut al Àfrica, o a l'Àsia.

I, què dir dels protagonistes? A Nova York encara vam pensar que era gent que es va entrenar expressament per fer-ho, però amb els de Madrid, vam aprendre que podia ser un amable veí que vivia al barri, des de feia no sé quants anys.

I ara, a Londres, hem sabut que es tractava de britànics amb tots els drets i deures, que van decidir, en algun moment no gaire llunyà, que la vida no valia res, ni la seva ni la dels altres. Eren uns bons nois de bones famílies.

La reflexió és amarga, perquè es tracta de gent que posa per davant de tot la devoció a la seva causa. Hem vist els infants que no veuran créixer, els pares i mares que no enterraran, per mencionar el més immediat. I d'altra banda, creuen que l'extensió del terror és un bon sistema per estendre les seves idees i castigar els països que fan la guerra a l'Irak, o no defensen prou la causa palestina, o altres.

Ara, doncs, sabem que cal destinar més recursos que mai a aconseguir una societat més igualitària, que no és el mateix que donar sanitat, educació i serveis socials gratuïts. I també sabem que cal lluitar per uns organismes internacionals efectius i democràtics, de manera que si l'ONU diu que no hi ha guerra, no n'hi ha. I si defensa un lloc, el defensa. I que s'acabi la fam, ja, que és una vergonya.

No els negaré que ho veig fosc i que això que he escrit són obvietats que sonen a utopies. No conec remeis en altres direccions, i no vull estigmatitzar cap religió. Al cap i a la fi, no n'hi cap que sigui útil per a la pau.

MANOLITA SANZ

¿Governen al servei del poble o contra el poble ?

Després de les eleccions municipals del 2003, s'obria un panorama nou en la política municipal, car ja ningú tenia majoria absoluta i això per definició és bo doncs ens obliga a dialogar més i hauriem d'esperar que determinades actituds prepotents de l'equip de govern necessàriament passessin a la història. Com a resultat de les negociacions va sorgir un pacte de govern entre IC-V i PSOE.

Per desgràcia de la ciutadania del Prat, aquest nou govern municipal no ha representat cap guany en les formes. Les actituds prepotents continuen en els membres de IC-Verds i d'altra banda alguns membres de govern del PSOE estan demostrant ser-ne alumnes avantatjats del Sr. Tejedor en "l'art" de la demagògia en una cursa desafortada amb alguns dels seus companys d'equip d'IC-Verds per fer-se un lloc al "podium". Així doncs, pel que fa a les formes no hem guanyat gaire.

I en el fons, es preguntaran vostès?, caldria esperar que l'entrada a govern dels regidors del PSOE hauria de representar novetats en l'obra del govern? Doncs bé, cap canvi que la població hagi pogut visualitzar i això que ja han fet dues modificacions del cartipàs municipal. La gestió de la vida quotidiana a la ciutat no presenta cap millora respecte les legislatures anteriors, i perquè fa als grans projectes de futur, com ara el Prat Nord i la gran via, el TGV i l'estació intermodal, les línies de metro 1 i 9, el gran centre de la plaça Catalunya, l'Artesà, el parc lúdic a la platja, ...secretisme, versions contradictòries als ciutadans afectats, però això si molta "xuleria" i un ús i abús dels mitjans de "propaganda" com el Butlletí municipal que la gent coneix amb diferents malnoms com: "patufet", "boe", "nodo" ..., tots ells, molt suggeridors del caire del pamflet; però que cal recordar que paguem tots els ciutadans i ciutadanes, i en el qual no tenen espai d'expressió.

Per tot això entre els ciutadans del Prat circula la brama que al Prat governa un tripartit integrat per: El Sr. Tejedor (el tot poderós), els regidors d'IC-Verds i els regidors del PSOE, que paren bojós per saber que porta al cap el Sr. Alcalde que tancat amb els seus assessors fa i desfà al marge de l'equip de govern (què per això és l'únic que sap de que van les coses, com diu ell).

Amb tot, cap novetat, des del nefast any 1994, en què el Sr. Tejedor va signar el PLA DELTA al teatre Modern (amb la connivència del PSOE, PP i CIU) es va marcar un punt d'inflexió del tot irreversible pel nostre municipi, el nostre màxim representant va decidir empassar-se tot el que calgués, tant se val el desviament del riu, l'ampliació del port i de l'aeroport, el TGV, una depuradora, una desaladora, una incineradora, ..., no gosó fer cap hipòtesi més, no sigui que li donés idees de com trinxar encara més la ciutat.

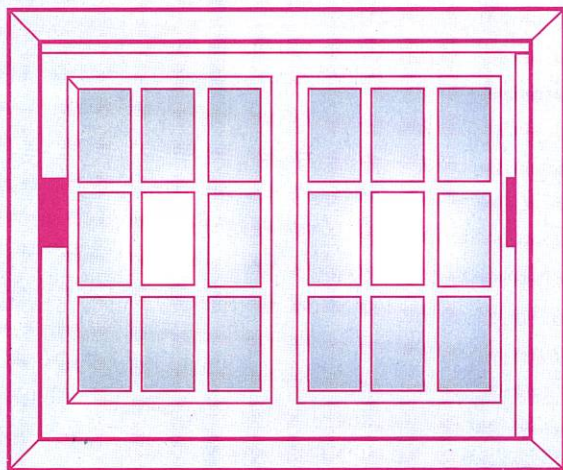
I la ciutadania, quins beneficis ha tingut de totes aquestes renúncies, on estan les promeses de les grans avantatges que ens havien d'aportar l'esmentat Pla Delta i la resta de pleitesies que paguem. Entre dir "no al pati de casa meua" i "poseu-me tot el que vulgueu, que aquí s'ho en passen tot" hi ha molt trajecte. Si la ciutadania no guanya res, qui surt beneficiat d'aquesta conducta Sr. Tejedor?, qui és beneficiat senyors de l'equip de govern?, ja han aconseguit saber-ho?

Des d'Esquerra Republicana de Catalunya, pensem que els càrrecs municipals es deuen primer de tot als interessos de la ciutadania del seu municipi, si cal trencant la disciplina de vot de la seva formació. Tenen com a deure servir a la ciutadania que els ha escollit i mai governar contra ella.

OLGA GARRO TEJERO

Secretària de Política Municipal d'ERC

SANTI

CRISTALERIA Y CARPINTERIA DE ALUMINIO

PERSIANAS Y PVC

C. Santfeliu, 124 • Telf. 93 370 27 90
EL PRAT DE LLOBREGAT

ASESORIA CARNIAGO, S.L.

ASESORAMIENTO INTEGRAL

- Administrativa
- Fiscal
- Laboral
- Contable
- Jurídica

15
AÑOS
A SU SERVICIO

SEGUROS GENERALES

- Automóviles
- Motocicletas
- Hogar
- Comercio
- Salud

Ctra. Marina, 71 bajos
Tel.: 93 370 62 68
Fax: 93 370 77 11
08820 El Prat de Llobregat

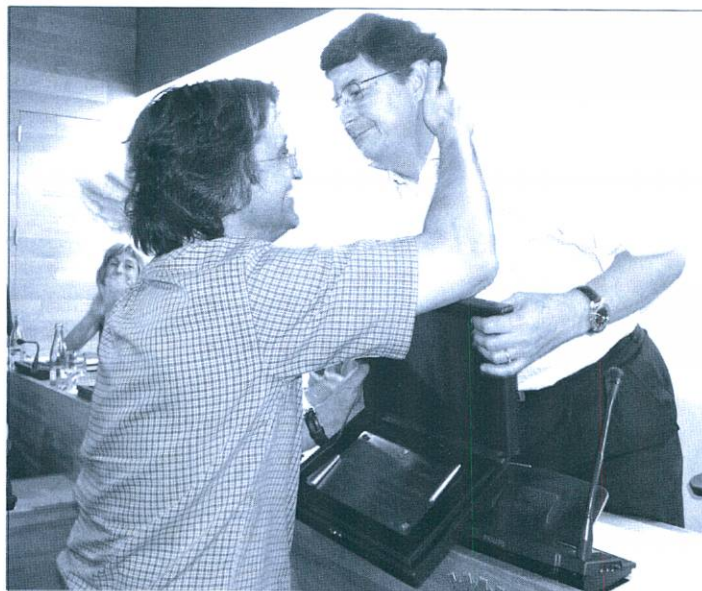
El regidor Francisco Villena deixa els càrrecs per motius personals

Els companys de consistori destaquen del polític el seu esperit dialogant i el tracte «exquisit»

NEUS MACÍAS / "Una decisió que obeeix a motius personals, serena i molt ben pensada". Així va explicar Francisco Villena la seva renúncia als càrrecs polítics que ocupava fins ara: el de regidor de Promoció Ciutadana i Cooperació, i el de president local d'Iniciativa per Catalunya Verds. La dimissió de Villena es va fer oficial al ple municipal del passat 6 de juliol. Villena, que va entrar a formar part del consistori pratenc l'any 1999, va assegurar que aquests sis anys dedicats a la política l'havien ajudat "a créixer com a persona, i a fer grans amics". La renúncia obeeix a una necessitat "d'utilitzar el temps d'una altra manera", ja que la seva responsabilitat política "requereix una dedicació física i un esforç personal i de sensibilitat". Villena va mostrar el seu agraïment als companys de consistori, i va assegurar que havia viscut una etapa "molt plena".

Els portaveus dels grups polítics li van dedicar paraules amistoses. Felip-Neri Gordi, líder de CiU, va donar-li les gràcies pel temps que ha empleat en la política i al servei de les persones. El portaveu del PP, Antonio Gallego, va agrair "profundament" el treball desenvolupat per Villena. "S'ha implicat molt. Ha demostrat ser una persona oberta i dialogant". El popular va posar-lo com a model del que han de ser les relacions "polítiques i personals", perquè el tracte amb ell sempre ha estat "exquisit".

José García, portaveu dels socialistes, va recordar que Fran-

Emotiva salutació entre Francisco Villena i l'alcalde Lluís Tejedor. (Foto cedida per l'Ajuntament del Prat)

cisco Villena i ell van entrar junts al consistori pratenc. "I en aquests anys hem tingut oportunitat de conèixer gent que ha valgut la pena". García va assegurar que lamentava "la decisió personal" que havia pres l'exregidor.

Rafael Duarte, portaveu d'ICV i company de grup de l'exregidor, va desitjar-li «tota la sort que et mereixes», i va assegurar que a aquesta formació deixa «molts amics que ho continuarem sent».

L'alcalde, Lluís Tejedor, va lloar la figura de Francisco Villena, a qui va definir com una persona «entranyable, molt propera i assequible». Tejedor va afirmar que era important tenir en compte el judici de les persones amb qui s'ha treballat colze a colze, i va concloure que

l'opinió que tenen de Villena els seus companys és immillorable. L'alcalde va desitjar-li sort i va manifestar que l'exregidor pot estar «ben orgullòs» de la seva tasca durant aquesta etapa.

En finalitzar el ple, Tejedor va lliurar a Francisco Villena una placa commemorativa del seu pas per l'ajuntament.

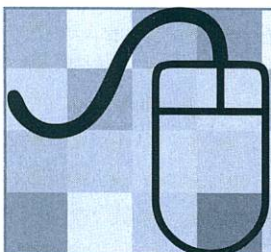
Les responsabilitats de Villena les assumirà el regidor Francisco Cerdà, que es farà càrrec de la cartera de Promoció Ciutadana i Cooperació. Sergi Alegre serà responsable del Pla d'Actuació de Sant Cosme. Al proper mes de setembre és previst que s'incorpori al consistori la persona que ocupava el número catorze a la llista electoral d'ICV, Marga García Domínguez. ■

Rafael Duarte, nou president local d'ICV

N. M. / Rafael Duarte s'ha fet càrrec de la presidència d'Iniciativa per Catalunya Verds a El Prat, després de la renúncia de Francisco Villena. El primer Tinent d'Alcalde, regidor de Serveis Centrals i coordinador del grup d'ICV al consistori va ser elegit en un ràpid procés per la Comissió Política Local (CPL) de la que també continua formant part Villena. «No han calgut primàries -explica Duarte-, perquè els estatuts de la formació no les contemplen per a un càrrec intern». La CPL va proposar el nom de Duarte, i la seva elecció es va fer efectiva després d'un plenari on podien assistir tots els militants d'Iniciativa per Catalunya Verds.

El fet que la renúncia de Francisco Villena no hagi estat motivada per «cap situació política», segons ha declarat Duarte, ha agilitzat el procés. D'aquesta forma, no s'ha organitzat una assemblea com la que fa dos anys va elegir l'ara dimissionari Villena. El nou president ha manifestat que la junta directiva que va sorgir d'aquella reunió «es va marcar un pla de treball que continuarem aplicant. En cap cas podem dir que s'ha obert una etapa de reflexió política».

Rafael Duarte s'ha declarat «il·lusionat» per aquesta nova etapa, i assegura que és «un orgull i un honor» ocupar la presidència del partit. El seu objectiu és «enfortir i estendre l'organització, i la seva influència política», per tal de poder presentar «la millor candidatura i el millor programa» a les eleccions municipals de 2007. ■

Envian's bústies, suggerències o textos

periodicdelta@yahoo.es

El PP, contra la cesión gratuita del Fondo d'en Peixo para la actuación de *Sociedad Alcohólica*

El grupo musical intervenía en la celebración de los 10 años del colectivo Jóvenes Alternativos

NEUS MACÍAS / La cesión gratuita del estadio municipal del Fondo d'en Peixo para que el colectivo de Jóvenes Alternativos celebre su décimo aniversario con la actuación del grupo musical *Sociedad Alcohólica* suscitó el debate más agrio del pleno municipal del 6 de juliol. Antonio Gallego, que presentó una moción exigiendo la suspensión de la cesión, se declaró «humillado e insultado» de que en El Prat se celebre este concierto. «Es un falta de ética», señaló el edil.

La moción basaba su demanda en las denuncias que la Asociación de Víctimas del Terrorismo había hecho de las letras del conjunto. «Este grupo musical se caracteriza por humillar la memoria de los militares y las víctimas del terrorismo con letras cargadas de resentimiento hacia todo símbolo que represente a España», aseguró Gallego, que recalcó especialmente las alusiones que *Sociedad Alcohólica* hace a las Fuerzas y Cuerpos de Seguridad del Estado. «Se realizan numerosas metáforas de la actividad etarra con el objeto de ensalzarla», dijo el portavoz popular, que leyó algunas estrofas de canciones del grupo, como «Síndrome del Norte» o «Explota cerdo».

Arnaldo Otegui, ¿pregonero?

«No podemos tomar ninguna medida para que no vengan, pero es una falta de ética que se les ceda el estadio gratuitamente», aseguró Gallego, que a continuación preguntó: «¿Quién vendrá de pregonero en la próxima fiesta mayor? ¿Arnaldo Otegui?».

El popular aseguró que al colectivo de Jóvenes Alternativos se le ha dado un trato especial, «mientras que a unos taxistas en huelga no se les cedió un polideportivo para reunirse».

El portaveu convergent, Felip-Neri Gordi, pidió al ayuntamiento que no transmita la «sensación» de que este espacio se ha cedido en condiciones diferentes al resto de asociaciones del municipio. «Es un tema delicado», reconoció Gordi.

El socialista José García aseguró que al colectivo anti-sistema se le había dado «el mismo trato» que a otras entidades de la

Los «okupas», en el centro de la polémica

ciudad. «El grupo de taxistas no era de El Prat, y sus circunstancias eran diferentes».

Rodés, ni juez ni censor

En el mismo sentido se manifestó el concejal de Cultura, Antoni Rodés, que reiteró el trato igualitario que se ha dado a Jóvenes Alternativos, «con el problema añadido de que ellos necesitaban un espacio mayor», ya que iban a congregarse a un gran número de espectadores. «Es cierto que no se les cobra alquiler, pero sí que pagan ciertos servicios», añadió el concejal ecosocialista.

Rodés insistió en que, a pesar de «no simpatizar con este colectivo, con el que he tenido personalmente muchas discusiones», él no era «ni juez ni censor, sólo concejal de Cultura», y recordó que el grupo *Sociedad Alcohólica* «siempre ha sido absuelto de todas las demandas que ha interpuesto la Asociación de Víctimas del Terrorismo por letras ofensivas». Antoni Rodés insistió en que era el PP, con este tipo de mociones, el que estaba haciendo «famoso» al conjunto musical, «aunque *Sociedad Alcohólica* siempre se han desmarcado de la violencia». Y reprochó que el gobierno del Partido Popular no hubiese trabajado para sacar adelante las diferentes querellas que tuvo el grupo durante el gobierno de Aznar.

En el turno de réplicas, Gallego acusó a Rodés de haber hecho «de magnífico abogado de los proetarras».

La moción no salió adelante, pues contó con los votos en contra de ICV y PSC. CiU se abstuvo, y sólo tuvo el voto favorable del Partido Popular. ■

Un estudi analitza les polítiques d'igualtat de gèneres a El Prat

NEUS MACÍAS / La regidoria de Promoció de la Dona està elaborant un Pla d'Igualtat amb les conclusions extreptes de l'auditoria de gènere que va encarregar l'ajuntament d'El Prat, amb el suport de la Diputació de Barcelona. Així ho va desvetllar la regidora Ana Navarro, que va ser l'encarregada de presentar l'informe que s'ha fet per dectar la situació real en quan a la igualtat de gènere, tant a l'ajuntament com a la ciutat en general.

El document vol ser una fotografia de la situació actual d'El Prat pel que respecta a les polítiques de gènere i igualtat d'oportunitats, segons va afirmar Maribel Cárdenas, assessora tècnica del Servei de Promoció de Polítiques d'Igualtat de la Diputació. Aquesta administració té un conveni per tal de realitzar auditories de gènere a diferents corporacions municipals. Es tracta, segons Cárdenas, «d'incorporar la perspectiva de gènere en la planificació, el disseny i l'execució de les accions municipals».

L'empresa encarregada de fer l'estudi ha estat l'Associació Espais per a la Igualtat, que va realitzar un taller participatiu a l'octubre de 2004 per tal de detectar les necessitats del col·lectiu femení i els usos del temps i dels espais de la ciutat. També han estat útils les conclusions de les dues jornades de dones que es van celebrar l'any passat i durant el mes de maig d'enguany, a més d'incorporar l'estudi de totes les accions que fa l'ajuntament des de la perspectiva de gènere.

Marta Suero, responsable de l'empresa encarregada de fer l'estudi, va explicar els punts forts en matèria d'igualtat d'oportunitats, i aspectes que s'han de millorar. En l'àmbit territorial, destaca com un element positiu la progressiva eliminació de barreres arquitectòniques, però l'informe conclou que s'ha de millorar quant a transport interurbà.

Pel que fa a l'organització municipal, l'auditoria posa de manifest la poca presència de dones regidores, mentre que valora positivament l'ús de llenguatge no sexista. Segons l'estudi, les polítiques de gènere són un dels punts forts, ja que els programes relacionats amb migracions i assessorament jurídic a dones, els projectes d'igualtat i els que tenen a veure amb l'atenció de salut a les dones funcionen molt bé. Entre els punts a millorar, cita l'escassa participació dels pares a les AMPAS, que l'atur femení encara és més gran que el masculí, i que existeixen poques opcions d'oci per a dones adultes. ■

Salvar el camp de golf? L'opinió dels polítics

AGUS MORALES / “¿Ineptitud o prepotència?”. “Ens agradaria saber si estimen El Prat”. El manifest de l'Associació de Golf va ser força dur, i va aixecar polseguera entre l'equip de govern. L'alcalde va criticar durament l'actitud de l'associació, per haver entrat un escrit i haver-ne llegit un altre. “Això no és una assemblea”, va dir Tejedor, un cop més. I el portaveu d'ICV, Rafael Duarte, va manifestar-se en la mateix sentit i va arribar a dir “us la bufa” quan feia referència a les Declaracions d'Impacte Mediambiental (DIA). Aquestes DIA són precisament un dels arguments principals en què l'equip de govern s'escuda per justificar el seu pla per la zona.

Després que tots els portaveus deixessin clar que no tenien “ni idea” de golf, van expressar les opinions dels seus partits davant la petició de l'Associació de Golf. L'únic que va donar suport obert a l'associació va ser Antonio Gallego (PP), que va apostar per un “turisme de qualitat”, amb un camp de golf que pogués ser una referència en l'àmbit autonòmic o fins i tot estatal. El líder de CiU, Felip-Neri Gordi,

es mostrà ambigu, i l'equip de govern va defensar la seva decisió. “Si anéssim a la Plaça Catalunya i preguntéssim a la gent si vol un camp de golf, ens dirien que no, que el que volen són *merenderos*”, va dir Duarte. ■

Ajuntament del Prat de Llobregat

Estimados Señores/as

Me dirijo a ustedes en referencia a algunos comentarios e informaciones de prensa suscitados con posterioridad a mi intervención, como portavoz de ICV, en el pasado Pleno del Ayuntamiento del Prat cuando se trató el asunto del parque litoral y el uso del campo de golf.

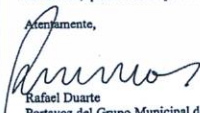
Quiero expresarles mis disculpas si en cualquier momento de la intervención mis palabras pudieron considerarse ofensivas o pudiese deducirse de ellas cualquier menosprecio a su Asociación o al deporte que ustedes practican y reivindican.

Evidentemente, las lógicas discrepancias manifestadas no obedecen más que a criterios contrapuestos y han de entenderse únicamente como una manifestación de esas diferencias. Si en algún momento mi exposición, tanto por el tono o por los argumentos utilizados, pudo considerarse inadecuada han de achacarlo únicamente al fragor del debate público y nunca a otros motivos.

Desde hace tiempo he tenido la oportunidad de mantener diversas reuniones con miembros de su Asociación, reuniones en las que con coincidencias o con discrepancias, siempre ha imperado la cordialidad y el respeto mutuo. Es mi intención, tanto personal como en representación del grupo municipal de ICV, continuar manteniendo esa relación con su Asociación ya que, aunque desde posturas en éste caso discrepantes, estoy seguro que todos estamos defendiendo aquello que creemos lo mejor para nuestra ciudad.

Con el deseo de que transmita el contenido de esta carta a los miembros de su asociación, quedo a su disposición para cualquier aclaración que consideren oportuna.

Afirmadamente,

Rafael Duarte
Portavoz del Grupo Municipal de ICV

El Prat, 8 de julio de 2005.

Grup Municipal d'ICV
Plaça de la Vila, 1
08820 El Prat de Llobregat
Tel. 93 379 00 50
www.guprat.es

Carta enviada a l'Associació per Rafael Duarte després del ple del mes de juliol.

Balanç de dos anys de «casa en obres»

N. M. / A l'equador de la legislatura, ICV va voler fer un repàs del que havien estat aquests dos anys de govern -en coalició amb els socialistes-, i el passat 2 de juliol va celebrar una jornada de política municipal al Centre Cívic Jardins de la Pau, amb l'assistència de militants, simpatitzants i representants d'entitats locals. Els diferents ponents van fer un repàs per les actuacions que s'han dut a terme en aquest temps, des de les infraestructures del Pla del Delta fins a equipaments municipals. Lluís Tejedor, alcalde d'El Prat, va qualificar la jornada com a «intensa», en la intervenció que va cloure l'acte, i on va explicar que molts dels projectes que ja estan en marxa «començaran a materialitzar-se a partir de la tardor». Tejedor va assegurar que El Prat viu «un procés de transformació física, territorial i social enorme». El posicionament del grup d'ICV és «sempre positiu davant aquests canvis», va dir Tejedor, que veu totes aquestes actuacions «com una oportunitat de transformar la ciutat». L'alcalde va explicar que ara «tenim la casa en obres», però va augurar que el balanç dels canvis «serà extraordinàriament positiu». «El Prat és una magnífica ciutat, per la realitat concreta que vivim ara i per les possibilitats de futur», va concloure. ■

La contracrònica

Manar, i III

El ple destinat a ser el més esportiu va ser finalment el menys esportiu. El protagonisme del camp de golf es va veure esborrat per la gresca i el més pur combat ideològic. Els púgils no van reservar energies i es van batre ferotgement al primer *round*. El primer tema important. Les escoles bressol. El PP reivindica la necessitat de construir-ne més. I el portaveu d'ICV, Rafael Duarte, l'Acebes ecosocialista —no en les formes sinó en el pes polític—, esbomba: “Ara feu el discurs de l'esquerra transformadora. La dreta no vol això”. El públic se sorprèn. Duarte ja havia fet comentaris irònics en més d'un ple sobre el progressisme del PP pratenc. Els populars insisteixen a atacar l'equip de govern per l'esquerra: transport públic, ambulatoris, etc. Allà on fa més mal. Perquè allà és el cor. I això treu de polleguera a ICV. No contents amb ostentar el poder a la nostra ciutat durant tot el període democràtic, ara també volen manar en l'oposició. Volen que el PP faci el mateix que a Madrid per declarar la guerra a “l'altre”. És un fenomen ben estudiat per la sociologia: la creació d'un enemic per reafirmar la identitat pròpia. Però la de Duarte no va ser una intervenció aïllada. De seguida Tejedor va sortir a la palestra per insistir en el mateix missatge. Va fer demagògia tot fent referència a la condició de soci madridista del portaveu del PP, la qual cosa ens importa ben poc a tots els ciutadans. I va dir: “Has de ser coherent amb el teu partit”. Insòlit. “No tens autoritat ni la tindràs. Ni credibilitat. Demaneu la millora de l'Estat del Benestar des de l'oposició. Sou uns demagogs”. Després de les lliçons de politicologia, una pràctica ben estesa a la Casa de la Vila, Gallego s'hi tornà: “Jo també li demano coherència. Podem parlar de desviaments, de la pineda...”.

El debat polític hauria de servir per apropar postures i no per allunyar-les a la recerca de rèdit electoral. “Només els hi ha faltat dir que eliminarem les pensions”, va dir Gallego. A tot Europa occidental hi ha un consens per preservar l'Estat del Benestar que no s'hauria de posar en dubte. Tot i que la dreta vol una intervenció mínima de l'Estat, l'educació i la sanitat són els pilars intocables de l'Europa del Benestar, i certament no és inadequat que un partit conservador exerceixi pressió perquè un partit d'esquerra compleixi amb les seves obligacions. Siguin les que siguin. El PP també va presentar una moció per impedir la celebració del concert de Soziedad Alkoholika. Ara sí que feia de PP. “També portaran a Otegui?”, esbombà Gallego. Rodés va respondre amb serenitat que ell no és un censor. Bé. La llibertat d'expressió és intocable, i els polítics no estan facultats per tapar boques i ofegar veus antisistema o procapitalistes. Bé. El que és més qüestionable, potser, és cedir el Fondo d'en Peixo gratuïtament per un concert amb finalitats lúdiques, òbviament, però també lucratives. Que l'entrada no era gratis.

Així que ICV mana, com sempre. Ara (de)mana “coherència”. Però potser l'únic que pot demanar coherència és el poble. I ho fa. Ho va fer l'Associació de Jubilats i Pensionistes de Jardins de la Pau. I ho ha fet l'Associació de Golf de El Prat. Tots dos col·lectius van abandonar amb frustració el ple municipal. El poble no ho sabem, però la societat civil està a la gresca amb l'Ajuntament. De moment, el que és segur és que no s'enduran a l'alcalde al *Grand Prix del verano*. No.

AGUS MORALES

LA MILLOR MANERA D'APAGAR UN FOC ÉS NO ENCENDRE'L

Aquest estiu, el risc d'incendis forestals és molt alt. Una cigarreta mal apagada, una ampolla de vidre, la crema de brossa, una barbacoa, fins i tot un coet de revetlla, poden ser l'origen d'un desastre natural. Per molts mitjans que hi posem, el més important és que, al bosc, actuem tots amb prevenció. Perquè la millor manera d'apagar un foc és no encendre'l.

Explota una bomba al concessionari de Fiat

N. M. / Podria haver estat molt més greu, però finalment l'explosió d'un artefacte a un concessionari de l'empresa Fiat la matinada del passat 8 de juliol es va quedar en un ensurt sense majors conseqüències. L'explosiu va detonar a les 04.30 hores de la matinada, al concessionari situat a l'Avinguda 11 de setembre amb el carrer Coronel Sanfeliu. Minuts més tard, una trucada va avisar els agents de la Policia Nacional dels fets, i fins allà s'hi desplaçaren unitats del cos especial TEDAX i gossos ensinistrats especialistes en explosius. Els agents van certificar que havia detonat una olla a pressió que havia causat danys poc importants a la porta de vidre de l'establiment, a un cotxe de l'interior del concessionari, i al balcó del primer pis situat al mateix bloc.

Fonts oficials de la Policia Nacional no van voler avançar quina era la línia d'investigació que es seguia, i si aquest atac

tenia alguna cosa a veure amb l'explosió d'una cafetera-bomba a l'Institut Italià. «Ni confirmem ni desmentim hipòtesi, nosaltres

només donem notícies», va assegurar el portaveu de premsa del cos de seguretat, consultat per aquest diari. ■

El ayuntamiento califica de "opiniones aisladas" las críticas vertidas desde los foros de la Policía Local

El concejal de Seguridad Ciudadana niega que haya descontento general entre los agentes

JAVIER MARTÍNEZ / "Es absurdo que aparezcan ahora reivindicaciones y críticas contra el ayuntamiento desde la Policía Local, porque en noviembre su representación sindical firmó un convenio con el que todos estaban de acuerdo". Apoyándose en este argumento, el concejal de Seguridad Ciudadana resta todo crédito a los durísimos foros alimentados por presuntos agentes locales [Pedrero se puso en contacto con este periódico cuando la edición ya estaba en la imprenta, para ofrecer su versión al respecto]. Si reconoce, en cambio, que gracias a una negociación llevada a cabo en el seno de la Policía Local de Sant Boi, los agentes consiguieron que se firmara "otro tipo de convenio". Un convenio que los foros señalaban como toda una referencia de lo que debería ser el de El Prat.

Según el concejal, "este tipo de foros lo pueden organizar un par de personas haciéndose pasar por un gran número de agentes, pero sus opiniones no son para nada extensibles al cuerpo de policía". Pedrero lamenta el tono de los "insultos y descalificaciones" aparecidos en los foros, y considera que entre la ciudadanía se puede crear un "clima de descrédito nada bueno".

Pedrero dice no entender las quejas acerca de turnos y horarios. "El convenio prevé una reducción de 25 horas anuales para el año 2005 y de 34 para 2006. También estábamos dispuestos a cambiar el sistema de 10

El responsable de Seguridad Ciudadana del ayuntamiento, Antoni Pedrero, ha quitado fuego a los comentarios aparecidos en varios foros de Internet, presuntamente firmados por agentes de la Policía Local de El Prat y de los que DELTA se hizo eco en el pasado número. Según Pedrero, "es muy fácil fomentar opiniones individuales y aisladas desde el anonimato, bajo la apariencia de que son reivindicaciones de todo un colectivo".

días seguidos de trabajo y cuatro de descanso, pero cuando hicimos la propuesta, la asamblea de trabajadores votó en contra", explica el titular de Seguridad Ciudadana.

Mesa de debate

Pese al convencimiento en las afirmaciones del concejal, está claro que no todo es de color azul en la Policía Local. El mismo concejal anunció durante su conversación con el periódico la constitución de una "mesa técnica" con el objeto de que representantes de los agentes debatieran con el ayuntamiento ciertos aspectos. En efecto, el pasado 28 de junio se celebró un primer contacto, tal y como confirma Cecilio Limiñana, representante sindical de UGT del ayuntamiento. "De momento, sólo se han expuesto los temas sobre los que se van a debatir, como el salario, los horarios o la mejora del ambiente para que no haya fuga de agentes", explica Limiñana. Una vez presentada la carta, a partir de septiembre se empezarán a cocinar en profundidad los temas incluidos en ella.

Pedrero considera que hablar de "fuga de agentes", tal y como mencionan el representante de UGT como los foros, es excesivo. "Es exagerado hablar en esos términos. Hay rotaciones de personal en todos los cuerpos de policía, porque hay muchas convocatorias de plazas en localidades donde, por razones personales y familiares, el agente se puede sentir mejor. También hay muchos traslados a los Mossos d'Esquadra", afirma el concejal.

Elogios hacia la responsable del cuerpo

Pedrero también ha contrarrestado las críticas que atacaban directamente a Teresa Carrasco, jefa de la Policía Local. "Es una gran profesional, de lo mejor que hemos tenido aquí, y gracias a ella se han conseguido grandes mejoras en el servicio", sentencia. El concejal tampoco comprende que se hable de carencias en los equipos y materiales utilizados por los agentes. "Sabemos perfectamente que el ayuntamiento invierte cada año en material y en vehículos", afirma. ■

Col·lectiu Violeta Dones d'El Prat, per pensar en clau feminista

NEUS MACÍAS / «Progressistes, d'esquerres i feministes». Així es defineixen les integrants del Col·lectiu Violeta dones d'El Prat, una associació que es va presentar en societat el passat mes de maig, i que té com a objectius la defensa de la igualtat d'oportunitats de les dones en tots els àmbits públics i privats.

Els estatuts d'aquest Col·lectiu Violeta Dones d'El Prat fan constar que l'entitat pretèn sensibilitzar les dones d'El Prat i a tota la ciutadania amb accions concretes de conscienciació amb perspectiva de gènere. També pretenen que totes les activitats de la ciutat tinguin com a rerafons un pensament feminista. Tot i definir-se com un grup d'es-

D'esquerra a dreta, Àngels Cosí, Feli Garcia-Roco i Merche Vaca

querres, diuen estar obertes a acollir a dones de totes les ideologies «que es vulguin in-

tegrar en la nostra associació». La nova entitat estarà presidida per Feli García-Roco, i

entre els membres de la junta directiva estan Merche Vaca -secretària-, i Àngels Cosí -tresorera-. Totes elles tenen experiència en l'àmbit associatiu, perquè provenen de vocalies de dones i ja havien coincidit en diverses activitats organitzades als centres cívics de la ciutat.

La presentació en societat va celebrar-se al bar Platea, i va comptar amb la participació de l'advocada Mercè Claramunt, que és membre de l'Associació de Dones Juristes i col·labora a l'entitat feminista Ca la Dona, amb seu a Barcelona.

El Col·lectiu Violeta Dones d'El Prat està a l'espera de tenir una ubicació definitiva, i al setembre definirà les primeres activitats a desenvolupar. ■

Reflexions d'un observador

Calor sota un cel d'estiu creuat per avions

Els estius d'El Prat semblen més angoixants que els d'abans. Costa suportar aquesta xafogosa humitat que se't fica per tot arreu. Passejant tot buscant les zones ombrívols, ens preguntem si no serà que ens estem fent grans, que El Prat no deu haver canviat tant com ens sembla... Potser els avions van deixant sobre el nostre cel aquesta capa de no se sap què, de la que no fa pas gaire parlar els diaris. Poc ens queixem de l'impacte ambiental sobre la nostra ciutat, malgrat que darrerament els tornen a veure passar a prop de les cases. Deu ser que els de Gavà i Viladecans els foragiten mentre aquí estem callats. Prou que vam protestar quan volien posar la segona pista enganxada a la ciutat.

La relació del poble amb l'aviació no ha estat de confrontació, malgrat la mani multitudinària de 1976. L'aeroport sempre fou una possibilitat d'escapada pel jovent. Tots recordem les tertúlies a la cafeteria de quan ja no quedava obert cap bar d'El Prat. Allà ens sentíem ciutadans del món. Hem vist créixer l'aeroport i l'Aviació, amb majúscules. Molts pratencs hi han trobat feina i no pocs han vist món a preu de saldo, gràcies a Iberia.

-Qui m'hagués dit que aniria a tants llocs, quan em van aconsellar deixar el càvec..., per fer de *maletero*

Segurament hi ha dades estadístiques de la gent d'El Prat que treballa a l'aeroport. Deu ser molta. Cada vegada es veuen més nois i noies lluint l'elegància del uniformes del personal de vol. La resta de personal no va uniformada quan va i torna de l'aeroport i els pilots passen El Prat de llarg.

-Però també tenim algun pilot!

-Si... Els Valdés i Busquets, però s'han acabat dedicant a altres activitats. Això de volar ha estat com en mans d'un clan. El que si que vola per alguna companyia és en Xavier Bartomeu, aquell noi que feia fotos pel *Delta*. Però es veu que no els hi posen gens fàcil.

Una professió d'alta tecnologia i, al mateix temps, d'una forta càrrega de romanticisme... Ha sorgit el criteri tot parlant sobre els inicis de l'aviació, quan venir a El Prat a volar encara era una aventura, quan pilots i tripulacions feien nit al Cafè del Pont i algun d'aquells mites aviadors acabà enamorant-se d'una mossa pota blava, com va ser el cas -ni més ni menys!- del mític Josep Canudes.

La relació de la gent del poble amb aquella altra gent, molts d'ells de l'alta societat, devia ser ben particular. L'exemple de'n Riera, mecànic d'aviació ben particular, i la seva dona, la Palmira, és d'allò més expressiu. Els rebels de les terres de les febres amb els Indiana Jons del primer terç del segle XX. El Prat sempre ha estat entre aquests dos pols. Els uns arrapats al terròs, els altres mirant el cel... Un cel que no

devia ser tan contaminat com el d'ara, on veure enlairar un aviò encara era un somni de progrés. Qui ens anava a dir que viatjaria tanta gent a tants indrets d'arreu del Món! Feia tanta calor?

L'OBSERVADOR

Discrepàncies entorn a la futura dessaladora del Llobregat

La ubicació de l'estació de bombeig i la canalització de l'aigua separen les postures dels principals implicats en aquest projecte. Les propostes del Ministeri de Medi Ambient són rebutjades tant per l'Ajuntament com per Depana que, tot i així, no aconsegueixen unir postures.

LAURA RAMOS / Una infraestructura de la importància i les característiques de la dessaladora i la seva ubicació en una zona prou malmesa com és el litoral pratenc encara, avui en dia, provoca discrepàncies entre les diferents administracions públiques que hi participen en el projecte. També les associacions ecologistes mostren el seu malestar per un projecte que sembla ser que no acaba d'agradar i convèncer a cap dels implicats.

Les majors crítiques a aquestes propostes les han realitzats els actors més propers. L'últim a expressar el seu malestar ha estat l'Ajuntament del Prat de Llobregat que, recentment, ha fet públiques les seves alegacions al projecte ministerial, posant l'accent en el seu desacord en el sistema de captació de l'aigua ja que les alternatives proposades des del Ministeri de Medi Ambient no responen, segons l'Ajuntament, a l'interès pratenc. La primera opció proposava situar l'estació de bombeig als terrenys de l'antic Cala Gogó, des d'on es transportaria l'aigua fins a la dessaladora a través d'un sistema de canonades que passaria per la finca de la Ricarda. Tot i acceptar la ubicació de l'estació a la zona de Cala Gogó, es considera inadmissible per part del poder polític municipal la canalització per la zona de reserva La Ricarda ja que el seu impacte podria esdevenir molt important al tractar-se d'una zona de vegetació consolidada i hàbitat d'espècies d'especial interès. La segona alternativa, que ubicava l'estació de bombeig a la platja dels Carrabiners tampoc convenç al consistori ja que suposaria implantar una estructura industrial dins de l'espai protegit de la ZEPA.

Des de Depana s'ha demanat la retirada del projecte per considerar que ignora els problemes de contaminació i presència de fangs que pateix la zona d'extracció i per la fragilitat del litoral pratenc, massa castigat en els darrers temps pel desviament del Llobregat, la tercera pista de l'aeroport i l'ampliació del port de Barcelona. Precisament aquesta fragilitat és una de les premisses fonamentals plantejades també des de

l'Ajuntament, que considera necessària l'actualització de l'estudi d'impacte medi ambiental ja que no reflexa la situació actual del Delta. A més, es creu que es cau en la incongruència de defensar unes propostes que significarien un pas enrera en les tasques de renaturalització i construcció de zones humides que es duen a terme des de fa un temps al litoral pratenc a mode de compensació per les darreres obres realitzades al seu voltant.

Des de l'Ajuntament es proposa una alternativa menys agressiva pel municipi i el seu entorn. El consistori pratenc sol·licita com a millor opció situar la captació d'aigua marina a l'antic Cala Gogó i la instal·lació de la canonada d'alimentació de la dessaladora pel front litoral. Aquesta proposta, tot i tenir a priori més cura del medi que les presentades pel ministeri, no acaba de convèncer a

La dessaladora es construirà al costat de l'actual depuradora

l'associació ecologista, que defensa la autosuficiència de cada zona hidrològica i la construcció de diverses dessaladores més petites al llarg del litoral català, reduint així l'impacte negatiu a l'entorn pratenc.

Ajuntament i Depana representen dues maneres diferents d'afrontar el projecte de la dessaladora del Llobregat, però tot i tenir punts de vista diferents, els dos busquen les millors condicions en un acord que, per enèsima vegada, modificarà el perfil marítim de la nostra ciutat. Arribat a aquest punt, potser seria necessari que tots dos coordinessin les seves polítiques envers la dessaladora i trobessin un punt d'unió, que dotés les seves propostes de major força i eficàcia per aconseguir que una obra de la magnitud de la dessaladora afectés el menys possible al Prat i el seu entorn. ■

Volíem ser un poble

La pluja

Plou

Mansament, plou...

Recorda que quan era jove i volia ser poeta, uns versos seus resaven així:

*Pluja de tardor, -punta de tristesa
pel damunt dels camps - com un vel
estesa.*

*Temps de melangia - i recolliment
en què el cor somnia - i l'ànima sent
una gran dolcesa.*

*Pluja de tardor, - punta de
tristesa...*

Ara, ni és jove, ni és poeta, i, per acabar d'adoba-ho, la pluja és de finals de primavera, no pas de tardor.

Però, si no és, va ser.

Era l'olor de terra mullada. Ara és l'olor de poble.

Era un cel d'orenetes. Ara és d'avions.

Era una terra de bolets d'arbre. Ara és de sers restrets.

Era un mar d'espigues de blat. Ara és de pistes i paviments.

Podríem seguir fins a l'infinit. Fins arribar a:

Era un poble i ara no ho és.

Nostalgia pura? «Connait pas». La meua dona ha obert la finestra i aspirant fort ha exclamat:

-Fa olor de poble!

Què carai! Qui no es consola és perquè no vol. Precisament ara que anava a regar les plantes!...

...

A la plaça, ca La Laiona ha tancat les portes. Era -és!- l'última caseta en actiu i d'El Prat obrer, d'aquelles dites d'en Barnola. L'avi fundador (gorra de plat, ulls del cel, bigoti blanc que abans fou ros). L'àvia Laiona, blanca com un glop de llet, dolça com un xiuxiueig d'estiu. Els fills Jaume i Enriqueta, tota la vida a la plaça, a la plaça, a la plaça... El nét metge, la néta continuadora del negoci. Els nombrosos besnèts, escampats arreu...

La plaça perd el sabor de la seva essència amb el tancament de ca La Laiona. Però és i serà un bell record de la nostra vida.

JAUME CODINA

El taxi que nunca llega

El servicio puerta a puerta para discapacitados sigue sin cubrir el litoral del Baix Llobregat, pese al presupuesto destinado al ámbito de la EMT

AGUS MORALES / Que la ciudad condal recibe más inyecciones económicas y tiene mejores infraestructuras que el área metropolitana es un secreto a voces. Pero el agravio comparativo se hace mayor cuando existe presupuesto para el llamado cinturón rojo y no se utiliza. Es el caso de los municipios más cercanos al mar del Baix Llobregat, donde las administraciones no han conseguido implantar un eficiente servicio puerta a puerta a pesar de disponer de un presupuesto de 17,86 millones.

El transporte público puerta a puerta consiste en la implantación de microbuses accesibles y taxis adaptados para personas con movilidad reducida que no tienen otra forma de desplazarse. Y es un transporte público porque no consiste en un servicio gratuito, sino que estas personas pagan lo mismo que si usaran el transporte regular. El servicio funciona muy bien en la ciudad de Barcelona, donde el Ayuntamiento se ha mostrado siempre muy sensible a las demandas del colectivo, pero el grueso del área metropolitana sigue huérfano de este transporte, con las excepciones de L'Hospitalet de Llobregat, Esplugues de Llobregat, Badalona, Santa Coloma de Gramanet y Sant Adrià del Besòs. Para superar este déficit, la Autoridad del Transporte Metropolitano (ATM) decidió incluir un presupuesto de 17,86 millones en el contrato programa 2002-2005, de forma que las cantidades destinadas a este concepto supondrían 4,21, 4,38, 4,55 y 4,73 millones para cada año. La ATM autorizaba así a la Entidad Metropolitana del Transporte (EMT) a la financiación progresiva del puerta a puerta en su ámbito territorial

El acceso a los transportes públicos resulta una aventura para el colectivo de discapacitados

de 18 municipios, de los cuales 10 pertenecen al litoral del Baix Llobregat.

La Ley de Bases del Régimen Local estipula que los ayuntamientos con más de 50.000 habitantes son los encargados de prestar los servicios de transporte, y por lo tanto de solicitar este dinero para implantar el puerta a puerta. El Prat, por lo tanto, tiene los requisitos indispensables para pedir estas ayudas. Si los municipios tienen menos habitantes, el Consell Comarcal correspondiente asume la responsabilidad. El técnico de transporte del Consell Comarcal del Baix Llobregat, Joan Barrios, se defiende y afirma que el presupuesto no estaba a la disposición de su institución hasta el año pasado, "que fue cuando se firmó el contrato programa". Este contrato es cofinanciado por la EMT (22%), la Generalitat (11%), los ayuntamientos (22%) y la Administración General del Estado (45%). Esto añade complejidad a la puesta en marcha del servicio, ya que el Ayuntamiento

debería rascarse los bolsillos para que sus ciudadanos disfrutaran de este transporte.

Un servicio con financiación

Barrios incide en los dos tipos de puerta a puerta: fijo y esporádico; el primero más dirigido a que los discapacitados puedan desplazarse a sus sitios de trabajo y el segundo más orientado a satisfacer las necesidades de ocio de este colectivo. "El esporádico no lo tenemos implantado", reconoce Barrios, aunque precisa: "Sin embargo, el fijo sí que lo está. Somos conscientes de que no llegamos a todas partes, hay necesidades que no están cubiertas". El problema más grave, pues, no parece ser el dinero. "Podíamos disponer de financiación", admite Barrios, "pero en el mercado no había empresas que pudieran hacer este servicio".

La empresa que podría afrontar el desafío de llevar el puerta a puerta en sus dos modalidades al Baix Llobregat es Transports Ciutat Comtal

(TCC), la única con una flota de taxis adaptados que atiende las necesidades de las personas con discapacidad en Barcelona ciudad. Barrios explica que en 2004, cuando el Consell Comarcal podía disponer de recursos económicos, entabló contactos con la TCC, pero esta empresa no estaba capacitada para realizar el servicio "porque no tenían vehículos". El gerente de la TCC, Juan Giménez, confirma las conversaciones con el Consell Comarcal, y explica lacónicamente que "sería deseable que el número de taxis adaptados aumentara".

"Discapacitados de segunda"

El presidente del Instituto Municipal de Discapacitados (IMD), Benito Durán, discrepa de la interpretación de Barrios. "He hablado con ellos [Consell Comarcal], y tienen todo el apoyo del colectivo, todo el apoyo institucional, y no ponen el servicio en marcha por su incapacidad técnica para gestionarlo", afirma Durán, uno de los más veteranos luchadores del colectivo de discapacitados en la ciudad de Barcelona.

"Las personas con discapacidad tienen los mismos derechos y las mismas necesidades que las demás", reivindica la presidenta de Adisprat. En 2006 se abre un nuevo período para incluir en el contrato programa un presupuesto que permita financiar un eficiente puerta a puerta en el inconexo litoral del Baix Llobregat. Un nuevo período para buscar la luz al final del túnel y acabar con un apelativo que profieren frecuentemente las personas afectadas del área metropolitana: "discapacitados de segunda". ■

El Canal de la Dreta deixarà de proporcionar aigua a qui no pagui

La reducció del seu cabal per part de l'Agència Catalana de l'Aigua provoca la necessitat d'un millor aprofitament de l'aigua durant els mesos de sequera. Per altra banda, les negociacions per la desaparició del canal inferior continuen a ritme lent.

LAURA RAMOS / Les fortes temperatures i els problemes de sequera que amenacen des de fa ja unes setmanes al país també comencen a deixar-se veure al nostre municipi, i es que la falta d'aigua ha plantejat la possibilitat de tallar el subministrament a alguns pagesos que s'aprofiten de les aigües del Canal de la Dreta del riu Llobregat. Tot i així, aquesta mesura només s'aplicarà a aquells propietaris de terres del Prat i Sant Boi que presentin irregularitats en els pagaments de l'aigua, tal i com ha indicat l'actual president del Canal de la Dreta, Jaume Ribas.

Aquesta proposta es fruit de la decisió de l'Agència Catalana de l'Aigua (ACA) de reduir el cabal d'aigua dedicat al regadiu

dels camps. El decret de l'ACA, amb mesures d'excepcionalitat per aquest estiu, s'ha traduït al Prat en una reducció considerable d'aquest recurs, que ha passat d'1 m³ per segon a 60 cm³ per segon. Davant aquesta situació i la possibilitat de patir encara un descens fins els 40 cm³, des de la direcció del Canal de la Dreta s'ha establert una redistribució de l'aigua que afavoreix a aquells pagesos que puntualment paguen per aquest servei ja que, segons Ribas, consideren que amb la situació delicada que es viu i la poca aigua disponible "es just que tingui prioritat qui respecta les condicions i és responsable". No obstant, aquesta mesura serà només de caràcter temporal i aquells que es vegin afectats per

la decisió, que n'hi ha, podran recuperar l'accés al canal amb la regularització de la seva situació econòmica abonant els pagaments. D'altra banda, la canalització de l'aigua al Prat també es noticia ja que les negociacions per eliminar el canal subterrani que passa pel camp de futbol i pel carrer Coronel Sanfeliu continuen, tot i que a un ritme lent com indica el mateix Ribas. Des del col·lectiu agrari es creu que els beneficiaria un traçat per fora del poble ja que s'evitarien alguns problemes com els embussaments que cada any pateix el canal, però tot i així són conscients de la lentitud de decisions d'aquest tipus, així que caldrà estar atent a propers números per saber com acaba tot plegat. ■

Canvi de junta al Rotary Club d'El Prat

DELTA / El passat 18 de Juny el "Rotary Club El Prat" celebrarà, en un conegut restaurant de la ciutat, el Sopar d'Estiu, en el curs del qual es va fer el canvi de la Junta.

El president sortint, Xavier Domingo –que recordà que aquest any es celebra el centenari de la fundació, a Chicago, del primer club Rotary del món– va agrair a tots els presents la seva assistència i va fer un balanç de les activitats dutes a terme durant el darrer any on va destacar –entre d'altres– les col·laboracions culturals amb l'Amèrica llatina a través de les monges dominicas d'Argentina; les tres beques –per un import de 900 euros cadascuna– que el Club atorga anualment a les tres millors notes aconseguides per altres tants estudiants locals –com ajut al primer curs universitari; els tractaments ortopèdics realitzats al Hospital de Sant Pau a tres nois del tercer món afectats per l'explosió de les mines, i la col·laboració amb dos dels grans

Xavier Domingo (dreta) i Vicente Baltasar (esquerra) en l'acte de traspàs de poders.

objectius del Club Rotary a nivell mundial: la limitació de l'activitat de mines antipersones, i la eliminació dels casos de polio mitjançant els esforços de vacunació fets per la UNICEF, la OMS y els Clubs Rotaris d'arreu a través del seu programa PolioPlus.

Va ressaltar que treballen per a El Prat amb ajuts a gent necessitada amb estreta col·laboració amb d'altres organitzacions humanitàries i socials locals, i que fan un seguiment del tema que afecten a la ciutat organitzant conferències periòdiques d'interès general amb diferents protagonistes de la vida local.

El president entrant, Vicente Baltasar, va dir que comptava amb tothom, i que esperava fer una tasca tan fructífera com la d'en Xavier Domingo. La nova junta directiva que donarà suport a Baltasar està integrada per: Secretari, Joan Anglès, Macero, Xavier Pardo, Tresorer, Joseph de Abuin, vice-President primer, Xavier Domingo, President Electe i vice President segon, Antoni Ibáñez.

L'acte va finalitzar amb un sorteig de diferents productes donats per comerços i empreses del Prat, els guanys del qual es van donar a la Associació de la Lluita Contra el Càncer d'El Prat. ■

Para ver se ha de mirar

Matrimonio por puntos

–María, ¿me das el carnet?

–¿Cuál, mi amor, el marrón o el rosa?

–El rosa, María, que el marrón es el de la policía de tráfico

–¿Y qué quieres hacer con el rosa?

–¿Que qué quiero hacer? Pues ponerlo al día, que tengo un par de cosas para anotar.

–¿Un par de cosas, cielo?

–Sí, que ayer me corregiste de mala manera delante de tu madre, y sabes que esto no está permitido. Es una de las 27 infracciones tipificadas. Tengo que restarte dos puntos, o... me parece que tres.

–Pero ¡cielín si sólo fueron dos palabras sin ningún ánimo de...

–¡Basta, María!; ya sabes que esto del matrimonio por puntos es una cosa muy seria. Además, hace dos días, cuando te dije... bueno, eso que siempre te digo cuando... ya sabes... me contestaste: "Hoy no que me duele la cabeza...". Y esta respuesta, María, cae dentro de la infracción 18... te he de restar dos puntos más.

–Es que a veces me olvido, mi amor, de lo bien que estamos ahora y no me esfuerzo lo suficiente.

–Es verdad, María, ya han pasado aquellos tiempos en que por cualquier cosa te podía despedir... bueno, y tú a mí. No hacían falta ni razones, ni separaciones previas, nada de nada. Ahora, con un poco de suerte y buena voluntad, podemos alargar nuestro matrimonio, podemos seguir intentándolo... ¡Tenemos doce puntos!. Y si nos portamos bien durante tres años seguidos, ¡¡nos dan dos puntos extras!!.

–¿Has dicho tres años, corazón? Yo te quiero mucho, pero... ¿Tres años?

–Pues sí, me parece que ahí se han pasado, María. ¡Quién sabe lo qué puede ocurrir en tres años!. De todas maneras, si flaqueamos, si nos gastamos los doce puntos antes, tenemos una nueva oportunidad legal para volver a empezar, aunque claro, repitiendo el dichoso cursillo previo de 12 meses que...

–No, otra vez el cursillo, no, ¡por favor...!

–Pues va a ser complicado, María.

TOMÁS ALLENDE

Celebrades les festes de Sant Pere i Sant Pau

El bisbe de Sant Feliu visita El Prat per primera vegada

DELTA / Presidida per monsenyor Agustí Cortès i Soriano, bisbe de sant Feliu i concelebrada per altres sacerdots entre els que hi havia els que treballen al Prat, el passat 29 de juny es va celebrar a l'església de Sant Pere i Sant Pau la missa solemne en honor dels patrons de la nostra ciutat. El temple estava ple de gom a gom i representants de diverses entitats locals. Per primera vegada, la coral de la Unió Filharmònica participà en aquesta festa amb la interpretació de diverses peces que intercalaren amb els cants de l'assemblea.

Ofrena de les entitats

Un dels moments més emotius es va viure durant l'ofertori, quan les diverses entitats presentaren les seves ofrenes acompanyades per el toc de gralles de la colla dels gegants d'El Prat. Finalitzada la presentació de les diverses ofrenes, la colla d'exhibició d'Amics de la Sardana va ballar una sardana al mateix presbiteri. Aquest any han celebrat aniversaris: l'esplai sant Jordi i el casal d'estiu "El Picarol" 10 anys; el Centre de Promoció Social "Francesc Palau" i la Casa de Andalusia, 20 anys; Amics de la Sardana 25 anys i la secció local de la UEC i Amics d'El Prat, 50 anys. Benjamí Company, en nom de totes elles pronuncià unes paraules d'ofertament que van ser contestades pel rector Mn. Josep Maria.

Acte de reconeixement a la Teresa Sanfeliu

El passat mes de desembre, la Teresa Sanfeliu, viuda d'en Cisquet Itarte, complí setanta cinc anys i la parròquia li ha volgut agrair la seva tasca com a responsable de la sagristia des de fa cinquanta anys i d'una manera més intensa els darrers vint a partir de la mort d'en Cisquet. El rector li dedicà unes sentides paraules de reconeixement. Visiblement emocionada la Teresa, rebé de mans del bisbe una reproducció del campanar en

esmalts i el corresponent ram de flors de mans del vicari mossèn Pere.

Contacte del bisbe amb la comunitat i el consell

Aprofitant que aquesta ha estat la seva primera visita a la nostra ciutat, abans d'iniciar la missa, el bisbe de sant Feliu, diòcesi a la que des de fa un any pertany el nostre poble, es reuní amb els membres del consell pastoral, ampliat amb la presència d'altres persones que treballen a diversos àmbits eclesials. Aquest contacte amb els feligresos es feu més ampli en acabar la celebració al pati de la rectoria on es feu un petit refriger. Entre els molts comentaris referents a la festa no hi mancaren els relatius al fet que el dia de sant Pere no sigui festiu a la ciutat i a la inexistent presència de les autoritats locals a aquesta celebració.

Cantada d'havaneres

En el marc d'aquestes festes de sant Pere i sant Pau, l'associació de veïns del nucli antic, organitzà una animada cantada d'havaneres amb el corresponent cremat, la plaça de la Vila el divendres 1 de juliol, que aprofitaren per denunciar l'intent de l'ajuntament de fer passar la línia 9 del metro per la rambla contràriament al que està previst per l'avinguda de Montserrat i també el projecte de desaparició de l'actual nucli urbà de la part nord de les vies del tren.

Concert de música de cambra

Els actes d'aquestes festes de sant Pere 2005, finalitzaren el diumenge 3 de juliol, amb un extraordinari concert del quartet de clarinets *Sed del 4*, a la cripta de la parròquia organitzat per Amics d'El Prat. Entre les quatre components del quartet, cal destacar la presència de Miriam Farré que es membre fundadora de la Unió Filharmònica d'El Prat, primer clarinet de la banda i membre del equip docent d'aquesta

En un moment de la celebració es va fer una benedicció especial per els matrimonis que al llarg de l'any compleixen 25 o 50 anys de casats, que foren saludats un per un pel bisbe Agustí, se'ls va lliurar un petit recordatori.

institució musical de la nostra ciutat.

Mossèn Lluís Portabella, nou rector de Sant Cosme

Fa aproximadament un any, amb la sortida de Mn. Valentí, la

parròquia de sant Cosme i sant Damià ha estat sense rector. Durant aquest temps, el rector de sant Pere ha actuat com administrador i el pare Ivan, ha tingut cura de la celebració de les misses dominicals i hi ha dedicat el temps disponible.

*La millor qualitat
al
millor preu!!*

SERVIFRUIT

L'HOSPITALET (93) 338 12 80
C/MAESTRO CANDI, 10	ST. JOAN DESPÍ (93) 477 39 13
FRANCESC CAMBÓ, 17
CASTELDEFELS (93) 636 19 44
C/MAJOR, 50	BADALONA (93) 383 12 80
C/NAPOLS, 7-9
PRAT I (93) 478 25 20
C/FERRAN PUIG, 67	VILADECANS (93) 658 19 04
DOCTOR REIG, 44
COLLBLANCH (93) 333 05 70 C/
LLOBREGAT, 26	GAVA I (93) 638 04 10
C/ST JOSEP ORIOL, 5
	BADAL (93) 296 64 94
C/BADAL, 84
	PRAT II (93) 478 55 38
AVD. MONTSERRAT, 212
	ESPLUGUES (93) 372 05 52
C/ MESTRE JOAQUIN ROSAL, 15
	PRAT III (93) 478 81 19 AVD.
MONTSERRAT, 48
	NUMÀNCIA (93) 419 73 44
C/NUMÀNCIA, 98
	L'HOSPITALET 2 (93) 331 17 76
C/APRESTADORA, 77
	SANT BOI (93) 630 62 53 C/ LUIS
PASCUAL ROCA, 29-31
	ALMACEN (93) 262 63 54
C/ LONGITUDINAL 9, 65

Finalment els bisbes de Barcelona i Sant Feliu s'han posat d'acord per acceptar la petició de mossèn Portabella de fer-se càrrec d'aquesta parròquia, de la que prendrà possessió a primers de setembre. La notícia d'aquest nomenament no ha deixat indiferent a ningú doncs el bon record dels deu anys que passà mossèn Lluís al Prat. Mossèn Lluís, un cop complerta l'edat de jubilació, ha decidit lliurement dedicar els propers anys a treballar en una parròquia que ja coneix i a la que considera que pot fer un bon servei.

Festa de la Mare de Déu del Carme

Sense cap mena de dubtes, després de la festa de la Mare de Déu de Montserrat, la festa del Carme és de les que més fidels aplega el dia de la seva festa. Aquest any no ha estat pas diferent i tot i que no hi ha hagut cantada d'havaneres, finalitzada la celebració litúrgica s'obsequià als assistents amb un bocí de coca i vi bo per festejar la diada. ■

Èxit del sopar de voluntàries de la Junta Local del Càncer

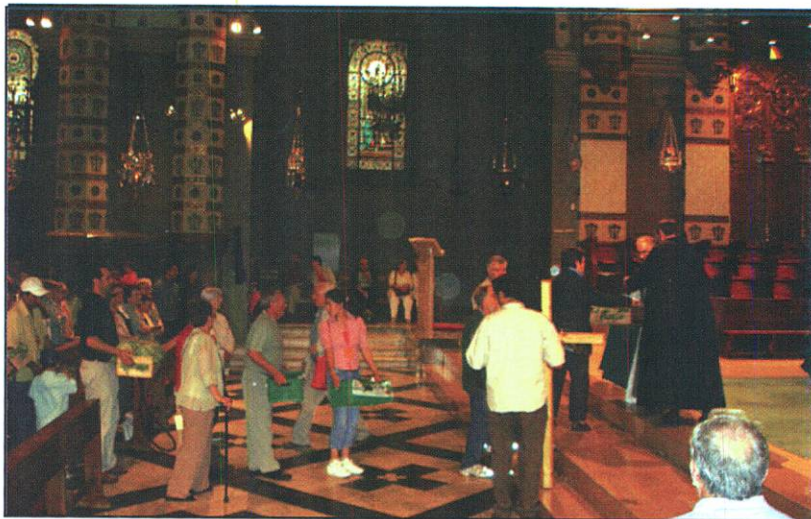
DELTA / El passat 26 de maig va tenir lloc el XX sopar de voluntàries de la Junta Local del Càncer d'El Prat de Llobregat en el Restaurant Casa Alcaide d'aquesta població, per tal de celebrar l'esforç conjunt i l'entusiasme de la feina ben feta pel que fa a l'atenció i suport a les persones malaltes, com per l'activitat de postulació en el lo-

cal de la Junta Local. Com cada any, l'assistència va ser tot un èxit amb una participació de 105 voluntàries, així com de les regidores de Serveis Socials i de Sanitat de l'Ajuntament d'El Prat de Llobregat, institució municipal amb qui de forma continuada treballen conjuntament en diverses actuacions d'àmbit sanitari o directament relacio-

nades amb el càncer. Durant el sopar es va realitzar la tradicional rifa de regals entre les voluntàries. Tots els obsequis van ser concedits per entitats i empreses privades que, com cada any, ofereixen el seu suport i interès ver la tasca realitzada per un equip de persones despreses i solidàries amb la missió de l'entitat. ■

Ofrena a la Moreneta

DELTA / El passat mes de juny es va celebrar, com des de fa molts anys, la Romeria pratenc a Montserrat durant la qual per part de tots els assistents es van presentar ofrenes (productes i aviram del Prat) a la Verge, que van recollir els monjos del monastir. ■

José Valero Fraile y Carmen Alba Vega celebran sus bodas de oro

El pasado día 25 de mayo se cumplieron 50 años de matrimonio de José Valero Fraile y Carmen Alba Vega, celebrándolo el día 26 de junio en el restaurante Las Moreras, en compañía de sus hijos, familia y amigos

Montserrat Torres i Josep Llonch celebren les seves noces d'or

El 12 de maig de 1955 la parella Montserrat Torres i Josep Llonch van contraure matrimoni a la cripta parroquial de Sant Pere i Sant Pau. Ara, 50 anys més tard, han celebrat les seves noces d'or acompanyats de familiars i amics que els hi van manifestar la seva estimació i enhorabona. Des d'aquestes pàgines us volem desitjar moltes felicitats.

Coneixes els avantatges de ser soci del Club del Llibre?

Club del Llibre
SERVEI SECRETARIA

Castella, 27 · Telèfon 93 379 37 49
El Prat de Llobregat (Baix Llobregat)

El galimaties dels accessos a El Prat

Costa entendre com una ciutat pot esdevenir al mateix temps tan ben i tan mal comunicada, com és el cas d'El Prat. La primera part de l'afirmació és una evidència: el terme municipal inclou un gran aeroport que sovint denominen amb el nom de la ciutat, una part del port de Barcelona és ara dins dels límits municipals, la Renfe té a El Prat una estació d'enllaç que l'arribada de l'alta velocitat convertirà en intermodal, una gran infraestructura on confluiran diverses línies regionals i metropolitanes. Podem sortir i entrar per diverses autovies...

Però les comunicacions d'El Prat amb la xarxa viària bàsica son tota una història de despropòsits i desencerts, que cal suportar quan tornes o surts d'El Prat en qualsevol direcció.

El cas de l'arribada des del Garraf

Potser perquè neix o be a parar, segons el sentit de la marxa, en el nostre propi terme municipal, anuncia força correctament que et vas apropant a la ciutat, llevat quan arriba el moment d'optar per la primera possibilitat d'accedir-hi –tampoc anunciada-

que es produeix a l'alçada d'Alcampo, en el polígon de Les Salines. Allà, girant a la dreta, agafes el trencall que anuncia Sant Boi Sud i les Salines, però, seguint recta, et permet accedir al centre històric de Sant Boi i El Prat, però **han tret el rètol "Prat-centre"**, amb la qual cosa cal ser un bon coneixedor de la zona per aprofitar aquesta possibilitat, a la que arribaràs per un sol carril d'un recorregut considerable. Després, hauràs de descriure un cercle, et portarà a una rotonda que hauràs de fer sencera per a que aparegui el primer rètol indicant "El Prat Centre". Des d'allà ja accediràs amb facilitat a la Gran Via per un tram d'un parell de quilometres.

És la primera opció, perquè la següent et porta **inevitablement cap a Sant Cosme** i forçosament hauràs de tornar enrere un altre parell de quilometres. També pots optar per anar fins Bellvitge i tornar. Però descobriràs la **inexistència d'una petita rampa de cinquanta metres** per la que podries accedir a la rotonda del cantó mar sobre la Ronda de Dalt per on arribaries al centre, encara que sigui per la carretera de dos carrils sense possibilitat de fer avançaments.

Des de l'altre rotonda de la Pota Sud també s'hagués pogut habilitar un altre rampa d'accés a la calçada central de la Pota Sud en direcció Sitges, però, seguint la pauta generalitzada en el tracte que es dona a la nostra ciutat, ens obliguen a fer un recorregut d'un altre quilòmetre per un lateral.

L'accés per la Ronda de Dalt

Venint de Sant Boi on s'ha **suprimit l'accés de Bellvitge** que ens permetia arribar a la Gran Via vorejant la gasolinera i l'hospital, on també s'anava a parar venint del Port, ramal que també ha estat tallat sembla ser que provisionalment. La possibilitat d'accés a El Prat superant la Gran Via per damunt, precisament pel costat de la gasolinera, t'obliga a superar l'Hospital Duran Reynals i tornar enrere passant al costat de Bellvitge. Un llarg trajecte que t'obliga a optar per un altra llarg recorregut fins accedir a les dues rotondes sobre la Pota Sud, més pensades en el futur que en el present. Ni s'ha platejat la possibilitat d'accedir directament a El Prat seguint en paral·lel el riu, cosa que es veu perfectament viable sobre el terreny, naturalment invertint en obra pública.

Els accessos des de l'autovia

La Gran Via inicia els seus accessos a El Prat a través del Polígon del Mas Blau i a continuació per l'accés a Sant Cosme, superant per dalt l'autovia d'accés a l'Aeroport. L'accés pel pont del Remolar ja no té el nivell que requereix l'enllaç de l'entramat de la Gran Via i l'eix local de l'Avinguda del Remolar. Cal recordar que el pont va ser construït fa trenta anys per exigència de l'Ajuntament, quan la Renfe volia suprimir el pas a nivell del camí de carro que per allà discorria.

Al'alçada de l'antiga fàbrica de La Seda ha estat sempre ridícula la via de circumval·lació per la que es pot **accedir al carrer Major** on tenim un gran fracàs municipal en matèria viària, el pas a nivell que ha originat una trentena de morts i al qual no s'ha donat cap mena de solució, en paralitzar la proposta que havien pactat ajuntament, Renfe i veïns d'ambdues bandes de la via, que consistia en una pas inferior per a vianants i turismes, tan ampli com el carrer. Solució que s'aplicà per exemple a la Rambla de Vilanova. Sense l'error de paralitzar-lo n'haurien gaudit més de vint anys, encara que el projecte de l'alta velocitat aportés una altra solució.

Seguim per la Gran Via i accedim a El Prat després de la Paperera. Allà no podem passar per alt l'anomalia que es produeix en el sentit Barcelona quan el vehicles que

Fotos Aureli Poyato

Una de les poques vegades en que apareix El Prat als rètols de les carreteres, i encara competint

Trobar El Prat als rètols de les carreteres

En general, lo més assenyat és anar-se fixant en el grafisme de l'aeroport. Vinguis d'on vinguis, segueix-lo. El nom d'El Prat trigarà en aparèixer; segurament quan ja hakis arribat i amb moltes possibilitats per passar de llarg.

Si s'arriba des de Barcelona. A la Gran Via el nom d'El Prat no t'aparèixerà fins passat Bellvitge

Per Castelldefels. Hauràs d'arribar al mateix Prat per trobar el nom.

Per la Ronda de Dalt. Ja ets a El Prat i quasi no te'n has assabentat quan ja et toca sortir.

Si arribes des de Molins de Rei. En el cinturó del litoral El Prat només apareix quan ja és ineludible, després de les entrades de Cornellà i de Sant Boi, ja a tocà del terme.

Si arribes pel Port. La primera menció està en el trencall de les mercaderies de la Renfe.

Sortida a l'autovia en direcció a Barcelona. L'inefable ratlla continua de l'autovia. Renúncia al Cinturó del Litoral sota amenaça de ser multat.

surten d'El Prat ja son a la calçada central però no poden accedir al segon carril que els permetria anar directament cap a Barcelona o accedir sense entrebancs a la Ronda del Litoral en els dos sentit, que permet anar en direcció Girona, Lleida i Tarragona sense sortir de la comoditat de l'autovia. L'impediment d'una raïa contínua que podem veure resolt en molts llocs, a més de portar-nos al lateral per tornar al centre de la Gran Via, ens obliga a fer un llarg recorregut donant el tomb a l'Hospital per agafar el Cinturó del Litoral en qual-sevol sentit.

Si haguéssim seguit per la Gran Via vorejant la Paperera i entrant a El Prat, ens trobem una autèntica renúncia sense contraprestacions a l'entrada de la Rambla Clavé, on fou suprimit el gir a l'esquerra

per accedir-hi venint de la Zona Franca, creant-se una nova obligació en ser necessari superar la Gran Via fins la rotonda i allà tornar enrera afegint algun quilòmetre al nostre recorregut. La necessitat d'una solució en aquell espai viari s'evidencia en la maniobra d'un número important de vehicles que accedeixen a la Rambla i davant de l'edifici del concessionari de la neteja pública fan una maniobra que els hi permet el retorn. Tot sovint procedeixen de la zona comercial del Carrefour.

L'Avinguda Montserrat, l'eix central on s'arriba per vies secundàries

Seguint el recorregut passarem pel principal eix viari d'El Prat. Veurem que l'Avinguda Verge de Montserrat no té accés

directe cap a Barcelona, ni s'hi pot accedir venint des de la Zona Franca. Ara, l'avinguda evacua cap a la Gran Via pel carrer de les Moreres, que arriba a la Rambla constrenyit pel costat de la benzinera. Aquell pas fou obert a petició dels veïns que es quedaven sense accés, quan es construï el polígon industrial de les Moreres. Ara es torna a contemplar aquesta possibilitat com accés a El Prat des de la Gran Via dins del pla urbanístic que es prepara per a la reordenació dels terrenys de la Paperera, cosa que ja es preveia en el pla general de 1976 vigent, però fou modificada fa anys per l'ajuntament per resoldre el conflicte que produï l'alçada il·legal de l'edifici posterior a la benzinera de la Rambla. Ara reapareixerà el projecte com una alternativa principal d'accés en paral·lel al riu.

Si avancem cap el mar, no ens quedarà altre remei que les **difíciloses comunicacions amb el Polígon Pratenc**, comentent l'error de fer l'accés precisament a través de la Zona Franca. La problemàtica ocasionada per la improvisació ha obligat a adequar algun pas provisional i, finalment, a la previsió d'un nou pont sobre el Llobregat que pel seu disseny pot ser una compensació a tanta improvisació.

S'observa una manca de previsió molt considerable en aquestes actuacions, com és el cas de les **giragoneses de l'accés a mar**, quan lo natural era projectar l'Avinguda Coronel Sanfeliu cap a mar i pactar l'execució de l'obra simultàniament amb la de l'actuació de l'estat, que és qui produeix el problema. Era ben fàcil que les solucions arribessin al mateix temps. Però... En aquesta ciutat les coses es fan així.

Als pratencs ens costa diners

La lectura del text fonamentat sobre la base d'un recorregut per les pròpies vies d'accés pot semblar anecdòtica, quan en realitat representa una considerable despesa en quan a temps i als costos de combustible que origina una constant discriminació dels veïns d'El Prat que sempre són apartats a vies secundàries. Curiosament, El Prat sempre hi surt perdent en aquesta història, sense entendre's cap altra causa que no sigui una deficient capacitat de negociació que als pratencs ens costa molt cara.

PERE BALTA

Col·lectiu Delta d'Estudis Locals

Al final de la Rambla ja no es pot entrar venint del Port, ja que cal anar fins a la rotonda i tornar.

El traspàs de la Ronda del Litoral a la Pota Sud on el Prat no existeix, una vegada més.

expo mobi

2005

40 años contigo

MUEBLES **EXPO MOBI**

EL PRAT DE LLOBREGAT
Anselm Clavé, 5 • Tel.: 93 379 37 98

BARCELONA CARREFOUR-PRAT
Autovía Castelldefels, km. 5 • Tel.: 93 370 72 02

Joan Suñol, el món sobre dues rodes en perfecte estat

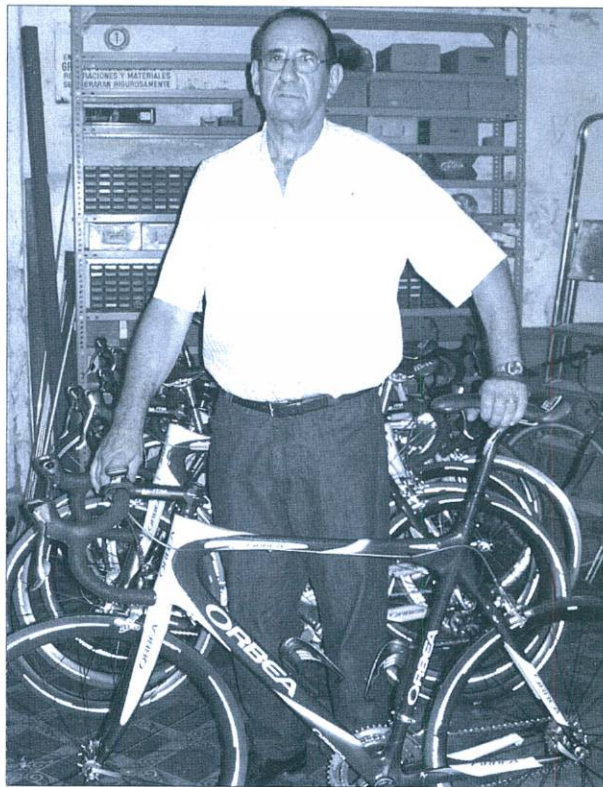
NEUS MACÍAS / Joan Suñol va néixer el 18 de febrer de 1942, a la casa familiar, al carrer Ignasi Iglesias, número 52. El seu pare havia nascut a Sant Feliu de Guírdia, però va emigrar fins El Prat, on va posar en marxa un petit taller de reparació de bicicletes. La mare era de Lladó, treballava com a modista, i durant un temps va ser empleada de La Seda de Barcelona. El petit Joan va viure tota la infantesa envoltat de bicis, i va respirar aquell ambient esportista, en una ciutat que ja vivia una certa afició pel ciclisme. No li agradava estudiar, però va començar les classes als Col·legis Nous (actual CEIP Joan Maragall), on ja estudiaven els seus cosins. Als 12-13 anys, va assistir a l'acadèmia del Sr. Martí, a la Plaça d'Espanya, i d'allà va sortir dos anys després, per traslladar-se a l'Escola Industrial, on fa fer Electricitat. «No m'agradava empollar, jo només tenia al cap les bicicletes», confessa el nostre protagonista. «Tot i això, el meu pare em va posar totes les dificultats possibles, no volia que em dedicés a aquest món. Però jo em buscava la vida per poder entrenar». Va treballar a diversos oficis: a una empresa de L'Hospitalet fabricant components electrònics; a una fàbrica de Poblenou que feia motors; a l'aeroport, a un magatzem propietat d'Aviació Civil, fent tasques de manteniment...I també a les oficines del Ajuntament d'El Prat. Després va marxar a fer el Servei Militar, a l'artilleria de Muntanya, a Lleida.

Directiu en diverses agrupacions ciclistes

En aquella època ja corria a l'Agrupació, l'Agrupació Ciclista d'El Prat. «Tinc un dels carnets de soci més antics, crec que juntament amb l'Eliseu Pina», explica Joan Suñol. Allà va córrer des dels 16 fins als 19 anys. Més tard, va passar per clubs com el Cornellà, el Vila-Seca, fins arribar al Mataró amb 24 anys. Però el món de la competició es va acabar quan va contraure matrimoni, l'any 1966. Tot i això, va continuar vinculat al món del ciclisme: era director de l'Esport Ciclista Mataró. També ho va ser de la Penya Ciclista Nikys, a Terrassa. Finalment, va aterrar a El Prat, i va entrar a formar part de la Junta Directiva de l'Agrupació, on ha passat per diversos càrrecs.

D'aquells anys conserva importants records. La comparació entre aquell ciclisme

Hi ha un home a El Prat que segueix amb especial atenció tot el que passa al Tour de França i les evolucions dels ciclistes sobre les bicicletes. Aquest mes de juliol no dóna a l'abast, i mira les retransmissions de la volta a totes hores, en maratòniques sessions. És Joan Suñol, mecànic professional de l'històric equip Kelme, i un home que s'ha dedicat tota la vida a l'apassionant món del ciclisme. La seva vocació el va fer mereixedor del premi Delta a tota una trajectòria, que es va atorgar la passada Nit de l'Esport.

Joan Suñol, al seu taller del carrer Ignasi Iglesias, amb les bicicletes del seu equip.

i l'actual sembla impossible. «Llavors no comptàvem amb tantes facilitats per fer esport com hi ha ara. Si volies portar la bici en el tren, per exemple, el revisor et posava molts problemes». Però els perills sobre les dues rodes era molt menor. «Ara la carretera resulta molt perillosa. En aquells anys no existia el volum de circulació que tenim a l'actualitat. Només ens obligaven a posar el casc quan corriem a velòdrom o a circuit».

La seva dedicació al món del ciclisme també era professional. Joan Suñol tenia un taller de reparació de bicis, «sobretot de passeig. Venia gent amb aparells de competició, però no era la majoria».

Mecànic professional de l'equip ciclista Kelme

Joan Suñol admet que la seva vida va donar un tomb radical l'any 1980, «un gir de 180

graus», quan va arribar l'oferta de treballar com a mecànic de l'equip ciclista Kelme, i anar a l'alta competició. «Era un món que m'agradava molt, una aspiració professional que m'omplia moltíssim». Els primers temps van ser durs. «Treballàvem amb un ritme molt fort. Es tractava de rodes, manillars, però igualment els mitjans eren molt diferents als que jo coneixia». Per arribar al nivell de competició, Suñol va haver de treballar dur. «Mai no m'havia agradat muntar rodes, i em vaig trobar que era la feina més comuna. Així que feia hores extres a les nits per poder aprendre-ho tot». La família es va haver d'adaptar al seu nou estil de vida. «La meua dona i les meves filles han tingut molta paciència. Han estat molt comprensives amb una feina que m'obligava a estar fins i tot un mes fora de casa».

Al Kelme va conèixer ciclistes importants: Vicente Belda, Celestino Prieto o Jaume Vilamajor. «Aquests últims eren els meus ídols», explica Suñol.

El nostre protagonista recorda altres noms il·lustres amb els quals ha coincidit a les carreteres: Perico Delgado - «sempre amb bona cara», Miguel Indurain - «no era *parlanchin*, però sí molt diplomàtic», o als seus ídols particulars: Pepe Recio i Vicente Belda. Tots dos van passar per l'equip Kelme, i els té especial estima. «Formaven un duo fantàstic», recorda Suñol.

També menciona estrelles com Laurent Fignon o Greg Lemmon. I és capaç de pronosticar que Lance Armstrong guanyarà el seu setè Tour. «Si ja va lider, des dels primers moments!!!», exclama (en el moment d'escriure aquesta entrevista havia perdut el maillot groc, però és una incògnita com estarà classificat quan aquestes línies surtin a la llum).

El Kelme s'ha transformat en l'equip Comunitat Valenciana, i ara prepara la Volta a Espanya. «A mi ja em queden només un parell d'anys per jubilar-me. Hauré de dedicar-me a alguna altra cosa. Segurament seguiré vinculat al món de la bici». ■

L'elaboració de pa a les masies pratenques

Durant molts segles, el pa de blat, sègol o de mestall, va constituir, un aliment bàsic de la dieta de la població del delta del Llobregat. Des de l'inici del poblament del territori, cada masia disposava de la seva pastera i forn per a la cocció del pa, situació inalterable fins l'entrada del segle XX, tot i que en algunes masies va perdurar l'elaboració pròpia de pa durant les primeres dècades de la citada centúria.

A partir del segle XVIII, el pa que s'elaborava a les masies del Prat ja era, segons ens ho explica el Dr. Jaume Codina, *"...sempre de blat en les seves diverses modalitats (...) no coexistien, com segles precedents amb el pa de sègol o de mestall"* (1). El citat historiador, exposa en la seva tesi doctoral, el cas d'un pagès de la Bunyola, que utilitzava per l'elaboració de pa, una mescla de 3 quarteres de farina de blat, i una de farina de favolins (2).

A finals del segle XVII, hi havia tres classes de pa, blanc, moré i mitjà. (3)

Els jornalers habitualment compraven el pa a l'hostal, portat de fora del terme. L'arrendatari de la fleca, acostumava a ser un forner d'un poble veí. (4). En desaparèixer l'hostal aparagueren les primeres fleques i poc temps després s'establiren a la població els primers forners.

Cal consignar que les "cases d'en Puig", construïdes al mateix segle XVIII, disposava d'un forn comunal, que estava situat davant el pati, al costat de l'hort. (5)

També els veïns del carrer de l'Arús, al "raval de dalt; recòrdaven l'existència d'un forn comunal, adosat a una de les cases (6). Desconeixem si s'elaborava el pa de forma col·lectiva, i es repartia entre els veïns, o cada veí elaborava que havia pastat per ús propi.

Durant el període 1760 a 1783, la peça de pa moré de tres lliures, que era el més popular, costava un ral. En aquell temps n'hi havia de més grossos de sis lliures (2,4 quilòs). El pa

Forn de la masia de Cal Messeguer (Foto: Manel Millán)

blanc era proporcionalment més car.

Quan es va construir, a les darreres dècades del segle XIX, la Colònia Casanovas, el seu propietari va fer instal·lar *"... un molí per moldre el grà de la pròpia explotació agrícola (...) una part de la farina obtinguda era utilitzada en l'elaboració de pa, en el forn que igualment s'instal·la en la mateixa Colonia"* (7)

El dia 17 de gener de 1898, per la tarda, quan acabava de registrar la célebre "Riuada de Sant Antoni", l'alcalde d'El Prat va convocar els quatre forners de la població, preguntant-ls hi quines possibilitats hi havia d'elaborar pa. Aquests li van respondre que no podien garantir l'abastament de pa a la població *"... dado el estado húmedo de los hornos(8)"*. davant aquesta situació d'incertesa, l'alcalde va notificar al govern civil de Barcelona, *aquella mateixa tarda que "necessitaven para mañana lo mas pronto posible de 200 a 250 panes de 5 kilos (9)"*

El pa que va ser enviat a El Prat, el matí del dia 18 de gener, però, fou subministrat en peces de 3, 6, 9 lliures.

D'altra banda, els forns de

les masies acostumaven ha estar en l'interior de la casa, alguns dins la mateixa cuina. El combustible per alimentar aquests forns era sempre la llenya que s'aplegava en la mateixa finca.

A l'hivern es pastava per una o fins i tot dues setmanes, elaborant-se de mitja dotzena a una dotzena de pans d'unes tres lliures. El pa es conservava a la part de darrera de les masies, que eren les més fresques de les cases (10). A l'estiu, degut a que el pa no es podia guardar molts dies perquè es florïa, es pastava més sovint, per tant s'elaboraven menys peces (11).

A les primeres dècades d'aquest segle, tenien encara forns, entre altres, les masies pratenques de "Ca l'Esquerra", i "Cal Ixo", i les santboianes de la "Casa Grogà" i "Cal Carret".

Segons en Ramon Comas (12), durant la Guerra Civil es va tornar a coure pa a la masia de "Cal Carret". Recorda que després de calentar el forn, amb una canya es separaven les restes de la llenya, i amb una branca de pi, com i es tractés d'una escombra, netejaven les cendres de la part central del forn on es col·locava els pans per coure.

Després de la guerra, una tartana del forn pratenc de "Cal Calisay" (Rodés), portava el pa a la "Casa Grogà", on els masovers de les masies veïnes anaven a recollir-lo. (13).

Al districte de la Bunyola, fins el primer terç del segle XX, encara es conservaven, entre altres, els forns de "Cal Costelletà" i "Cal Messeguer". (14).

JOSEP FERRET

REFERÈNCIES

- 1.- CODINA VILÀ, J.; "El Delta del Llobregat i Barcelona", p. 224, 1971; 2.- CODINA VILÀ, J.; "El Delta ..." op. cit., p. 224; 3.- CODINA VILÀ, J.; "El Delta..." op. cit., p. 225.; 4.- CODINA VILÀ, J.; "El Delta..." op. cit., p. 225.; 5.- Forn que moltes persones vam veure - Article publicat a DELTA; 6.- Informació facilitada per en Gerard Giménez; 7.- FERRET PUJOL, J.; "Jaume Casanovas i Parellada - Aportació a l'estudi biogràfic", llibre publicat pel periòdic DELTA; 8.- FERRET PUJOL, J.; "Forners, pa i aigua", DELTA n° 150, novembre 1991.; 9.- FERRET PUJOL, J.; "Forners, ...", op. cit.; 10.- Dades facilitades per Josep M° Vilà Parellada.; 11.- Dades Josep M° Vilà Parellada; 12.- Fill del masover de Cal Esquerra; 13.- Dades facilitades per Ramon Comas.; 14.- Dades facilitades per en Jordi Ribas Martí.

Temporada 1956-1957: Un partit per la història

Una selecció de jugadors de l'AD Prat composta per Soriano, Pastor, Bartra, Eche, Juanjo Barberà, Zurita, Pardo (drets), Figueras, Ribas, Manolo, Àngel (masajista), Forés (†) i Manelet, van participar en un partit on l'únic jugador que no formava part de l'equip de l'AD Prat era Juanjo Barberà

BALTASAR
MEDIADORES DE SEGUROS

BALTASAR
GRUPO ASESOR

SEGUROS

Avda. Virgen de Montserrat, 38
Tel. 93 370 02 99 - Fax. 93 370 06 06
08820 EL PRAT DE LLOBREGAT

SEGUROS DE:

- ❖ AUTOMOVILES
- ❖ HOGAR
- ❖ COMERCIO
- ❖ VIDA
- ❖ JUBILACION
- ❖ COMUNIDADES
- ❖ ENFERMEDAD
- ❖ ACCIDENTE
- ❖ SUBSIDIO RETIRADA CARNET
- ❖ RESPONSABILIDAD CIVIL

HORARIO:
Mañanas: de 8 h. a 2 h. - Tardes: de 4 h. a 9 h.

Avda. Virgen de Montserrat, 17
(Esquina Avda. Llibertad)
Tel. 93 478 56 34 - Fax. 93 379 79 97
08820 EL PRAT DE LLOBREGAT

ASESORAMIENTO Y GESTION:

- ❖ LABORAL
- ❖ FISCAL
- ❖ CONTABLE
- ❖ APERTURAS
- ❖ CONTRATOS ARRENDAMIENTO
- ❖ DECLARACIONES RENTA
- ❖ SEGUROS SOCIALES - I.V.A.

ASESORIA

HORARIO:
Mañanas: de 9 h. a 1 h. - Tardes: de 4 h. a 8 h.

EN MEMÒRIA DE L'ÀNGEL ESCUIN CASAS
PRIMER ANIVERSARI
DE LA SEVA MORT (16-07-2004)

La teva família no t'oblida i et recordaran sempre

JOAQUIM MONTANÉ COSTAFREDA

El passat 28 de juny ens va deixar sobtadament a l'edat
74 anys. Et recordarem amb molta estimació

*La teva esposa Leonida i la resta de la família agraïxen
les mostres de condol*

MARIA ROVIRA PUIG

Vídua de Salvador Montagut Recasens, morí a l'edat de 79
anys a l'Hospital de Bellvitge el dia 21 de maig del 2005

La família agraïeix totes les mostres de condol.

Manuel Figueroa Valero, natural de Sabiote, Jaen, solter i de 74 anys, morí a Esplugues de Llobregat el 15 de juny.

Francisco Ferrer Alia, natural de Lagartera, Toledo, casat i de 89 anys, morí al seu domicili el 17 de juny.

Maria Cuadros Romero Leon, natural de Bedmar y Garciez, Jaen, esposa de Marcos Morillas i de 65 anys, morí al seu domicili el 16 de juny.

Antonio Carricondo Gallar, natural de Caniles, Granada, viudo de Barbara Gea i de 95 anys, morí al seu domicili el 16 de juny.

Joaquim Montaner Costafreda, natural d'El Prat, casat i de 74 anys, morí a Castelldefels el 28 de juny.

Joan Cotes Lidon, natural d'El Prat, solter i de 69 anys,

morí al seu domicili el 27 de juny.

Mariano Bureba Villullas, natural de Dueñas, Palencia, espòs d'Estilita Sancho i de 67 anys, morí al seu domicili el 25 de juny.

Gracia Rodriguez Gutierrez, natural de Garrovillas, Caceres, viuda de Manuel Gutierrez i de 65 anys, morí al seu domicili el 22 de juny.

Maria Fernandez Sanchez, natural d'Herrera, Sevilla, viuda i de 85 anys, morí al seu domicili el 22 de juny.

Dolors Sans Escrig, natural d'Adzeneta, Castelló, viuda de Joan Ibañez i de 94 anys, morí a L'Hospitalet de Llobregat el 4 de juliol.

Ernesto Raul Pereda Castillo, natural de Barcena de Cicero, Cantabria, viudo i de 87 anys, morí al seu domicili el 14 de juliol.

Gerard Blasco i Goni

El passat dia 20 a la Cripta de l'Església Parroquial de Sant Pere y Sant Pau, tingué lloc una missa en memòria del bon amic Gerard Blasco i Goni, persona molt estimada per la seva bonhomia i per les moltes amistats de que gaudia. L'acte va omplir de gom a gom la Cripta, i la seva filla va fer una cloenda de l'acte amb les següents emotives paraules:

*Recordeu el nostre Gerardo fent-vos vibrar,
amb El Tenorio o El Dimoni,*

*presentant pubilles i les cavalcades de reis;
recordeu el Gerardo d'Ibèria, treballador incansable.*

Recordeu-lo vigorós, genuït, infatigable i obert

JAUME MONÉS

Funerària d'El Prat

Sant Pere i Sant Pau

SERVEIS FUNERARIS DEL PRAT, S.L.

OFICINES: Crta. Camí Mel Natrus s/n
Telf. 93 478 08 31 • Telf-Fax. 93 478 63 33

• associacionisme • esports
• concerts • teatre • oci •

tot això i més pots trobar-ho al

Suplement

Gente Singular

La fotocopiadora

La historia, me la contó un ejecutivo de una multinacional con sede en Barcelona, como algo que él tenía por cierto y verdadero. Yo, que soy escéptico por naturaleza, no me la creí, y pensé que se trataba de una de tantas leyendas urbanas que circulan por ahí, de las cuales todo el mundo dice conocer a alguien que las vivió, pero que luego no hay forma humana de llegar hasta él, como aquella que narra la historia de un joven bien parecido, que conoció a una muchacha en la barra de un bar, y cuando tras intimar e irse con ella a la cama, se despertó a la mañana siguiente, le faltaba un riñón, o aquella otra del comensal, que se encontró la uña de una rata dentro de una hamburguesa en un restaurante de comida rápida, historias que luego – por muchas indagaciones que hagas – no hay manera posible de asociar, con su pretendido protagonista.

No obstante, tanto me insistió, y tanto disfruté de la situación mientras me la contaba, que aun a riesgo de incurrir a contribuir en la difusión de una de estas leyendas, paso seguidamente a relatarla.

Todo comenzó cuando Andrés – que así se llamaba nuestro protagonista – a sus diecinueve años, obtuvo su primer empleo. La empresa en que dio los primeros pasos laborales estaba integrada, en más de un noventa por ciento por personal femenino, la mayoría de las cuales, no superaban los treinta años de edad. El personaje que nos ocupa, era alto, rubio, gustaba de hacer halterofilia y por ello tenía un cuerpo musculoso y bien formado, al que se unía una cara angelical e inocente, como de artista de cine, por lo que desde el mismo momento en que hizo su aparición en los pasillos de la empresa, fue blanco de las miradas y frases, entre lascivas y provocadoras, de todas sus compañeras de trabajo.

Él era una persona tímida, con esa timidez propia de sus pocos años y casi nula experiencia con el sexo opuesto, de forma que se sonrojaba cuando tenía que dirigirse a una mujer. Por su parte estas, que ya en solitario son audaces, cuando actúan en manada resultan terribles, y el contacto de Andrés con ellas, había de ser

forzosamente continuo, por la naturaleza de su trabajo, ya que su primera ocupación consistió, en estar al cuidado de la macro fotocopiadora que usaba toda la oficina, y que para una mayor disciplina de trabajo era manejada solo por él.

No era extraño, ver cada día a cuatro o cinco secretarías aguardando cola ante la máquina, para realizar fotocopias, y solicitar de nuestro azorado héroe sus servicios con frases con evidente doble sentido, dirigidas casi en secreto, y con una maliciosa media sonrisa, mezcla de perversidad y goce, ante la actitud de continuo sonrojo del muchacho:

- *Anda bonito, házmelo con cuidado y por los dos lados.*
- *Házmelo dos veces, como la otra vez. O mejor, házmelo tres, pero bien, como tu sabes*
- *Me la tienes que hacer por delante y por detrás, pero por detrás, tienes que procurar que entre todo.*
- *Sácala lo mejor posible, y si no te cabe toda me la reduces un poco.*
- *Házmelo a mí primero que ya no puedo esperar más.*
- *¡ Préstame atención a mí, que tengo retraso !*
- *Por favor, mira si me lo puedes hacer lo más deprisa posible, porque también está esperándome mi jefe.*
- *Tu házmelo como quieras, pero cuando la saques, que salga entera.*

Y la mejor fue la de aquella joven, que ante un auténtico aluvión de secretarías esperando delante de la máquina, se dirigió en plan confidencial a nuestro amigo, y le dijo mientras le alejaba de las demás:

- *¡ Ay, con la prisa que me corre... ! ¿ No me la puedes meter en medio y me lo haces en un momento...? , ¡ Anda por favor, metemela en medio y me lo haces en un periquete, sin que se enteren las otras!.*

Mientras me contaba la historia y me reía con ella de buena gana, no pude evitar el pensar en una cosa ¿ por qué no se habría inventado la fotocopiadora en mi juventud, en lugar del maldito papel de calco carbón?.

J.M.HIDALGO

Tenim prou «quantia» de vida?

Més d'un cop m'he preguntat si sabem a on anem, fins on volem arribar en aquest món hiperactiu. El món ha evolucionat de tal forma que, important si més no, s'ha allargat la vida de les persones. L'edat mitjana de vida ja assoleix a prop dels 85 anys que abans, el segle passat, tot just s'arribava als 70. Els avanços mèdics amb la seva medicina preventiva, les millores ambientals, les condicions de confort, el mateix menjar i tant d'altres aspectes han permès aquesta realitat. S'han eradicat moltes malalties que en la seva època causaven veritables estralls. Però, en contra, n'estan sortint de noves que la ciència estudia molt acuradament per tal d'evitar desastres multitudinaris, com ja està succeïnt amb alguna malaltia que tots coneixem.

Altra fet de l'increment de l'edat es fa palesa en els vells. Cada vegada cal més disposar de centres geriàtrics perquè, entre d'altres aspectes, el que gent gran que necessita d'una especial atenció no pugui romandre a casa és pel fet que els directes familiars que l'haurien de cuidar també s'han fet grans i ja

no poden fer-ho, doncs no tenen ni la capacitat física ni els coneixements mèdics elementals per cuidar-los amb la cura que es desitja i cal.

Tots els condicionants que ens envolten, volem o no, fan que la nostra societat camini sempre de pressa, és una competició, doncs sembla que el temps avança massa ràpid i pot ser no hi serem a temps d'haver-ho tastat tot. I és on em pregunto: ens cal tanta pressa? Els nostres avantpassats vivien d'una forma més tranquil·la, eren altres aspectes vitals com ara que no faltés el pa a taula. Potser vivien menys anys, però més complerts a nivell familiar i social. Ara vivim més anys sense saber moltes vegades què fem. Qui sap si es podria establir una fórmula matemàtica que relacionés anys de vida i qualitat de la mateixa, per donar-nos la «quantia» de la vida real gaudida.

Pensareu al llegir aquestes ratlles que estic un xic pessimista. Ben al contrari, sóc dels que quasi sempre veuen la copa mig plena. M'he acostumat a aquesta forma de viure i ben segur que sense moltes comoditats que gaudeixo, m'ho pasaria molt malament. Però

si no hi haguessin estat, potser viuria menys afeixugat. Us heu adonat quins reptes tenen els joves en el present quan pensen en independitzar-se de casa? És prou feixuc i especialment en les grans ciutats i rodalies. Treballs, casa, menjar, vestir, divertiment, etc. És tot quasi prohibitiu i cal per assolir-ho que, com a mínim, es faci en parella, comptant en dos ingressos, si no costa molt arribar-hi.

D'altra banda, si no consumim no es crea riquesa en el sentit que la producció global i mundial baixaria i això comportaria la pèrdua de llocs de treball, s'incrementaria l'atur, etc. No vull pas fer èmfasi en la qüestió, però sí assenyalar que anem avançant al mateix ritme que es mou aquesta immensa bola que és el món. Però fem-ho conscients i amb justícia. Fa un dies vaig rebre el missatge de testimonis que venien de servir al proïsme des de diferents llocs d'arreu del món. I em va colpir profundament doncs em va reafirmar la meua creença: la gent pot ser molt feliç amb ben poca cosa, tot just el necessari.

PERE RODRÍGUEZ I DARNÉS

«Recordo, per tant existeixo»

Si evoquem una frase de Montaigne que deia que *“el temps és la sobirana medicina de les nostres passions, ja que proporciona nous i diversos objectes a la imaginació, que esborren les antigues impressions per molt arrelades que estiguin”*; o bé un proverbi hindú que ens transmet allò de *“un llibre obert és un cervell que parla, un llibre tancat és un amic que espera, un llibre oblidat és una ànima que perdona, mentre que un llibre destruït és un cor que plora”*; o potser el nucli de la teoria dels novel·listes del corrent del “fluir de la consciència”, de les dues primeres dècades del segle XX, quan manifestaven –posant en primera línia una nova interpretació de la tècnica literària– que *“la personalitat humana és vista a la llum de la ininterrompuda renovació que pateix cada instant per efecte d'aquest passat viu en ell”*; o bé la tallant i punyent sentència de Stendhal quan ens deixava caure que *“cal tenir sempre a la vida, el gest ràpid d'un cirurgià: actuar amb fredor i pensar amb entusiasme”*; o, per acabar, l'obra paradigmàtica de Marcel Proust (1871-1922) *“A la recerca del temps perdut”*, on ens descobreix el poder d'evocació de la memòria i on el detall substitueix moltes vegades la mateixa acció, segurament en aquest darrer aspecte molt influït pels naturalistes.

Després d'un petit anàlisi del contingut d'aqueixes frases inoblidables i destres, ens trobem que en qualsevol dels àmbits l'experiència, la memòria i/o la conformació del passat en la ment humana són la base de la projecció cap endavant dels individus i de la societat. Els sentiments i les emocions són més importants que no pas les cadències, les inèrcies o les rutines; per això cal donar sempre testimoni, fins i tot amb moviments acompassats musicals: ritme, energia, creació, recreació, contemplació, repetició.

Si no hagués estat per la memòria poètica, no s'haguessin salvat els herois Aquil·les i Hèctor de la mort (que vol dir el no record per sempre), doncs Homer –segle VIII a.C.– ho va deixar palès a l'Il·líada; el mateix que va passar amb la tradició èpica castellana (‘Cantar de Mio Cid’, segle XII), que per altra banda, resultar ésser més periodística que la francesa (‘Chanson de Roland’), perquè està desprovista de fantasia i es comença a transmetre pels joglars poc després de la successió dels fets (és una memòria històrica més immediata i més fidel).

La memòria és la sitja de les emocions i dels sentiments; amb fe i confiança, tots els actes del present es presentaran com a llavor del futur. No cal constatar que som partidaris de les societats memoriades –agraïdes– en front de les societats desmemoriades –desagraïdes, permanentment devastadores–. L'exercici de la memòria històrica en practicar-lo, s'està propiciant un referent viu contra l'oblit; perquè a la consecució de reptes i objectius de futur t'empeny tot allò que és transcendent poder retenir del passat per a formar part –o ajudar a formar i conformar– de l'horitzó del futur.

És indubtable que la mort de les idees és més dramàtica que la mort física; per això avui en dia, les investigacions per aturar o prevenir l'Alzheimer són nombroses i permanents. El que fou premi Nobel de Medicina de l'any 2000, Eric Kandel, està ja experimentant amb ratolins, una substància activa que evita la pèrdua de memòria; segons ell, en un termini de cinc anys, tindrem a l'abast una pastilla – que ingeriríem com una vitamina, abans d'esmorzar– que presa com a prevenció, no com a cura, a partir dels 50 anys, evitaria el mal de l'Alzheimer en bona part dels malalts. Manca comprovar l'èxit, manca saber-ne el preu, però en qualsevol cas, les multinacionals farmacèutiques ja hi estan treballant i invertint, i tots esperem que d'aquí a uns anys, estigui la situació molt millor.

Heràclit –segle VI a.C.– va ser ja el pare de la dialèctica moderna: el flux universal no s'atura mai i permanentment canvia i es renova; així, amb la base de la memòria històrica cal tirar sempre endavant sense detenir-nos. Descartes –científic i filòsof francès del segle XVII, nascut a finals del segle XVI– va ésser el famós encunyador de la frase *“cogito, ergo sum”* (“penso, per tant existeixo”). En realitat, la cibernètica, els ordinadors, els arxius, les enciclopèdies no s'haurien d'utilitzar contra la memòria sinó com a base d'ajuda i projectors de la memòria. Així doncs, parafrasejant Descartes, podríem dir en lloc de *“cogito, ergo sum”*, *“memoro, ergo sum”* (“recordo, per tant existeixo”).

VICENÇ TIERRA

Desde el Perú

Necesitamos un sedante

En cualquier peldaño de la escala social en la que nos encontremos, llegará un momento en el que necesitaremos de un sedante.

En nuestro quehacer diario hay acumulación de cansancio, de nerviosismo, de aburrimiento, que nos lleva en situación depresiva.

Debemos considerar el hecho como cosa natural y hasta como un resultado biológico de nuestro organismo.

Cuando llega esta situación, la mayoría de la gente busca una solución antinatural echando mano de los fármacos que producen alivio momentáneo.

Falta una preparación espontánea y creativa que nos ponga en condiciones de buscar un camino natural y práctico para combatir los estados depresivos del nerviosismo y del aburrimiento. Para ello, hay que suspender el ritmo diario de aquellas actividades que no sean indispensables, buscar la soledad para contemplar sosegadamente las maravillas que nos ofrece la ma-

dre naturaleza como son esas nubes algodonadas del firmamento, esos árboles que abrigan las aves, que producen variedad de frutos sabrosos, esas flores bellísimas multicoloreadas que nos entregan sus perfumes, esos interesantes animalitos domésticos que nos distraen en sus actividades propias que las utilizamos como servicio.

Es un sedante gozar de las maravillas que nos ofrece la naturaleza y para ello no parecer como un extraño en medio de ellas, sin tener que ir muy lejos ni gastar mucho dinero, basta alejarse de la selva confusa del urbanismo con su refinada civilización. Conozco a personas que toman como sedante de vida, cortar por un tiempo con toda clase de noticias de la telecomunicación, no más periódicas ni televisión para entregarse a la soledad junto con la naturaleza, considerando como un verdadero sedante el contacto directo de la maravillosa naturaleza, por más sencillo que sea ese contacto.

JAUME ESTRUCH

La Capsa mira hacia el futuro

Para celebrar su décimo aniversario se han organizado unas jornadas de reflexión y debate

MARIANO MARTÍNEZ / Tras un largo recorrido, La Capsa parece que se está tomando un respiro para afrontar el futuro. Con este motivo, se han organizado unas jornadas durante el mes de julio para reflexionar sobre cual es el trabajo hecho hasta ahora y cual puede ser el camino de los próximos años. «Es el momento de darle la palabra a los usuarios, que se puedan recoger e interpretar sus ideas y que se puedan transformar en algo concreto», comenta José Arias, que durante los cinco primeros años fue uno de los gestores culturales del proyecto. «No se puede exigir que La Capsa tenga

La Capsa siempre ha estado en el ojo del huracán.

el funcionamiento de hace diez años—continúa—porque hay otras necesidades», punto que coincide con las reflexiones de Miquel Tebar, primer director del centro: «La Capsa siempre está en un punto de inflexión, porque la base del proyecto es la innovación y la permeabilidad a las tendencias. El equipamiento desde el principio fue un proyecto elaborado, planteando un centro cultural atrevido, con una fórmula de gestión muy dinámica». En este sentido, muchas voces coinciden en un cierto movimiento cíclico: «Los equipamientos sufren etapas cíclicas, y en los cinco primeros años el nivel de programación era alto —matiza José Arias—, y con más riqueza de proyectos que la etapa actual, donde quizás se ha apostado por una especialización». Profundizando en este aspecto, Imma Vilches, actual directora del centro, nos comenta: «El fruto de los tres últimos años ha sido una reordenación de muchas cosas, y el hacer viable a nivel de recursos económicos y personales el hasta donde podíamos llegar».

Aproximadamente, los cinco primeros años significaron un punto de inflexión: «A partir del año 2000 nos hicimos con un equilibrio muy bueno entre las ganas de hacer cosas y apoyar a la creación, con tener unos recursos mínimos para llevar a cabo los proyectos, con un equipo profesional detrás para tirar adelante con el equipamiento», reflexiona Miquel Tebar haciendo una mirada hacia atrás. Actualmente «se ha replanteado el tema de la participación en La Capsa, hasta ahora estaba muy vinculada a las entidades, que cuando yo entré hace tres años —continúa Imma Vilches—, tenían un peso muy específico, pero que han entrado en un cambio generacional y de referentes, es un proceso lógico que asumimos».

La privatización, ¿una leyenda urbana?

Uno de las polémicas que siempre ha rodea-

do a La Capsa ha sido su supuesta privatización, que durante la primera jornada de debate quedó patente. «Hay una percepción equivocada de la gestión privada —comenta José Arias—. Llevo diez años trabajando en la gestión cultural a través de empresas del sector privado, pero siempre hay una vocación pública en este sector. Posiblemente, si la gestión fuese sólo pública, se harían con el mismo presupuesto la mitad de actividades que se hacen actualmente». Miquel Tebar también reflexiona sobre este aspecto: «Lo único que se ha hecho es buscar a alguien que desde el derecho privado pueda gestionar con objetivos públicos. La Capsa es un centro que gestiona recursos públicos y con criterios públicos; no es un negocio».

La comunicación y proyección de La Capsa, un tema pendiente

Durante el desarrollo de las jornadas, se ha detectó un problema latente en el equipamiento: las estrategias de comunicación de La Capsa, la forma de hacer llegar el proyecto a la gente: «No estamos sabiendo comunicar las cosas, y este año estamos reflexionando mucho sobre las estrategias de comunicación —profundiza Imma Vilches—. Hay mucha gente que no sabe o no entiende qué estamos haciendo, por lo que el problema lo tenemos nosotros». En este sentido, Miquel Tebar reconoce que el equipamiento utiliza todos los medios a su disposición para llegar a la gente, pero «competimos con otras propuestas muy fuertes, aunque no vamos a dejar de apostar en el futuro por la fidelización de la gente». José Arias, por su parte, aporta una visión política del esfuerzo que debe hacer La Capsa para proyectarse con más eficacia: «Políticamente creo que La Capsa no se la han acabado creyendo nunca. Los políticos no la defienden, y eso se transmite a la ciudadanía. La Capsa

tiene que ser una apuesta política fuerte, asumiendo que es un proyecto que no da votos. Con esa apuesta tienes un porcentaje alto del problema de la comunicación resuelto». Xavier Llopis «Trostky», también vinculado a la gestión de La Capsa hace unos años, no piensa que este sea el problema, ya que si la apuesta política no hubiera sido decisiva, no hubiera podido nacer un proyecto como La Capsa: «Como todo proyecto municipal tiene sus épocas malas y buenas, y a veces parecía que el soporte municipal disminuía un poco, pero es algo lógico e inherente a este

tipo de proyectos».

Paralelamente, también se ha evidenciado una necesidad de obtener más recursos, «tanto a nivel personal como económico, aprovechando el impulso actual y teniendo la perspectiva de replanteamiento del proyecto», comenta Imma Vilches, una afirmación que coincide con Miquel Tebar, que incide en la combinación de recursos «y profundizar más en explicar lo que hacemos, teniendo en cuenta la evolución de la demanda y que hay proyectos muy consolidados que dan continuidad al concepto que desarrolla La Capsa».

A pesar de las posiciones escépticas, en general hay una buena percepción sobre la propuesta de organizar estas jornadas y sobre el buen momento actual de La Capsa: «Cualquier proyecto tiene la obligación de revisión y de ajustes. Los diez años me parecen una buena excusa para proceder a un examen del proyecto para reorientarlo y adaptarlo a las necesidades actuales —comenta Xavier Llopis—. Ningún proyecto de intervención directa con el público puede estar diez años funcionando a nivel óptimo sin reajustes». Pero la percepción de que hubiera sido interesante una mayor participación es generalizada: «Me apena que no haya un interés más grande, había muy pocas entidades locales reflejadas y muy poca gente joven», comenta José Arias sobre la primera jornada, una percepción que se ha proyectado el resto de días. De todas maneras, las aportaciones de estas jornadas están en sintonía con el trabajo actual desde la concejalía de cultura: «La gente que está participando está aportando ideas sobre las que nosotros también estamos reflexionando, aunque está quedando patente también que cuesta mucho arrastrar a la gente».

El debate está abierto. Gestores y usuarios tienen la palabra para decidir hacia donde irá La Capsa del siglo XXI. ■

Chavarrias converteix el Prat en plató de cinema

AZAHARA PALOMARES / La fàbrica dels somnis i les il·lusions, vulgarment coneguda com a cinema, ha tornat a posar els seus peus a la nostra localitat. Després de *Anita no perd el tren* (2000), *Las Horas del Día* (2003) i *El Maquinista* (2004), ara és el director i productor català Antonio Chavarrias qui ha escollit els carrers del Prat de Llobregat per a rodar el seu cinquè llargmetratge, *Las Vidas de Celia*. Qui més qui menys, la majoria ja hauran topat amb les tanques de "reservat per rodatge", hauran sentit a parlar dels càstings pels extres o hauran pogut entreveure a alguns dels actors que hi participen. Els que, a més, el dia 5 de juliol van estar a La Capsa van poder viure l'escena de la presentació del rodatge del film, i, per uns moments, sentir que El Prat

rodatge acompanyat del gruix dels seus actors. Així, es va tenir la possibilitat de veure i sentir a la protagonista, Najwa Nimri, acompanyada de Luis Tosar, Àlex Casanovas (que repeteix per quarta vegada amb Chavarrias), el mexicà Daniel Giménez Cacho, i les joves Aida Folch i Jimena Ayala. Sobre l'argument, es van començar a deixar anar les primeres pistes. Segons el seu director, aquesta història coral es podria definir com "un bolero en clau de cinema negre. Aquí ens trobem amb personatges comuns, però una situació de violència permet mostrar coses noves, es converteix en pretext per anar al fons de la gent".

El centre neuràlgic d'aquesta teranyina de personatges és Celia, interpretada per

El director Antonio Chavarrias con los principales actores de «Las Vidas de Celia».

s'havia convertit en una nou epicentre del cinema espanyol.

Las Vidas de Celia, llargmetratge rodut cronològicament però amb un guió final amb múltiples salts en el temps, atorga, argumentalment, una importància clau a les vies del tren, i d'aquí l'interès de Chavarrias per localitzar les escenes al Prat. "És més fàcil rodar aquí que a Barcelona. Al Prat ens han donat moltes facilitats, i estem tenint un rodatge molt agradable, ja que és una ciutat molt ordenada", afegeix. I no només els personatges principals esdevindran per unes hores patencs, si no que també molts ciutadans tindran la possibilitat de participar en el rodatge com a actors de figuració i extres gràcies als càstings oberts organitzats per la productora.

Chavarrias, que a més de director també escriu i produeix el film, va presentar el

Najwa Nimri, i inspirada segons el seu creador en el mite de Faust. Nimri va voler destacar la forma de rodar de Chavarrias: "Pretén que les situacions es visquin de la forma més real possible. No tenim maquillatge ni perruqueria, i busquem el zero per cent d'impostació". Luis Tosar encapçala també el cartell interpretatiu, donant vida al que ell defineix com un "policia antiglamour".

El cinquè film de Chavarrias, el primer després de l'èxit de crítica de *Volverás*, s'estructurarà en dos parts temporals: l'abans i el després a un assassinat, diferenciat també per la tècnica emprada en el rodatge. Per veure el resultat final caldrà esperar, però, uns quants mesos. De moment, l'equip de *Las Vidas de Celia*, que també gravarà escenes a Barcelona i Sant Vicenç de Castellet, té previst posar el punt i final al rodatge el dia 22 d'agost. ■

Reflexionen/m

La Capsa ha celebrat els seus deu anys de vida organitzant unes jornades de debat i anàlisi. Segona medalla per l'ajuntament des d'aquesta columna que pensava que tindria poca feina. No obstant, com reflexionava un dels assistents a la primera jornada, esperem que no triguin deu anys per tornar a fer replantejaments de futur. Es van reconèixer encerts evidents, però hi hagué postures crítiques incidint en la gestió i concepció del projecte que són un punt interessant que la gent amb capacitat de decisió ha de tenir en compte.

Al 1996, Xavier Giménez (actual cap del departament de Cultura) i Rafa Milán (l'antic cap), reflexionaven sobre la proposta que representava el nou espai: "[...] respon [...] a la necessitat d'ofrir als joves de la ciutat recursos culturals col·laborant en crear ciutadans actius, crítics i solidaris. [...] demostra que es poden oferir serveis públics de qualitat apropant la gestió i la presa de decisions als usuaris, afavorint la interrelació i la comunicació i fomentant el respecte, la crítica i la llibertat de pensament". Dos qüestions que la primera jornada va deixar patent, en relació d'aquest text: moltes veus van coincidir en un cert retorn al projecte embrió amb una gestió més participativa; i, majoritàriament, els assistents van coincidir que La Capsa era moltes coses, menys un espai pel debat i la reflexió.

Teòrics sobre política cultural assenyalen la importància del paper simbòlic dels equipaments. Espais com La Capsa creen una forma de ciutat, ocupant un lloc de centralitat al seu entorn específic, generant un particular estil amb el que el ciutadà es pot identificar. Sembla que La Capsa ha recorregut només una part d'aquest camí. El projecte era i és un risc, i ens felicitem per l'assumpció d'aquest repte. Però arribada una dècada de funcionament, i amb un recorregut irregular, aquests debats són un punt d'inflexió necessari per definir La Capsa del segle XXI. Molta gent romandrà escèptica davant aquestes jornades, però constitueixen una eina essencial per situar a la cultura en un espai clau dins el desenvolupament integral de territori urbà. El Pla Jove sembla que serà l'eina de la regidoria per ampliar aquest debat a la cultura del Prat, però potser un dels altres replantejaments seria el de concepció d'aquest projecte, unint joventut i cultura en un mateix marc, quan altres Plans d'Acció Cultural, com a Vic, Igualada o Vilafranca, tenen una visió més àmplia del fet cultural i no tan generacional. Esperarem, però jo ja tinc el meu slogan: "Pla d'Acció Cultural. Jo em vull per la meua ciutat. I tu?"

MARIANO MARTÍNEZ

Antonieta Llop participa al XXIIIè Grand Prix d'Arts Plàstiques de Le Fousseret (França)

DELTA / L'artista nascuda al Prat Antonieta Llop Pallarés va participar com a convidada al Grand Prix d'Art Plàstiques de la població francesa de Le Fousseret, una trobada artística de gran tradició al sud de França, celebrada entre els dies 25 de juny i 17 de juliol.

La seva obra, ja exposada al Prat, s'ha mogut habitualment entre la ceràmica, l'escultura, la pintura i la tapisseria contemporània. ■

Exposició colectiva de artistes del Prat

A.C.S. / Dice el dicho que en la variedad esta el gusto y seguramente pensando en ello la asociación de amigos del arte presenta una exposició colectiva en la sala de arte Josep Bages. El ritual que se repite cada año ya va por la XXIX edición y reúne diversas obras realizadas por artistas pratenses que abordan diversas disciplinas. El tema de estas exposiciones colectivas intenta ser la novedad y la actualidad y en este caso se han conseguido ambos propósitos.

La presentación del trabajo de cada artista sorprende en algunos casos, como por ejemplo al ver una marina de Manuel Rodríguez Troncoso. En el caso de la pintura las obras son de pequeño formato y se centran la mayoría en el tema del paisaje, una opción que no compromete al artista y que casi siempre agrada al público. Algunas obras tenían un aire mas comercial, como el caso de *Clautre romànic* de Cristina Company Tort y otras son un tanto emotivas como *El pati blanc de Santiago Rusiñol*, obra de Blanca Ezpinda Sanfeliu. A grandes rasgos la pintura se mueve entre el paisaje y algunos retratos y desnudos que aportan un toque misterioso al recorrido. En lo referente a la escultura vemos como predominan las formas suaves, recogidas en ellas mismas sin grandes protuberancias que le sobresalgan, *Desolación* de Antonia Rodríguez Díaz es un ejemplo.

El resultado de esta exposició colectiva es un recorrido agradable y ameno por una serie de obras que intentan captar la esencia de la obra de cada artista y mostrar al público el trabajo que realiza la asociación. Una gran variedad de estilos y atmósferas que intentan encajar todos a una y no desentonar para crear la preciada unidad. ■

«Genética», de Antonio Lavall, en Torre Balcells

ALICIA C.S. / Antonio Lavall es un prolífico artista autodidacta, natural de Castellón que con tan solo 20 años emigró a Francia, a un pueblecito llamado Toirac, para vivir de su vocación, el arte. El país vecino y en concreto su capital, fue un importante foco cultural durante el siglo XIX y parte del XX. Pintores y escultores de alrededor del viejo continente (y parte del nuevo) se desplazaron hasta la capital y se agruparon bajo diversos movimientos que se hacían y se deshacían con frenética rapidez.

imágenes recurren a temas del folklore español como el mundo de los toros que podemos ver por ejemplo en la obra *Entre capa y la vida*; la religión *La bendición*; el paisaje también esta presente con escenas de campesinos que parecen sutiles homenajes a la pintura de los postimpresionistas como es el caso de *La siembra*. El tema de la naturaleza esta muy presente en sus obras, en la descripción de la campiña francesa y en el interés por la fauna. Estas obras no se ve un especial interés por la figura humana que queda más bien relegada

a un segundo plano. En cambio en los pocos retratos que hay en la exposició vemos como el artista presta atención a la mirada para captar una expresión. Señalar que en la muestra se exponen tres esculturas de talla de madera que muestran este interés por la naturaleza y su preocupación por el volumen. ■

La exposició que dedica Torre Ballcells del 15 de junio al 16 de julio a Antonio Lavall ha sido organizada por la nieta del artista con el propósito de dar a conocer su obra en su país natal. En Francia es muy conocido el trabajo de Lavall, sus obras están distribuidas por todo el país y algunas de ellas nos son aún desconocidas y están ilocalizables. En lo que se refiere a la muestra, encontramos un pintura de pequeño formato, con un estilo que evoca en algunos momentos a una esencia naif y por otra parte en algunos casos encontramos la frescura de la pinclada impresionista. Las

Perruqueria LYDIA

C. Joan Maragall, 55 • Telf. 93 370 65 02 • EL PRAT DE LLOBREGAT

BOLSOS Delcar

Artículos de piel y viaje

Frederic Soler, 6 • Telf. 93 370 19 53 • EL PRAT DE LLOBREGAT

Ribas Llopis, S.L.

Mecànica i electricitat de l'automòbil i la motocicleta

Taller Ribas

Telf. 93 478 60 97

C. Sant Joaquim, 24 • 08820 El Prat de Llobregat

Poetes catalans prenen el pati de la Torre Muntadas a cop de versos

DELTA / Les activitats a la Torre Muntadas i les seves instal·lacions no han tingut descans. La poesia, en una d'aquestes propostes, ha estat la seva màxima protagonista, amb uns recitals organitzats pel «Teatre Kaddish & K poètica: escamot cultural».

Algunes de les veus poètiques més importants de l'escenari català van posar els peus i la veu sobre l'escenari que es va muntar a la terrassa de la Torre Muntadas, amb una combinació molt interessant entre veus joves i agitadors culturals i poètics de llarg recorregut. El primer assaig es va obrir el dia 5 de juliol, amb Dolors Miquel i Enric Casasses, que van desplegar alguns dels seus millors versos davant un nombrós públic, i posant de relleu la seva particular visió mitjançant una personal manera de recitar.

La segona nit, el 12 de juliol, la van protagonitzar poetes d'una generació més jove, però amb la mateixa força i consistència literària que escriptors ja consagrats. Francesc Gelonch, Núria Martínez, Meritxell Cucurella-Jorba i el

Enric Casasses i Dolors Miquel van inaugurar aquesta trobada de poetes.

Es va aconseguir una combinació entre veus joves i agitadors culturals i poètics de llarg recorregut

pratenc Pau Bou van evidenciar amb algunes pinzellades en forma de versos la riquesa de l'escena poètica catalana.

El veterà Biel Mesquida, una setmana després que se li concedís la Creu de Sant Jordi, va pujar-se a l'escenari de la Torre Muntadas per recitar alguns dels seus versos més intensos.

La proposta, que va tenir una important acceptació de públic, es va tancar el 26 de juliol amb el recital de Carles Rebassa, Jony Rodón i el pratenc Josep Meizoso. ■

Mèliés viatja als Balcans

AZAHARA PALOMARES / El mes de juliol ha donat un toc cinematogràfic a la programació dels centres culturals de la ciutat. Tant el Centre Cívic Sant Jordi-Ribera Baixa, com La Capsa, han programat per aquest estiu sessions de cinema mut amb l'al·licient de l'acompanyament amb música en viu. El centre cívic va acollir l'1 de juliol la projecció del clàssic de Buster Keaton *El Maquinista de la General*, que va comptar amb la música del pianista Medín Peiron. Original i refrescant va ser la proposta de La Capsa, on el vuit de juliol es va poder

gaudir d'alguns dels curtmetratges que va elaborar Georges Méliés en els primers anys del segle XX. El toc musical el van posar en aquest cas Youkalis (ja presents en la Festa Major del 2004), amb unes composicions de marcat to folklòric i que van recordar, en moltes ocasions, als ritmes balcànics del també cineasta Emir Kusturica. La fusió d'aquest jove i complet grup amb la màgia i ingenuïtat dels primitius efectes especials de Méliés, capaç de transportar-nos a una lluna de plastilina, va donar un toc especial a una nit d'estiu. ■

Intenso verano del teatre Kaddish

M. MARTÍNEZ / Durante el mes de julio, el Teatre Kaddish ha vivido unos movidos fines de semanas gracias a que su pequeño escenario ha acogido dos diferentes propuestas teatrales, que fueron acogidas gratamente por un público fiel a las representaciones que se realizan periódicamente en este carismático espacio teatral del Prat. La primera de estas obras, representada los días 1, 2 y 3 de julio, fue una producción ajena al Kaddish, «Navegants», de Toni Cabré, que en el año 2000 ganó el Premi Crítica Serra d'Or. Bajo la dirección de Omar Ocampo, esta comedia ácida y cínica explica la historia de amor que nace entre dos personas que se conocen a través de Internet. El autor profundiza en esta relación donde los personajes crean un juego de historias inventadas en el que costará reconocer los límites entre la realidad y la fantasía.

Uno de los atractivos de «Navegants» se centra en la pareja protagonista, que aporta un alto grado de credibilidad a unas situaciones que en algunos casos son demasiado reiterativas y poco originales, dilatando un final que podría haberse resuelto de una manera más efectiva cara al espectador. De todos modos, el trabajo de Mònica Moreira y Albert Riballo, actor pratense que se enfrentaba a su primer papel protagonista, consigue elevar el resultado final de la obra.

Pau Bou nos sorprende de nuevo

El plato fuerte de este verano en el Kaddish fue el estreno de la nueva obra de Pau Bou, «Erigone», otra delirante y genial historia con la que nos vuelve a sorprender. El texto teatral, como señala el propio autor, se puede leer como un homenaje a la «Orestíada» de Esquilo, o como una versión del «Hamletmaschine» de Heiner Müller.

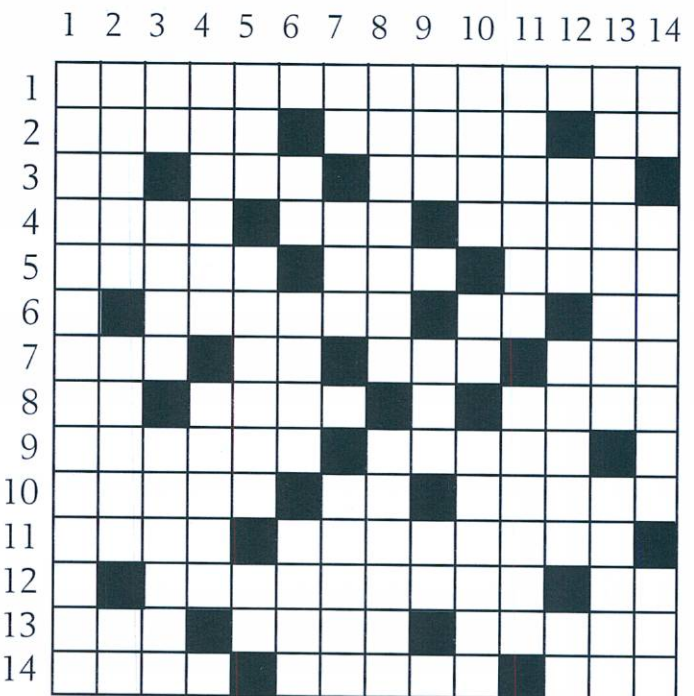
La primera de las partes de las que consta esta obra la representó Arnau Puig, con una actuación sorprendente y cargada de ironía y humor, donde el personaje realiza una surrealista clase de mitología griega, presentándonos al final a los tres personajes, perteneciente a este universo mitológico, que representaron Isidre Hernández, Isabel Núñez-Castro y David Sánchez. Los tres actores realizaron un intenso trabajo dramático, en el que vuelve a destacar Isabel Núñez-Castro, como ya lo hizo en la anterior obra de Pau Bou sobre Marco Pantani, con una interpretación cargada de una extraordinaria fuerza que consigue proyectar a través de las palabras, reforzadas con una mirada tremendamente emocional. ■

Pratigrama nº 22, per Puigmalet

Aquests mots encreuats ofereixen deu definicions, en cursiva, amb tema pratenc.

Horizontals: 1. Cria de salmons (més o menys cultes). – 2. Con buit i invertit usat per abocar líquid. Ufanós. Existeix. – 3. Nota musical femenina. Casa d'ocellets. Roí. – 4. Temps viscut. Transpiro després d'haver menjat ous remenats. *Gramínia cultivada al Prat antigament.* – 5. Treballem la terra amb el càvec. La parella d'ella. Burra. – 6. Catalunya. *Club cultural de les Nacions Unides al Prat.* El nostre de cada dia. Àstat. – 7. Tres romans. Los Ángeles. Coneix. Indoeuropeu. – 8. El bruixot. Soroll que es fa roncant. Conductor novell. Del revés, el fruit de la vinya. – 9. Caiet neu. Capital d'Algèria. Un romà. – 10. *d'El Prat, lluita cultural cinquantenària.* Les fronteres d'Almatret, al Segrià. Nom de pila de Newton i Albéniz. – 11. Prefix grec que val per deu. Capital d'Escòcia. – 12. Zero. *Desposseir legalment a un pagès pratenc de la seva propietat.* Abans de Crist. – 13. Llarg riu centreeuropeu. Bulb que ens fa plorar. Segrest. – 14. Enlaira. *Arena, escassa, a la platja.* Ací, un bou tibetà.

Verticals: 1. Aquella qui selecciona. – 2. Estimada. Del revés, faci emissions. Quaranta-nou romans. – 3. Lliga Balear. El dia en què som. *Nom de pila de l'autor local de «Mosaic de batecs» i «Més enllà de l'horitzó»* – 4. Cavalquen. Del revés, esclafar la closca d'un fruit sec. Alfa. – 5. Festival iberoamericà de la cançó. *Els fruits amb més fama del Prat.* Partit Comunista. – 6. La fi del món. Utilització. Home molt virtuós. Existies. – 7. Iniciativa per Catalunya. *Cinquantenària agrupació excursionista del Prat.* Cent. Poso adob a les terres de conreu. – 8. Ple de còdols. Afartar. – 9. Unió Filantròpica d'Ocata (especialitzada en ovis). Lleida. L'ingredient de l'allioli que més molesta els vampirs. Nota musical meva. Entrant a Roma s'acaba l'amor. – 10. Nom afectuós de la Dolors. Partit Popular. *Municipi cubà*

agermanat. – 11. *Primer cognom del terrenal escriptor local que codirigeix el periòdic Delta.* Mida. – 12. Vocal urdú. Notaris Ripollencs Unificats. Provocar ira. Arbre matemàtic. – 13. Corregirà. Varietat femenina del quars. – 14. Campió. Càustic. Invident.

Solucions al Pratigrama núm. 22

Horizontals: 1. Salmònicultura. – 2. Embut. Cofot. Es. – 3. La Niu. Dolent. – 4. Edat. Suo. Anys. – 5. Cavem. Ell. Ruca. – 6. C. Uhesco. Pa. At. – 7. Ill. La. Sap. Art. – 8. Oc. Ronc. L. mIAR. – 9. Nevant. Alger. I. – 10. Amics. At. Isaac. – 11. Deca. Edimburg. – 12. O. Expropiar. ac. – 13. Rin. Ceba. Rapte. – 14. Alga. Soma. Iac.

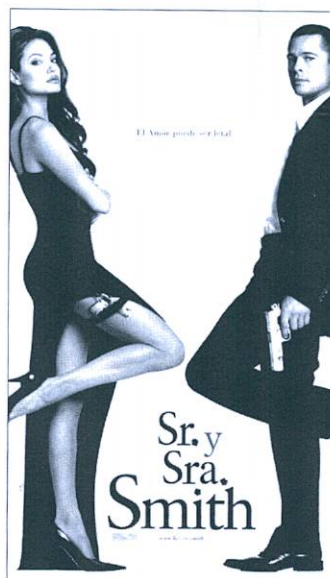
Verticals: 1. Seleccionadora. – 2. Amada. itemE. IL. – 3. LB. Avui. Vicenç. – 4. Munten. racaX. A. – 5. Ot. Melons. PC. – 6. N. Us. Sant. Eres. – 7. IC. UEG. C. Adobo. – 8. Codolós. Atípar. – 9. UFO. L. All. Mi. R. – 10. Lola. PP. Gibara. – 11. Tierra. Mesura. – 12. U. NRU. Aírar. Pi. – 13. Retocara. Agata. – 14. As. Satíric. Cec.

QUÈ FAN AL CAPRI?

Un matrimonio de laboratorio en «Sr. y Sra. Smith»

Mezcla en la coctelera a dos de los actores más atractivos del momento, mucha acción y algo de romance dentro y fuera de la pantalla (aunque sea de mentirijillas), y el resultado es este «Sr. y Sra. Smith», de la que nadie recordará el nombre del director, pero sí de sus protagonistas. Angelina Jolie y Brad Pitt encarnan a Jane y John Smith, la pareja perfecta. Lo tienen absolutamente todo: son gua-

pos a rabiarse, una casa perfecta, trabajos perfectos y un matrimonio tan aburrido como perfecto. Pero, ¿qué ocurriría si pudieran compartir su secreto mejor guardado? Ambos son asesinos profesionales bajo las órdenes de dos empresas rivales, y descubrirán que su próxima misión es matar a la persona con la que comparten dormitorio. La frase «hasta que la muerte nos separe» tomará un nuevo y literal significado.

Programació d'estiu 2005

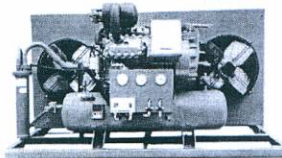
Les dates i pel·lícules que ens han estat confirmades per l'estiu del 2005 són les següents: Divendres, dissabte i diumenge, 29, 30 i 31 de juliol: «Herbie a tope» (estrena). Vacances de l'1 d'agost al 18 d'agost. Divendres, dissabte i diumenge, 19, 20 i 21 d'agost: «Sr. y Sra. Smith» (estrena). Dissabte i diumenge, 27 i 28 d'agost: «El sueño de una noche de San Juan» y «Batman Begins». Pel·lícules probables pel mes de setembre, no confirmades: «La máscara 2»; «La madre de él»; «Cinderella man»; «Adivina quién»

Sorteig d'entrades

Aquest mes han resultat premiats els següents subscriptors: Eugeni Juscafresa, Jaime Agüero Bartolomé, Pere Amat Revoltós, Joan Balletbó Salvia, Jordi Bartra Gómez, Madrona Canalda, Consuelo Carrillo, Delfi Casas Parés, Joan Martínez Triquell, Antoni Mata Florensa. Les entrades es poden recollir a la redacció de Delta, al carrer Castella, n. 5, el nou Horari d'Oficina:

-Dilluns i dimecres, de 15.00 a 18.00 hores; Dimarts de 9.00 a 14.00 hores

MARFRED, S. L. ❄️

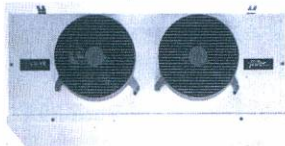

FRED INDUSTRIAL

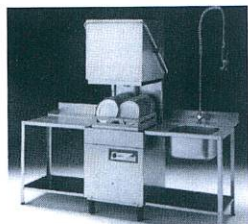
Evaporadors industrials

Compresors de fred industrial

Aire acondicionat

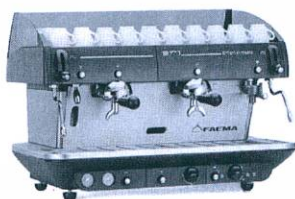

MAQUINÀRIA D'HOSTALERIA (MUNTATGE I REPARACIÓ)

Túnels de rentat de vaixelles

Cafeteres, trituradors, microones industrials

Exposició i vendes: Maurici Vilomara, 6
Taller: Maurici Vilomara, 8
Telf. 93 370 31 37 • Fax. 93 478 39 96 • EL PRAT DE LLOBREGAT

Can Nicolau

RESTAURANTE

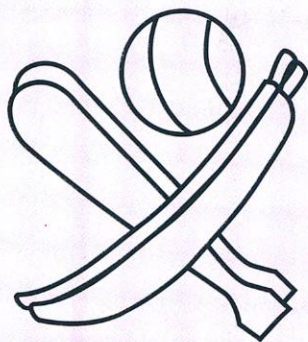
MARISQUERÍA

**ESPECIALIDAD EN
MARISCOS VIVOS
Y COCINA DE MERCADO**

Servicio diario de menú

Avda. Virgen de Montserrat, 185
Telf. 93 379 20 30 • Fax. 93 370 33 61
EL PRAT DE LLOBREGAT

Restaurante Frontón

Casa Alcaide

C. NICOLÁS Mª URGOITI, 16
Teléfono. 93 379 10 12
El Prat de Llobregat

SERVIMATICA-PRAT, S.L.
INFORMATICA • OFIMATICA • VENTA •
REPARACIÓN • MANTENIMIENTO

INFORMATICA

- Ordenadores
- Impresoras
- Plotters de dibujo
- Programas (standars y medida)
- Papel Continuo
- Impresos
- Diskettes
- Mobiliarios
- Libros, etc...

OFIMATICA

- Máquinas de escribir
- Calculadoras
- Registradoras
- Fax
- Fotocopiadoras
- Destructoras de papel
- Encuadernadoras, etc,...

**CONCESIONARIO OFICIAL DEL
BAJO LLOBREGAT**

SERVICIO DE ASISTENCIA TECNICA

Av. Virgen de Montserrat, 249
Telf. y fax. 93 370 80 57
EL PRAT DE LLOBREGAT

► Golf

El Ayuntamiento sigue convencido en construir un «pitch and putt»

T. ESPIGARES / El Ayuntamiento volvió a ratificar su propósito de construir un pitch and putt (campo de golf de reducidas dimensiones) en lo que será el futuro Parc Litoral tras la lectura del manifiesto por parte de la Associació de Golf del Prat en el transcurso del pleno celebrado el pasado 6 de julio. El texto leído por la entidad volvía a argumentar su defensa del actual campo de golf y en contra de la construcción del pitch and putt. La entidad leyó un texto distinto en la forma, aunque no en el fondo, al que se entregó al Ayuntamiento. Este hecho no lo perdonó el alcalde del Prat que después de la lectura acusó a la entidad de haber faltado el respeto a él personalmente y a todo el consistorio. Tras la intervención del alcalde, todos los partidos con representación en el consistorio contestaron a lo leído, así como también el regidor de Medi Ambient, Sergi Alegre, que explicó paso a paso el proceso que el proyecto había llevado desde su inicio hasta este momento. De todos ellos el único que se mantuvo favorable a las expectativas de la entidad fue Antonio Gallego, portavoz del PP que comentó la necesidad de que el equipo de gobierno se estudiara de nuevo el proyecto.

La visita a la pineda será guiada

Ahora todo está a expensas de que el Plan sea aprobado definitivamente por la Generalitat. Este proceso se prevee se realice en los próximos meses. De todas formas ya hay dos hoyos situados en las inmediaciones de la zona húmeda del Remolar que se han dejado de cuidar de cara a la ampliación de la misma.

El Plan Especial Urbanístico ocupa unos tres kilómetros de longitud y 18 hectáreas de superficie y unirá las zonas húmedas de la Ricarda y el

Remolar. Además del pitch and putt, el Parc Litoral estará formado por la playa, un aparcamiento, la «rehabilitada» pineda en donde se construirán caminos por donde se dirigirán a los paseantes, una zona de bares y restaurantes y una

zona lúdica para actividades medioambientales.

La antigua extensión de bares se sustituirá por una nueva en donde se ubicarán seis nuevos restaurantes de 300 metros cuadrados. También la casa Coderch (la casa club) per-

teneciente al Real Club de Golf del Prat con sede ahora en Terrassa será un centro de educación mediambiental y de restauración. Finalmente en los antiguos terrenos de golf se construirá el conflictivo pitch and putt y una zona lúdica. ■

Tejedor no estuvo a la altura de las circunstancias

El duo Tejedor y Duarte brillaron con luz propia en el pasado pleno del Ayuntamiento tras la lectura del manifiesto por parte de la Associació de Golf del Prat. Tejedor basándose en un defecto de forma, no contestó al texto leído por la entidad y se limitó a decir que se sentía ofendido. Parte de razón sí tenía, pero, ¿algo más se merecían los muchos pratenses que subscribían ese manifiesto, no? En definitiva, tanto el escrito entregado a la secretaría del Ayuntamiento como el leído venía a decir lo mismo y buscaba el mismo objetivo: la conservación de los nueve hoyos. Lo más preocupante fue la intervención del *subalerno*, Rafael Duarte. El portavoz de ICV y primer Teniente de alcalde, muy exaltado y fuera de tono, suponemos que ofendido al igual que su jefe, desprecia a todos los practicantes del golf, curiosamente el tercer de-

porte en nuestro país con más licencias federativas.

Pero lícito es, la reivindicación que realiza la Associació ya que desde su fundación hace ocho años no han recibido ningún guiño desde el consistorio. Ellos sí que se pueden sentir ofendidos ya que posiblemente son la única entidad deportiva pratense que no tienen instalación para poder practicar su deporte.

La verdad es que mucho tendrá que seguir trabajando la entidad presidida por Antolín Ribas por conseguir que no se destruyan los nueve hoyos ya que por lo visto en el pasado pleno las cosas están muy claras en *Can Tejedor*. No sabemos tampoco, cual será el tipo de reivindicación que se idearán próximamente, pero probablemente seguirán insistiendo.

TONI ESPIGARES

► Golf

Aquest es el manifest que va llegir la representant de l'Associació de Golf del Prat al ple del dia 6 que va ferir i va enutjar a l'alcalde

L'Assc. de Golf vol deixar clar que el motiu de la nostre compareixença, no és degut a cap interès ni especulatiu, ni partidista, ni particular. Estem avui aquí, sobretot per plantejar qüestions d'interès general i per fer preguntes, moltes preguntes.

Ens agradaria sapiguer, si vostès, tant els que formen el equip de govern, com els altres representants dels partits, que constitueixen una part important de la població per els vots rebuts, ens agradaria sapiguer, si estimen El Prat.

La nostre població ha perdut molta part del seu patrimoni, ara estem apunt de perdre un altre part, que durant 50 anys havia sigut d'ús privat. Parlem del camp de golf. Sí senyors del nostre camp de golf, apte per a competicions i per al aprenentatge i la pràctica d'aquest esport que de mica en mica va prenent importància en el nostre país.

El senyor Sergi Alegre en declaracions al periòdic Delta, ens diu que el camp de golf es convertirà en un Pitch & Putt, alegant 3 raons:

- La primera: ens diu que s'ha decidit construir un Pitch & Putt per la tradició golfística del Prat, afegint que es farà la concessió junt amb tot el parc litoral, formant tot un paquet, a una empresa privada. Sí,.. el camp de golf tornaria a passar a mans privades, tornaria a ser "un camp de golf privat", no tant elitista com el que fins ara havíem tingut, però sí privat. Aquesta iniciativa privada, especulativa, privaria als joves pratencs escolars i als practicants en general d'un dret que se'n vol prendre per interessos econòmics o pel fet de passar a ser una preocupació menys per el govern municipal, com ha passat amb altres iniciatives. Nosaltres volem un camp públic-municipal, gestionat pel propi ajuntament. Tindria la nostre ajuda, els nostres coneixements, la nostre experiència...

Però això no és tot. El camp de golf es vol convertir en un Pitch & Putt, alegant tradició golfística. Ens posem a riure o potser ens posem a plorar?

Saben tots els presents la diferència entre un camp de golf i un Pitch & Putt? El senyor Sergi Alegre no, per descomptat. Saben la resta de responsables del Consistori, passant per el regidor o regidora d'esports i arribant a la oposició, quines són les diferències? S'han assessorat en algun moment amb l' Assc. de golf del Prat, experta en aquests temes? S'han assessorat amb la Federació Catalana de Golf? S'han assessorat amb els jugadors i professors pratencs, de reconeguda talla nacional i internacional?... Senzillament no.

La diferència és elemental, la mateixa que hi ha entre un camp de futbol i un camp de futbol-sala. El golf és un esport homolgat, professionalitzat i en un futur breu possiblement olímpic, el Pitch & Putt és

Manifestació de l'Associació realitzada a les portes de l'Estruch moments abans de la celebració de la pasada Nit de l'Esport.

solament un succedani del golf. És un joc a mig camí entre el mini golf i el golf. Creuen que té algo que veure el minigolf i el golf?

- Segona al·legació del senyor Sergi Alegre ens diu, en la declaració ambiental aeroportuària, el Ministeri obliga a que es segueixi traient aigua dels pous, que s'aprofitarà com fins ara es feia per regar la gespa i d'aquesta manera s'impedirà la intrusió d'aigua salina al Delta.

Sí senyors, el camp de golf és necessari, ho ha sigut sempre. Fins ara, alguns sectors de la població es negaven a veure'l com un patrimoni que s'havia de conservar, alegant postures ecològiques i de medi ambient, dient que el consum d'aigua era despilfarrador.

Avui ho podem dir amb veu alta: El camp de golf és necessari.

- La tercera al·legació del senyor Sergi Alegre ens diu, que es decideix conservar aquest espai perquè ja existeix la seva infraestructura.

Error, existeix sí, la infraestructura de 9 forats d'un camp de golf perfectament conservat per AENA que és el seu propietari. Per construir un Pitch & Putt s'ha de destruir completament i construir-lo de nou. El pressupost al consistori no l'importa!

Senyors, la pregunta és: Ineptitud o prepotència?

Qui ha demanat un Pitch & Putt al Prat? Finalment el senyor Sergi Alegre afirma dos coses més:

- El camp de golf no es pot conservar perquè ocupa massa lloc dins el Parc Litoral, i no es podria mantenir el corredor biològic.

Sàpigui senyor Alegre que el camp de Golf ha conviscut durant 50 anys amb la fauna del Delta.

També afirma que no hi hauria suficient espai lúdic per la població.

El camp de Golf és un espai lúdic i de qualitat, que tanta falta ens fa en aquesta ciutat.

Senyors no parlem del passat recent que ha transformat la nostre població.

- La tala de 40000 arbres de la pineda.

- La construcció de la tercera pista de l'aeroport.

- La construcció de la depuradora.

- La desviació del riu.

- La precariatat de la platja.

- La futura construcció de la dessalinitzadora.

- La pèrdua dels camps de regadiu més bons d'Espanya i possiblement del món.

- Els terrenys de la pineda embargats a gent privada i que es converteix amb terreny privat del Ajuntament, a on solament es podrà entrar en visites concertades.

Això ja està fet. Parlem del present, d'allò que encara no s'ha perdut., d'aquest tros de patrimoni paisatgístic i ecològic que molts de nosaltres, el poble, no em pogut trepitjar mai.

Encara estem a temps!!! Assessorant-se senyors responsables del Ajuntament. Senyor Alcalde, vostè pot salvar aquest tros del Prat, encara estem a temps. I la oposició, facin alguna cosa, demostrin entre tots que estimen el Prat, i no que senzillament estimen els vots.

Reclamem respostes a totes les nostres preguntes, ara i per escrit! i per favor no només de l'equip de Govern, sinó també de tota la resta de representants polítics d'aquest Consistori, però això si demòstrins que s'ho han estudiat que ho han meditat, sorprenguin!!!!!!

Encara estem a temps!!!!!!!!!!!!!!

Salvem el nostre camp de golf!!!!!!!!!!!!!!

► Fútbol • Tercera División

Prat-Girona para empezar la liga

MANOLO GOL / En apenas unos días el Prat volverá al trabajo de cara a la temporada que comenzará el 4 de septiembre en Tercera División y donde el equipo tendrá la primera prueba de fuego ante el todopoderoso Girona. Los gerundenses son el equipo favorito para ser campeón de liga, pues dispone de uno de los presupuestos más altos y quiere volver a la categoría que perdió hace unos meses. Los pratenses han dado cinco bajas y han realizado cinco fichajes, aunque todavía se espera cerrar la contratación de algún delantero que refuerce la línea atacante.

Cinco nuevos jugadores

De momento los nuevos jugadores son el portero procedente de la Escola de Fútbol Prat Blaugrana, Toni Texeira, que peleará por el puesto con Víctor y Costa. El defensa Alex Olivares, procedente del Manresa y que luchará con Robert y Comas por la banda izquierda y los centrocampistas Carlitos Rodríguez y Víctor Rodríguez Gallego. El primero retorna al club de su ciudad, pues recordamos que debutó en el primer equipo siendo juvenil y fue junto a Lolo campeón de Liga de Preferente en el equipo que entonces entrenaba Antonio Vargas y que subió a Primera Catalana en la temporada 97-98. Sant Andreu, Badalona B y Europa han sido sus anteriores conjuntos. La temporada pasada fue uno de los artífices del ascenso del Europa a Tercera, jugando 28 encuentros (25 de titular) y marcando 4 importantes tantos. El otro, Gallego, procede del Masnou a donde había llegado tras haber jugado en el Tenerife B. Ambos serán un buen refuerzo para la medular pratense, que tendrá en la delantera a Iván Casas, conocido en su club de los últimos años (Europa) como Ivi.

Los que se han ido

Cinco son también los jugadores que han abandonado la disciplina pratense, Luigi, que está

El Sagnier estará de obras este verano con la construcción de una grada para 150 personas, frente tribuna y la mejora de la iluminación

La plantilla

La plantilla de la AE Prat a expensas de alguna otra incorporación queda de momento así:

Entrenador: Manolo Márquez (tercera temporada)

Porteros: Costa, Víctor y Toni (Escola Blaugrana)

Defensas: Moreno, Valls, Iván, Comas, Robert y Olivares (Manresa)

Centrocampistas: Pérez, Parralejo, Yann, Jaime, Carlitos (Europa) y Gallego (Masnou)

Delanteros: Lolo, Rubio (Europa) y Ivi (Europa)

en tratos con el Figueres de Segunda B. Guim ha fichado por la Montañesa, mientras que Luque se ha ido al Viladecans. Jordi Valls ha vuelto al equipo del que vino, el Igualada, y estará a las órdenes de otro cono-

cido de la afición pratense, Martí Alavedra, que hará las funciones de entrenador y director técnico. Por último Edu se ha marchado al Caprabo, equipo filial del Europa que juega en Preferente.

Calendario de partidos de pretemporada

Los encuentros confirmados que la AE Prat disputará durante esta pretemporada son los siguientes:

31 julio (Dom.) Juv. Cornellà-Prat

7 agosto (Dom.) Gramenet B-Prat

10 agosto (Mierc.) Badalona B-Prat

13 agosto (Sáb.) Sant Celoni-Prat

21 agosto (Dom.) Prat-Figuera (Presentación del equipo a partir de las 18'30 horas)

24 agosto (Mierc.) Vista Alegre-Prat

28 agosto (Dom.) Premià-Prat

La Asamblea aprobó las cuentas

La Asamblea de socios de la AE Prat celebrada en el Casal de Cultura el pasado viernes 15 aprobó por unanimidad las cuentas de la temporada pasada que se saldó con un superávit de 1353 euros (199069 de ingresos y 197716 de gastos) que rebaja un poco la deuda del club que asciende actualmente a casi 34500 euros. Así mismo se aprobó el presupuesto para la temporada 2005-06 que será de 223700 euros. También se aprobó la subida de cuotas de socios en 5 euros (el carné normal valdrá ahora 100). ■

Jugadores pratenses en el exterior

M. G. / Aunque todavía queda más de un mes para que comiencen las distintas ligas del fútbol catalán, ya hay jugadores de nuestra ciudad que tienen equipo. Unos repiten en los conjuntos de la temporada pasada y otros han cambiado de aires. La cosa de momento está así:

Segunda A: Juan Carlos Moreno (Numancia)

Segunda B: Fran (Barça B)

Tercera: Martos (Barça C), Reyes y Jonhy (Manresa), Cañadas (Mataró)

Primera Catalana: Floren (Gramenet B), Rúbia (Horta), Arcos e Iván Fuentes (Poble Sec)

Preferente: Jonathan Madrid «Joma» (Caprabo), David Fuentes (Marianao), Pelegrín y Felipe (Polvoritense), Gusi (Sitges), Alex y Aitor Mateos (Viladecans), Quique (Vista Alegre), Sobreiro (Gimnastica Iberiana), Espi y Óscar Gómez (Santa Eulalia), Israel (Vilassar de Dalt)

División de Honor Juvenil: Brian Arquerros (Espanyol)

► Bàsquet • Lliga EBA

Un nou equip per somniar

JUANCARLOS CEBRIÁN / Apenes tres setmanes després de perdre a les semifinals de la final a vuit de Lliga EBA contra el Peñas CAI Huesca, el CB Prat Joventut ja tenia pràcticament definida quina seria la plantilla de la temporada 2005-2006, on de nou l'objectiu serà estar a la part alta de la classificació i, si pot ser, obtenir l'ascens a la Lliga LEB 2, amb Carles Duran, que substitueix Sito Alonso, com a entrenador.

De l'equip que va jugar a Palència la final a vuit no continuaran Pere Coromines, un dels homes més determinants aquest any, que va rebre una gran oferta del Vici i jugarà a LEB 2, i tampoc ho farà Xavi Martí, home franquicià de l'equip pratenc durant els últims anys, que de moment deixa el bàsquet, tot i que podria tornar al llarg d'aquesta temporada o potser la propera.

També està confirmat que no seguiran Josep M. Guzmán, a qui el Joventut busca equip a la LEB; Albert Roma, que ha fitxat per l'Esplugues d'EBA; i Guifré Peray, que tot sembla indicar que es prendrà un any sabàtic i de moment és a Austràlia.

Pel que fa als reforços, arriben dos homes veterans i que hauran de portar el pes de l'equip a la línia exterior, com l'aler Carlos Larraz, provinent del CB L'Hospitalet, i el base David Martínez, que ve del Sabadell. Dos jugadors doncs de Lliga LEB 2, tot destacant que Larraz va assolir inclús l'ascens a la Lliga

LEB i tenia oferta per estar en aquesta categoria.

Procedents del Joventut, i en el seu primer any de sèniors, jugaran al CB Prat el base Pau Ribas, els alers Òscar Andrés i Albert Teruel, i el pivot Marcel Garcia. Els tres primers juguen aquest juliol l'Europeu Júnior amb la Selecció Espanyola, en el que intentaran repetir el bon paper fet per Espanya la passada temporada quan es va proclamar campiona d'Europa de la categoria, en un conjunt en el que ja estava Teruel.

El Prat s'europeitza

Pel que fa als jugadors que continuen de l'última temporada, aquests seran Manel Núñez, Joan Jordi Vall-llobera (que tenia ofertes de categories superiors), Txus Benito i Diego Araque.

Per últim, i quant a la plan-

tilla, la Peña també ha confirmat que cedirà al Prat l'ala-pivot holandès de 2'10, Henk Novel, un jugador incorporat aquest any al Joventut, nascut al 1987 i, per tant, sènior de primer any. Novel prové dels Astronauts d'Amsterdam.

L'última plaça de la plantilla la cobrirà un pivot, que podria ser Hernán Olaguibe, tot i que tot apunta a que finalment jugarà al Monzón com a cedit, o bé un jove pivot europeu de 2'18 que havia de venir a fer uns entrenaments amb el Joventut.

Quant a la banqueta, com ja es va comentar, el tècnic serà Carles Duran, que enguany havia estat de tercer d'Aíto García Reneses, mentre que Alfred Izquierdo (procedent del sènior «B») serà l'ajudant. El tècnic dels pratencs l'última temporada, Sito Alonso, passa a ser segon d'Aíto a la Lliga ACB. ■

Joan Cavallé i Bienvenido Aguado, premiats a la XXIV Trobada del Bàsquet Català

El Pavelló de Bac de Roda va ser la seu el dissabte 18 de juny de la Trobada del Bàsquet Català, que enguany va arribar a la seva 24a edició. Entre aquests premis, dues medalles d'argent, pels seus més de 25 anys dedicats al món del bàsquet, van correspondre a Joan Cavallé (CB Prat) i a Bienvenido Aguado (Pratenc Femení), dos personatges claus en els èxits dels últims anys del bàsquet a El Prat de Llobregat.

Joan Cavallé i Bienvenido Aguado, premiats pel bàsquet català

► Fútbol Sala

El Casa Alcalá hace historia

L. ILLO / El Casa Alcalá de Paco Martín sube un nuevo año y esta vez a Nacional B. En esta nueva categoría cabe destacar la importancia de los equipos a los que deberá enfrentarse tanto por historial como por presupuesto. Por lo que respecta al próximo año hay que destacar la casi segura marcha del hasta ahora mister Paco Martín. La necesidad de tener carné de entrenador para poder dirigir al equipo es en definitiva la causa de la no renovación. Paco Martín no ve clara su salida del club ya que «los lazos que me unen tanto al equipo como al club hacen que tomar esta decisión sea más difícil de lo que se cree». Tras seis años en el club Paco ha marcado una línea y ha hecho que por primera vez se hable del Fútbol Sala en nuestra población. De cara al próximo año Antonio Marchal será el encargado de dirigir al equipo en esta nueva andadura por Nacional B.

Éxito total del Sporting Prat

El Sporting Prat ha finalizado con broche de oro la temporada. Éxito debido al Torneo de Volei y Fútbol Playa que cada año se viene organizando en nuestras playas y que este año ha contado con más de catorce equipos que han hecho la delicia de los allí presentes. Para la próxima temporada se prevé el inicio la última semana de agosto y con alguna que otra novedad que de momento son incógnitas. ■

CRISTALERÍA
METALISTERÍA

PEDRO

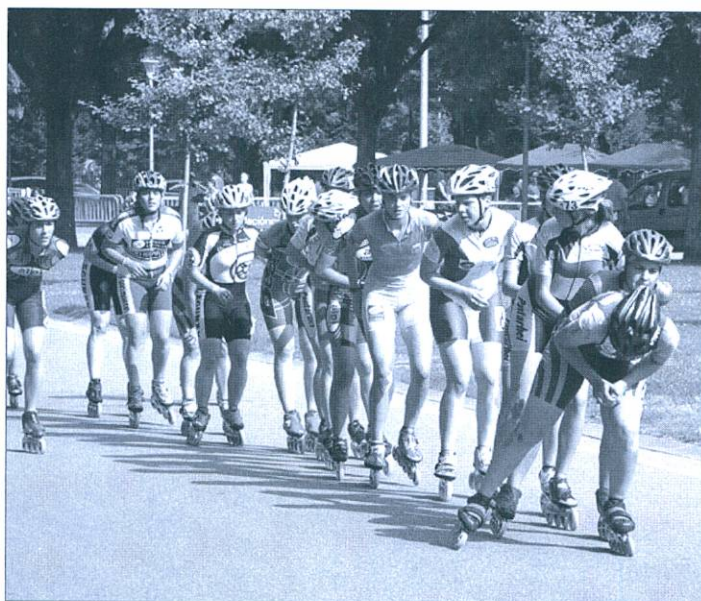
Cerramientos de aluminio en general ► mallorquinas ► rejas
► ballestas mamparas de baño ► vidrieras de aluminio y emplomadas
► cerramientos de aluminio-madera y persianas de aluminio y P.V.C.

Coronel Sanfeliu, 58 ☎ 93 370 17 02 • Fax 93 379 81 05 • El Prat de Llobregat (Barcelona)

► Patinaje de carreras

Los Campeonatos de España tuvieron color pratense

DELTA/Como siempre los patinadores pratenses han estado a un grandísimo nivel en los Campeonatos de España tanto de circuito como de pista que se han venido celebrando en las últimas semanas. Empezamos por los nacionales de pista en categoría infantil y sénior que se celebraron el 18 y 19 de junio en la pista de 200 metros de Lagunak (Pamplona) y en donde los pratenses alcanzaron cinco medallas. De

todos cabe destacar el excelente fin de semana de la patinadora infantil del Delta Prat, Jennifer Salguero que consiguió la plata en los 300 y 3000 metros puntuación y el bronce en los 1500. Por su parte la sénior del Delta Prat Marta Sánchez alcanzó dos medallas de bronce en los 300 m. contrarreloj y en los 1000 m.

Sandra Gómez alcanza tres medallas de oro

Una semana después las mismas categorías, la infantil y sénior, disputaban los Campeonatos de España de circuito en la instalación Antoniutti de Pamplona. Esta vez nuestra patinadora más internacional, Sandra Gómez (Cobra) ganó tres medallas de oro (200 m. contrarreloj, 500 m. sprint y 20000 m. eliminación) y un bron-

ce en los 10000 m. puntos. La infantil Jennifer Salguero del Delta Prat obtenía el oro en los 1500 m. línea.

Finalmente el 2 y 3 de julio se celebraba en Gijón los Campeonatos de España de circuito para las categorías juvenil y júnior y en donde siete fueron las medallas para nuestros representantes. El patinador del Delta Prat, Jonathan Sánchez (júnior) obtenía dos medallas de plata en las pruebas de puntuación masculina y 20000 m. eliminación. Por su parte el juvenil Jonathan Ruiz (Delta Prat) conseguía también una medalla de plata en los 1000 m. lisos y el también juvenil Roger Vallverdú (Ind.) hacía lo propio en los 10000 m. eliminación. Finalmente también destacar las dos medallas de bronce en la prueba de 200 m. contrarreloj del juvenil del Cobra, Hector Sala y de la júnior Tania Rodríguez (Delta Prat). ■

Hoquei • Possiblement hi hauran dos séniors

El sénior pratenc del Club Hoquei Prat començarà els seus entrenaments de pre-temporada el dia 29 d'agost. Les possibilitats de formar dos equips a la Segona Catalana continuen estant presents per la propera temporada però encara no està confirmat ja que estant pendents alguns fitxages. El que sí ja es segur es la creació de dos formacions a les categories inferiors. D'aquesta manera, el CH Prat comptarà la propera temporada amb un juvenil i un benjamí.

Fútbol • Rangel baja en el Europa

El defensa pratense Carlos Rangel, uno de los valuartes de la zaga europeista que logró el ascenso a Tercera División recibió con sorpresa la baja del club escapulado pues en la liga jugó 31 partidos, 28 de los cuales salió en el once inicial y tan solo 3 desde el banquillo. El jugador, que ha contraído matrimonio a principios de julio, ya tiene ofertas sobre la mesa, una de las cuales es del Igualada de Martí Alavedra.

El Juventud Prat y Prat B se preparan

Los dos equipos pratenses que este año militarán en la 2ª Regional comienzan a perfilar sus plantillas. El Juventud Prat dará comienzo la pre-temporada el 19 de agosto con la novedad en el banquillo de Lay y las presumibles caras nuevas de Edu, Elio y José Gómez que vuelven tras su paso por conjuntos de superior categoría. Por su parte el Prat B tras su excelente campaña ve como muchos jugadores han dado el salto cualitativo y marchan de nuestra población a probar suerte en diferentes equipos. Jordi Surrallés el mister del equipo será otro que dejará el equipo para ayudar al 1er equipo y de momento está en el aire el nombre del nuevo hombre que lo dirigirá.

Natación • Castañé estuvo en Almería'05

El pratense Joan Carles Castañé estuvo en los Juegos del Mediterraneo que se disputaron en el mes de junio en Almería. El ex-nadador estuvo como delegado tecnico de natación supervisando las pruebas para discapacitados que se disputaron en los citados campeonatos.

mobldecor
EXCLUSIVAS

MOBLIDECOR símbolo de calidad y seriedad.
Pídanos información y compare. Le decoramos su hogar
con modelos exclusivos a medida

Castilla, 10 • Tel. 93 379 57 99
EL PRAT DE LLOBREGAT (Barcelona)

sm
studio mobel
DECORACION

Para la decoración de su hogar no dude en buscar el
servicio más profesional, lo tiene muy cerca de usted
Studio Mobel su garantía

Jaume Casanovas, 114-116 • Telf. 93 379 18 25
EL PRAT DE LLOBREGAT (Barcelona)

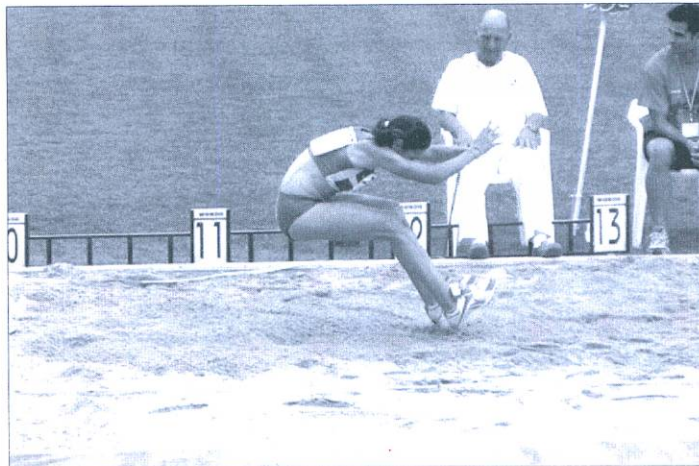
► Atletisme

Sonia Rodríguez, campeona de Catalunya absoluta

JAUME VILÀ / L'atleta del Pratenc AA Sonia Rodríguez s'ha proclamat recentment Campiona de Catalunya Absolut a la prova dels 400 metres llisos, amb una millor marca personal de 56"78. En una cursa molt disputada, l'atleta pratenc de 18 anys va dominar la cursa des d'un bon començament i es va fer amb la medalla d'or, que suposa el seu primer gran èxit a nivell absolut, fins ara havia sigut Campiona de Catalunya i d'Espanya de la seva categoria.

El Campionat de Catalunya Absolut es va disputar a Manresa, el cap de setmana del 18 i 19 de juny, amb una de les millors participacions de la història dels atletes del Pratenc AA. L'expedició local va estar formada per un total d'11 atletes (7 noies i 4 nois): Sonia Rodríguez (400 m.ll.); Estel·la López (100 m.ll. i 4x100); Patricia Galdames (3000 m.obs.); Cristina Reliegos (3000 m.obs.); Sara Gómez (4x100); Alba Cuadrado (4x100); Cristina Morales (4x100); Javier Ramos (100 m.ll., 200 m.ll. i 4x100); i Eduardo Martínez, Raul Varela i Juan A. Cifuentes en el relleu de 4x100.

A més de la medalla d'or de Sonia Rodríguez en els 400 m.ll., cal destacar el debut en aquests Campionats dels atletes de velocitat: Javier Ramos, cinquè en els 100 m.ll. i setè en els 200 m.ll.; i d'Es-

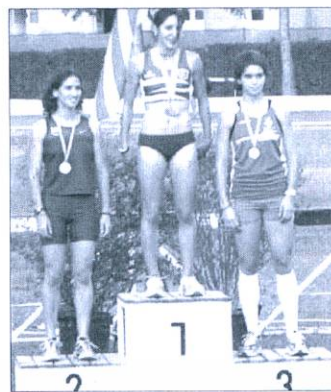

Sara Gómez, cinquena en el Triple Salt del Campionat d'Espanya Cadet a Torrent (València).

Estel·la López (dorsal 70), en els 100 m.ll. del Campionat de Catalunya Absolut de Manresa.

tel·la López, que amb tan sols 15 anys va ser vuitena a la final dels 100 m.ll. També cal destacar l'actuació de Patricia Galdames, que en el seu primer any a la prova dels 3000 metres obstacles va assolir una molt bona cinquena posició.

Sonia Rodríguez, medalla d'or en els 400 m.ll. del Campionat de Catalunya Absolut celebrat a Manresa.

Vuit atletes del Pratenc AA participen en el Campionats d'Espanya

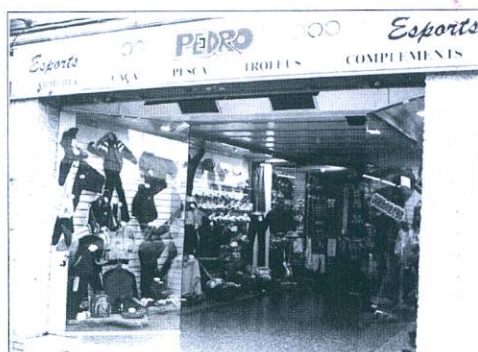
Els èxits dels atletes del Pratenc AA han seguit fins a final de temporada, amb la participació de vuit atletes pratencs en els Campionats

d'Espanya Cadet, Juvenil i Júnior.

Els dies 25 i 26 de juny es va disputar el Campionat d'Espanya Juvenil a Alcorcón, amb la participació de Juan Antonio Cifuentes a la prova del llançament de disc. Juanillo, va ocupar una de les places de finalista, amb un llançament de 41 metres i 5 centímetres que li va servir per fer-se amb la setena posició.

El cap de setmana següent, el 2 i 3 de juliol a Andújar (Jaen), es va disputar el Campionat d'Espanya Júnior, amb la participació més important dels atletes del Pratenc AA. Un total de 5 atletes van representar la nostra ciutat a Andújar, amb la medalla de bronze de Sonia Rodríguez en els 400 m.ll., la cinquena posició de Javier Ramos en els 100 m.ll., la desena plaça de José María Izquierdo en el llançament de martell, i la catorzena posició de Cristina Reliegos i el setzè lloc d'Estefania Martín en els 3000 metres obstacles.

Finalment, els dies 9 i 10 de juliol es va celebrar el Campionat d'Espanya Cadet a la població de Torrent (València). Tot i no assolir cap medalla, les dues atletes del Pratenc AA que hi van participar, Estel·la López i Sara Gómez, van estar molt a prop del podi. Estel·la va ser quarta a la prova dels 100 m.ll. i Sara va ser cinquena en el triple salt, on va millorar la seva marca personal, amb un millor salt d'11,14 metres. ■

Moda esportiva

- Futbol
- F. Sala
- Caça
- Muntanyisme
- i tot tipus d'esports
- Neu
- Bàsquet
- Pesca

Pedro
ESPORTS

TEAM MATCH

Tramitacions permisos i llicències

Pau Casals, 34 • Telèfon. 93 370 08 02 • Fax. 93 478 21 61 • 08820 EL PRAT DE LLOBREGAT (Barcelona)

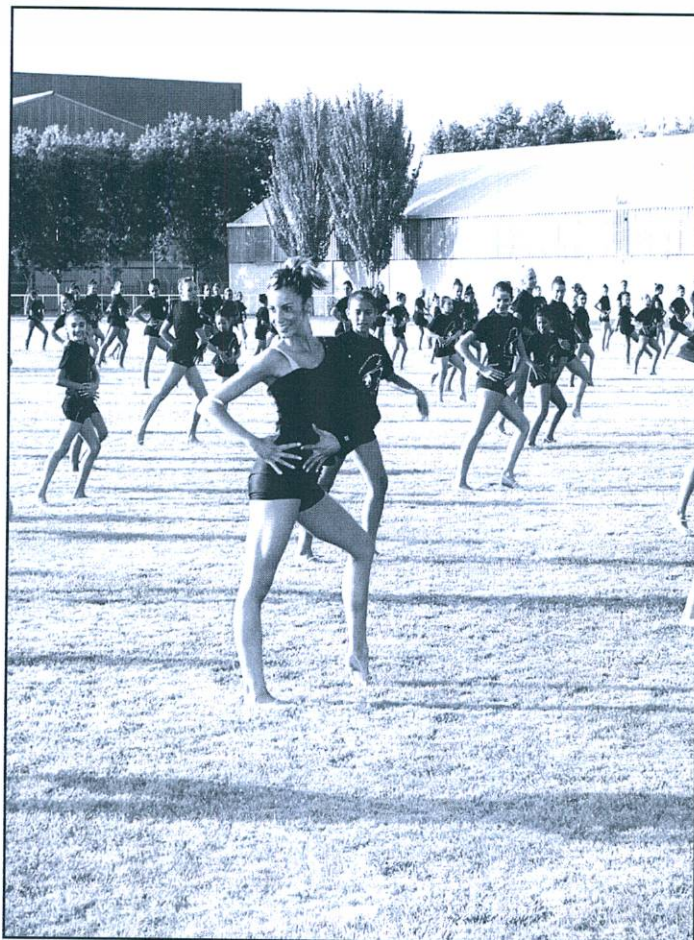
► Gimnasia Rítmica

El Club Escola Rítmica Prat junta a 227 gimnastas para realizar el mismo ejercicio y bate el Guinness

MANOLO GOL / La gimnasta olímpica Almudena Cid fue la gran protagonista del día más grande que ha vivido la Gimnasia Rítmica del Prat. Ella, junto con otros 226 gimnastas (225 chicas y un chico) lograron a las 19'40 horas del sábado 16 de julio, un nuevo récord para el Libro Guinness de los Récords al realizar juntos el mismo ejercicio de Gimnasia Rítmica durante un minuto y medio ante más de 600 espectadores que se dieron cita en las Pistas de Atletismo Moisès Llopart del Complex Esportiu Municipal Sagnier de El Prat y organizado por el Club Escola Rítmica Prat. El notario de El Prat, Román Torres, dio fe del récord logrado tras contar a todos los participantes que repitieron dos veces el ejercicio rítmico. Esta ha sido la primera vez que se realiza este récord, por lo que el número de participantes ha quedado establecido en 227 y a partir de aquí tendrán que intentar batirlo en adelante.

Exhibiciones previas al récord

Todo comenzó unos minutos después de las 6 de la tarde cuando el club organizador, presidido por Elisa Arreche, alzaba el telón a los actos que comenzaron con un exhibición de varios clubes de la provincia de Barcelona, como el Joaquín Blume de Sabadell (que tuvo hasta cuatro actuaciones de sus

Almudena Cid junto al resto de las gimnastas realizando el ejercicio récord

gimnastas), de Sant Feliu y el Club Escola Rítmica Prat, que puso en liza a benjamines, y alevines primero, cadetes después e infantiles y federadas más tarde. Así mismo hubo una exhibición en solitario de la joven Rocio Lozano y una en pareja de los campeones Rubén Ori-

huelas y Alejandra Céspedes "Pitiflay", que fueron los otros invitados especiales a la fiesta de la Gimnasia Rítmica local. El Ayuntamiento, colaborador del evento, estuvo representado por los concejales María José Albadalejo y Antonio Rodés, que posteriormente hicieron

entrega de los trofeos conmemorativos a los clubes participantes en el récord.

Doscientos veintisiete es la cifra récord

Una vez concluyeron los ejercicios de exhibición se dio paso al intento de récord tras presentar a los presentes el maillot gigante elaborado para dicha fiesta, que media más de tres metros. Las 226 chicas y el chico fueron desfilando por el césped de las pistas Moisès Llopart, además de las cuatro monitoras del club, Asun, Araceli, Estrella y Sonia hasta formar un total de 15 filas de gimnastas cada una y Asun y Araceli por delante de todos. Un total de 227 participantes, que es la cifra que tendrán que batir a partir de ahora los demás. Todos vestidos de negro, con una camiseta y pantalón corto. Así pues tras el ejercicio el notario anunció por megafonía que daba fe del récord ante la ovación de los presentes. Lo que hace tres años comenzó como una broma acabó siendo una realidad tras haber cumplido todos los requisitos requeridos por el Libro Guinness de los Récords.

Para finalizar se dió un obsequio a todos los participantes del evento y se entregaron trofeos a los clubes participantes, además de una placa conmemorativa para Almudena Cid, Rubén Orihuelas y "Pitiflay". ■

PEUGEOT en EL PRAT

Avda. 11 de setembre, 239-245
Telf. 93 370 39 03 • 93 370 59 61

► Volei

Un año más los Vikings pierden la plaza de 1ª Nacional

MARTA BUCETA / Finalmente no pudo ser y una vez más el sénior del CV Prat no podrá ascender a 1ª Nacional. Su clasificación como tercer clasificado en las fases de ascenso le daba posibilidades de subir pero los descensos de Barça y Xativa han perjudicado al Prat y le deja sin plaza en la categoría nacional. Una vez más el CV Prat se verá obligado a participar en 1ª Catalana, competición en la que ha resultado campeón tres veces en las últimas cuatro temporadas.

El femenino del CV Prat al completo.

El femenino sube a 1ª Catalana

La suerte que le ha faltado al sénior masculino la ha tenido el sénior femenino ya que los ascensos a nacional del Hospitalet posibilitan que el equipo de Albert Roures suba a 1ª Catalana pese a su tercera posición en el

play-off de ascenso. Es el segundo ascenso consecutivo de este equipo, con un excelente trabajo de su entrenador durante bastantes temporadas y sobretodo en el acierto de los fichajes de la temporada pasada y de esta última que han permitido al CV Prat femenino dar este salto de calidad en su juego. En otro orden el CV Prat ha organizado dos torneos de volei-playa, uno diurno y otro nocturno, ambos con gran afluencia de participantes y resultando ser todo un éxito. ■

► Boxeo

Tres boxeadores pratenses en los Campeonatos de España

E. ILLO / El Club Boxeo Prat será la entidad que más boxeadores aportará a los Campeonatos de España amateur que durante la semana del 18 al 24 de julio se disputarán en Valladolid. Guzmán Castillo en el peso medio por tercer año consecutivo y los debutantes, Pedro Baena (peso gallo) y Javier Gómez (peso semipesado) serán la representación local en estos campeonatos. Los pupilos de Agustín González acuden a estos Campeonatos con las expectativas muy altas de conseguir buenos resultados.

El Prat, cuna de boxeadores

Precisamente ahora en estas fechas se celebra el 33 aniversario de la victoria del pratense Boxi González en los pesos super-

plumas ante Joe Vega en la Monumental de Barcelona. Esa misma noche el 1-8-72 en el mismo escenario los míticos Casus Clay y el argentino Goyo Peralta disputaban una pelea de exhibición. Boxi mantuvo durante cuatro años el título al no presentarse rival para disputarlo y tuvieron que pasar tres décadas para que nuevamente se pusiera en juego dicho título. Boxi continúa hoy en día vinculado a este deporte entrenando siendo el preparador precisamente de uno de los aspirantes al título que él mismo mantuvo, El Idrissi. El Prat ha sido cuna de muchos aficionados a este deporte: Boxi, Pardo, Litri, los hermanos Galvéz, los hermanos Canarios, Ollé o el presidente y técnico del Club Boxeo Prat, Agustín González entre otros. ■

► Taekwondo

La base sigue cumpliendo

T. ESPIGARES / Sobresaliente actuación de los pupilos de Fran Martín en los últimos campeonatos celebrados en Barcelona. Jénifer Asensio en el peso ligero obtuvo la medalla de oro en el Campeonato Internacional Ciudad de Barcelona y Tamara Good en el peso pluma quedó tercera.

En lo que se refiere a los Campeonatos de Catalunya en categoría cadete, Daniel Martínez (menos de 54 kg.) y Diana Vázquez (menos 55 kg.) consiguieron la medalla de oro, mientras que Nestor Aguilar (menos 47 kg.) y Marc Aycart (menos 62 kg.) obtuvieron la medalla de bronce.

A nivel infantil los éxitos también han sido numerosos y en la categoría B, el conjunto formado

por Alba Romero, Jaume Bou y Neus Bou se proclamaron campeones de Catalunya de pumses y Nil Ruiz, Javier Rodríguez y Arnau Castellanos fueron segundos.

En la categoría infantil C, Francesc Martín, Laila Martínez y Elvira Gómez se hicieron con la medalla de oro y en la categoría D, Marc Aycart, Lorena Corredor y Cristina Punzano alcanzaron la tercera posición del podio. Finalmente el equipo de exhibición

formado por diez miembros del Gimnasio Fran Martín (Francesc Martín, Laila Martínez, Ama Castellanos, David Rodríguez, Rubén Ayala, Edgar Caso, Marc Aycart, Fran Gallardo y Daniel Martínez) quedó en lo más alto, alcanzando la medalla de oro. ■

Los pupilos de Fran Martín obtienen una buena actuación

F.I.C. FERNANDEZ J.L. S.L.

- INSTALACIONES FRIGORÍFICAS
- MAQUINARIA DE HOSTELERÍA
- SERVICIO TÉCNICO
- VENTA DE REPUESTOS PARA HOSTELERÍA
- FABRICACIÓN PROPIA EN ACERO INOXIDABLE

Lavavajillas automático

Plancha de asar de cromo

Descalcificador

Armario

Osmosis de agua

Aire Acondicionado

PRESUPUESTOS, PROYECTOS Y OFERTAS

EXPOSICIÓN Y VENTAS: AVENIDA REMOLAR, 91-93
EL PRAT DE LLOBREGAT • TELF. 93 370 23 63

Bar Restaurant la
STELLANA desde 1968
• TAPAS • SELECTAS •

ESPECIALIDAD

Jamón Ibérico
Bacalao
Anchoas
Pulpo
Patatas Bravas

Primer de Maig, 12 • Telf 93 379 43 59
08820 El Prat de Llobregat

MAS BLAU 2

EDIFICIO CORPORATIVO

MAS BLAU 2

✓ Alquiler de hasta 3800 m² en módulos de 400 m²

✓ Frente a la futura L9

✓ A estrenar

✓ Contacto - Telf. 93 478.48.47

CENTRE MÈDIC

El millor servei mèdic al seu costat

Telèfon: 93 479 16 90

Horari de visites concertades i d'urgències de 8 a 20 hores.

• **Especialitats:** Medicina General, Traumatologia, Ginecologia, Pediatria, Dermatologia, fins a 20 especialitats.

• **Serveis:** Anàlisis clínics, Fisioteràpia, Radiologia, ecografies i mamografies

Concertat amb mútues asseguradores i laborals

C. Ignasi Iglesias, 81-83 • El Prat de Llobregat

Retalls de Premsa

Entre El Prat i Llorca

DELTA / El diari AVUI publicà els primers dies de juliol un extens informe signat per Quim Torrent analitzant els efectes del dèficit fiscal, tot establint comparacions entre algunes ciutats catalanes i altres de la resta de l'Estat. El Prat (63.148 habitants amb una densitat de 2005 per quilòmetre quadrat, 8800 euros de renda familiar disponible i un atur del 6'8%) fou una de les comunitats triades per ser confrontada amb la localitat murciana de Llorca (84.245 habitants amb una densitat de 50 per quilòmetre quadrat, una renda de 8027 euros i un atur del 7'16 per cent).

Hom podria pensar que l'elecció d'ambdues ciutats podria deure's a l'antiga tradició agrícola que comparteixen, la similitud de les rendes o de l'índex d'atur, però abans de finalitzar l'informe es descobreix que Llorca tindrà molt aviat una inversió de més de 5000 milions d'euros dedicats a desenvolupar un gran nucli de comunicacions i a soterrar les línies del Tren d'Alta Velocitat, mentre El Prat encara té a l'aigüera la definició de l'estació intermodal del TGV i el nivell de soterrament de les línies és ridícul en fer la comparació amb els 4 Km. que soterrarà Llorca.

L'autor eludeix les desigualtats que pateixen els municipis catalans respecte els espanyols, dient que la discriminació no s'acaba quan es surt a l'àrea metropolitana de Madrid, on dona per demostrat que "es beneficien en les inversions de l'Estat en detriment de territoris com Catalunya o les Illes, que contribueixen més que ningú a la caixa comuna". El cost de la vida a Catalunya és més alt i creix en percentatges més alts any rere any, convertint el territori que paga preus més alts en el que més ha de pagar a l'Estat. L'Estat per altra banda es resisteix a aportar informació; per exemple: l'estudi s'ha fet amb dades del 2000, quan els catalans vàrem contribuir amb 1777 euros per habitant.

Resulta que la comparació mostra com

molts municipis de Murcia disposen d'una renda semblant a la nostra i fins i tot la capacitat adquisitiva d'aquella comunitat pujà entre 1995-2003 quatre dècimes per damunt de la catalana. En contrast succeeix que una barra de pa d'un quart allà es compra 0'15 euros més barata, cosa que fa que una família catalana de quatre membres acaba gastant 109 euros més a l'any que una de murciana. Altres productes bàsics fan que el cost de la vida sigui aquí de 107'3 punts sobre els cent de la mitjana espanyola, mentre que a Múrcia és de 98'9; contràriament aquí l'esforç fiscal és de 110 i a Múrcia de 80'7. Però la inversió

pública per càpita en infraestructures a Catalunya és del 66'3 - sempre sobre la mitjana de 100 - i la de Múrcia 123'6.

L'informe valora la similitud que s'ha produït en ambdues ciutats evolucionant des de l'agricultura cap a una economia basada en els sectors industrial i de serveis, però no obvia els valors de desequilibri social que es produeixen en una comunitat com la nostra, on destaca la problemàtica d'un barri com Sant Cosme que impacte fortament sobre la comunitat tradicional. "Municipis com El Prat han de fer front a unes desigualtats i a uns conflictes socials que Múrcia no té - recalca l'autor-. Els pobres de Catalunya són molt més pobres que a Múrcia, que amb menys diners que aquí poden tenir més qualitat de vida". Dolen les comparacions, especialment quan una ciutat com Llorca ens sembla el model de comunitat laboriosa i emprenedora més pròxim al nostre estil de vida, però les dades són les dades i cal recordar-les quan certes actituds es tanquen en la incomprensió fins establir una crítica contra Catalunya sistemàtica i una manipulació de la realitat malintencionada, lògicament en el moment que Catalunya reclama un canvi de model en les seves relacions amb l'Estat. ■

Maite Marin col·labora en l'edició d'un llibre

DELTA / L'amiga i artista pratenca Maite Marín ha col·laborat amb un gravat original fet a mà i inspirat en el poema "El Gorg Blau", a l'edició especial -feta pel Departament de Cultura del Consell de Mallorca- que s'ha publicat sota el títol "Poemes i Gravats", en homenatge al poeta mallorquí Miquel Costa i Llobera, coincidint amb el 150 aniversari del seu naixement. La reproducció de l'obra de Maite Marín que podem veure al costat d'aquestes línies, és un aiguafort, aiguatinta i collage. ■

ANUNCIA'T A

Delta
LLOBREGAT

VINE A LA PRATJA!

LA PLATJA DEL PRAT

Activitats

tots els caps de setmana

Activitats esportives

Volei platja, golf de sorra, tai-txi, futbol platja, caiacs, concursos de pesca...

Activitats lúdiques i educatives

Jocs de sorra, la recerca del tresor, estels, la força del sol, la rosa dels vents, històries i música de la mar, rellotges de sol, jocs ambientals, els ocells del Delta...

Més informació a: www.aj-elprat.es

Eurofirms

busques feina?

CARRETONER

Noi amb B1 i carnet de carretoner.
Per empresa situada a Mercabarna.
Horari intensiu de matí o de nit.

MOSSO MAGATZEM / AUXILIAR DE PARADA

Preferible noi amb experiència en càrrega
i descàrrega i preparació de comandes.
Per empresa situada a Mercabarna.
Torns rotatius matí/tarda/nit

PEÓ CARNI

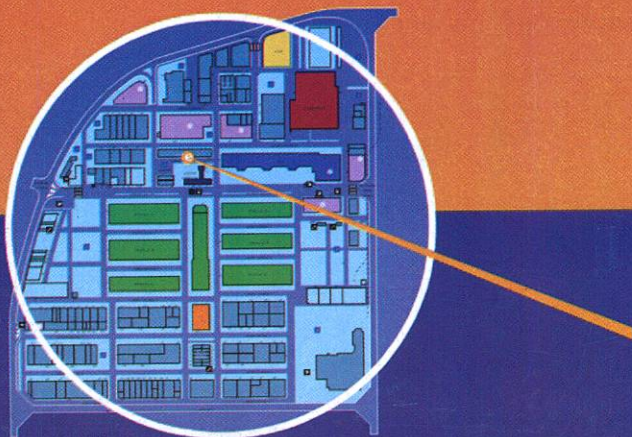
Persona amb experiència en desossat de
peces de carn. Per empresa situada a
Mercabarna. Torns rotatius matí/tarda/nit.

CAIXER / DEPENDENT

Persona amb estudis primaris.
Haurà de fer caixa, albarans i suport a parada.
Per empresa situada a Mercabarna.

ADMINISTRATIUS/VES

Nois/es amb estudis de Batxillerat LOGSE, FP
Administratiu o equivalent. Imprescindible
coneixement d'Informàtica. Valorable
experiència en empresa de Mercabarna.
Torns rotatius matí/tarda/nit.

EUROFIRMS Mercabarna
C/ Longitudinal 4 núm.22, 1er pis. Despatx 33
08040 Barcelona
T. 93 262 01 10 / 93 262 01 80